

CONFERINȚA INTERGUVERNAMENTALĂ PENTRU PIAȚA COMUNĂ ȘI EURATOM

ACTUL FINAL

CONFERINȚA INTERGUVERNAMENTALĂ PENTRU PIAȚA COMUNĂ ȘI EURATOM, instituită la Veneția pe 29 mai 1956 de miniștrii afacerilor externe ai Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos, care și-a continuat lucrările la Bruxelles, iar la încheierea acestora s-a reunit la Roma pe 25 martie 1957, A ADOPTAT URMĂTOARELE DOCUMENTE:

I.

1. TRATATUL de instituire a Comunității Economice Europene și anexele acestuia;
2. Protocolul privind Statutul Băncii Europene de Investiții;
3. Protocolul privind comerțul interior german;
4. Protocolul privind anumite dispoziții referitoare la Franța;
5. Protocolul privind Italia;
6. Protocolul privind Marele Ducat al Luxemburgului;
7. Protocolul privind mărfurile originare și de proveniență din anumite țări, care beneficiază de un regim special de import într-unul din statele membre;
8. Protocolul privind regimul produselor care fac obiectul Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului în relațiile cu Algeria și cu departamentele de peste mări ale Republicii Franceze;
9. Protocolul privind uleiurile minerale și unele derivate ale acestora;
10. Protocolul privind aplicarea Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene în zonele neeuropene ale Regatului Țărilor de Jos;
11. Convenția de punere în aplicare cu privire la asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitate și anexele acesteia;
12. Protocolul privind contingentul tarifar pentru importurile de banane;
13. Protocolul privind contingentul tarifar pentru importurile de cafea verde.

II.

1. TRATATUL de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și anexele acestuia;
2. Protocolul privind aplicarea Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice în zonele neeuropene ale Regatului Țărilor de Jos.

III.

CONVENȚIE privind unele instituții comune Comunităților Europene.

În momentul semnării acestor documente, Conferința a adoptat declarațiile enumerate în continuare și anexate la prezentul act:

1. Declarație comună privind cooperarea cu statele membre ale organizațiilor internaționale;
2. Declarație comună privind Berlinul;
3. Declarație de intenție în vederea asocierii țărilor independente care aparțin zonei francului francez la Comunitatea Economică Europeană;
4. Declarație de intenție în vederea asocierii Regatului Libiei la Comunitatea Economică Europeană;
5. Declarație de intenție referitoare la Somalia, în prezent sub tutela Republicii Italiene;
6. Declarație de intenție referitoare la asocierea Surinamului și Antilelor Olandeze la Comunitatea Economică Europeană.

Conferința a luat de asemenea act de declarațiile enumerate mai jos, anexate la prezentul act:

1. Declarația Guvernului Republicii Federale Germania referitoare la definirea statutului de resortisant german;
2. Declarația Guvernului Republicii Federale Germania privind aplicarea Tratatelor în cazul Berlinului;
3. Declarația Guvernului Republicii Franceze referitoare la cererile de brevete care au ca obiect informații cu regim secret din motive de apărare.

În final, Conferința a hotărât să elaboreze ulterior:

1. Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene;
2. Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunității Economice Europene;
3. Protocolul privind Statutul Curții de Justiție al Comunității Europene a Energiei Atomice;
4. Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunității Europene a Energiei Atomice.

Protocoalele 1 și 2 constituie anexe la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, iar Protocoalele 3 și 4 constituie anexe la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.

DREPT CARE plenipotențiarilor mai jos menționați au semnat prezentul Act final.

ÎNTOCMIT la Roma, la douăzeci și cinci martie una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P.H. Spaak	J. Ch. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

Declarații

1. Declarație comună referitoare la cooperarea cu statele membre ale organizațiilor internaționale

GUVERNELE REGATULUI BELGIEI, REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, REPUBLICII FRANCEZE, REPUBLICII ITALIENE, MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI ȘI REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS –

ÎN MOMENTUL semnării Tratatelor care instituie între ele Comunitatea Economică Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice,

CONȘTIENȚE de responsabilitățile pe care și le asumă pentru viitorul Europei prin unificarea piețelor lor, prin apropierea economiilor lor și prin definirea principiilor și normelor de creare a unei politici comune în acest domeniu,

RECUNOSCÂND că instituirea între ele a unei uniuni vamale și a unei strânse colaborări în vederea dezvoltării pașnice a energiei nucleare, instrumente eficiente ale progresului economic și social, trebuie să contribuie nu numai la prosperitatea țărilor lor, ci și la aceea a altor țări,

PREOCUPATE să asocieze aceste țări la perspectivele de extindere pe care le oferă această realizare –

SE DECLARĂ interesate să încheie cu celelalte țări, la intrarea în vigoare a acestor tratate, în special în cadrul organizațiilor internaționale din care fac parte, acorduri care să le permită atingerea obiectivelor de interes comun și asigurarea dezvoltării armonioase a tuturor schimburilor comerciale.

2. Declarație comună cu privire la Berlin

GUVERNELE REGATULUI BELGIEI, REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, REPUBLICII FRANCEZE, REPUBLICII ITALIENE, MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI ȘI REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS –

AVÂND ÎN VEDERE situația specială a Berlinului și necesitatea de a-i acorda sprijinul lumii libere,

PREOCUPATE să confirme solidaritatea care le leagă de populația Berlinului –

VOR UZA DE BUNELE LOR OFICII în cadrul Comunității, astfel încât să fie luate toate măsurile necesare pentru a facilita situația economică și socială a Berlinului, pentru a-i favoriza dezvoltarea și a-i asigura stabilitatea economică.

3. Declarație de intenție în vederea asocierii țărilor independente aparținând zonei francului francez la Comunitatea Economică Europeană

GUVERNELE REGATULUI BELGIEI, REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, REPUBLICII FRANCEZE, REPUBLICII ITALIENE, MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI ȘI REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS –

LUÂND ÎN CONSIDERARE acordurile și convențiile cu caracter economic, financiar și monetar încheiate între Franța și celelalte țări independente aparținând zonei francului francez,

PREOCUPATE să mențină și să intensifice schimburile tradiționale între statele membre ale Comunității Economice Europene și aceste țări independente și să contribuie la dezvoltarea economică și socială a acestora din urmă –

SE DECLARĂ PREGĂTITE, la intrarea în vigoare a tratatului, să propună acestor țări negocieri în vederea încheierii unor convenții de asociere economică la Comunitate.

4. Declarație de intenție în vederea asocierii Regatului Libiei la Comunitatea Economică Europeană

GUVERNELE REGATULUI BELGIEI, REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, REPUBLICII FRANCEZE, REPUBLICII ITALIENE, MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI ȘI REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS –

LUÂND ÎN CONSIDERARE legăturile economice existente între Italia și Regatul Libiei,

PREOCUPATE să mențină și să intensifice schimburile tradiționale între statele membre ale Comunității și Regatul Libiei și să contribuie la dezvoltarea economică și socială a acestuia din urmă –

SE DECLARĂ PREGĂTITE, la intrarea în vigoare a tratatului, să propună Regatului Libiei negocieri în vederea încheierii unor convenții de asociere economică la Comunitate.

5. Declarație de intenție referitoare la Somalia actualmente sub tutela Republicii Italiene

GUVERNELE REGATULUI BELGIEI, REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, REPUBLICII FRANCEZE, REPUBLICII ITALIENE, MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI ȘI REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS –

PREOCUPATE, în momentul semnării Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene, să precizeze sfera de aplicare a dispozițiilor articolelor 131 și 227 din tratat, dat fiind că, în conformitate cu articolul 24 din Acordul de tutelă asupra teritoriului Somaliei, administrația italiană a acestui teritoriu va înceta la data de 2 decembrie 1960 –

AU CONVENIT să rezerve autorităților care vor avea după această dată responsabilitatea relațiilor externe ale Somaliei capacitatea de a confirma asocierea acestui teritoriu la Comunitate și se declară pregătite, dacă este cazul, să propună acestor autorități negocieri în vederea încheierii unor convenții de asociere economică cu Comunitatea.

6. Declarație de intenție în vederea asocierii Surinamului și Antilelor Olandeze la Comunitatea Economică Europeană

GUVERNELE REGATULUI BELGIEI, REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, REPUBLICII FRANCEZE, REPUBLICII ITALIENE, MARELUI DUCAT AL LUXEMBURGULUI ȘI REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS –

LUÂND ÎN CONSIDERARE legăturile strânse care unesc zonele Regatului Țărilor de Jos,

PREOCUPATE să mențină și să intensifice schimburile tradiționale între statele membre ale Comunității Economice Europene, pe de o parte, și Surinam și Antilele Olandeze, pe de altă parte, și să contribuie la dezvoltarea economică și socială a acestor țări –

SE DECLARĂ PREGĂTITE, la intrarea în vigoare a tratatului și la cererea Regatului Țărilor de Jos, să propună negocieri în vederea încheierii unor convenții de asociere economică a Surinamului și Antilelor Olandeze la Comunitate.

1. Declarația Guvernului Republicii Federale Germania referitoare la definirea resortisanților germani

Cu ocazia semnării Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene și a Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Guvernul Republicii Federale Germania face următoarea declarație:

„În ceea ce privește Republica Federală Germania, prin resortisanți trebuie să se înțeleagă toți germanii în sensul definit în Legea sa fundamentală.”

2. Declarația Guvernului Republicii Federale Germania privind aplicarea tratatelor în cazul Berlinului

Guvernul Republicii Federale Germania își rezervă dreptul de a declara, în momentul depunerii instrumentelor de ratificare a tratatelor, că Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice se aplică și landului Berlin.

3. Declarația Guvernului Republicii Federale Germania referitoare la cererile de brevet cu privire la informațiile care au regim secret din motive de apărare

Guvernul Republicii Franceze,

Având în vedere dispozițiile articolul 17 și 25 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

Se declară dispus să ia măsurile administrative și să propună Parlamentului francez măsurile legislative necesare pentru ca, la intrarea în vigoare a tratatului, cererile de brevet privind informațiile care au regim secret, să fie urmate, în conformitate cu procedura obișnuită, de eliberarea de brevete, cu interdicție de publicare temporară.

I.1.

**TRATAT DE INSTITUIRE
A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE**

Cuprins

Preambul

Prima parte: Principiile

Partea a doua: Fundamentele Comunității

Titlul I: Libera circulație a mărfurilor

 Capitolul 1: Uniunea vamală

 Secțiunea I: Eliminarea taxelor vamale între statele membre

 Secțiunea II: Instituirea Tarifului Vamal Comun

 Capitolul 2: Eliminarea restricțiilor cantitative între statele membre

Titlul II: Agricultură

Titlul III: Libera circulație a persoanelor, serviciilor și capitalurilor

 Capitolul 1: Lucrătorii

 Capitolul 2: Dreptul de stabilire

 Capitolul 3: Serviciile

 Capitolul 4: Capitalurile

Titlul IV: Transporturile

Partea a treia: Politica Comunității

Titlul I: Dispoziții comune

Capitolul 1: Normele privind concurența

Secțiunea I: Normele aplicabile întreprinderilor

Secțiunea II: Practicile de dumping

Secțiunea III: Ajutoarele acordate de state

Capitolul 2: Dispoziții fiscale

Capitolul 3: Apropierea legislațiilor

Titlul II: Politica economică

Capitolul 1: Politica de conjunctură

Capitolul 2: Balanța de plăți

Capitolul 3: Politica comercială

Titlul III: Politica socială

Capitolul 1: Dispoziții sociale

Capitolul 2: Fondul Social European

Titlul IV: Banca Europeană de Investiții

Partea a patra: Asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări

Partea a cincea: Instituțiile Comunității

Titlul I: Dispoziții instituționale

Capitolul 1: Instituțiile

Secțiunea I: Adunarea

Secțiunea II: Consiliul

Secțiunea III: Comisia

Secțiunea IV: Curtea de Justiție

Capitolul 2: Dispoziții comune mai multor instituții

Capitolul 3: Comitetul Economic și Social

Titlul II: Dispoziții financiare

Partea a șasea: Dispoziții generale și finale

Sediile instituțiilor

Dispoziții finale

Anexe

Anexa I: Listele de la A la G prevăzute la articolele 19 și 20 din tratat

Anexa II: Lista prevăzută la articolul 38 din tratat

Anexa III: Lista operațiunilor invizibile prevăzută la articolul 106 din tratat

Anexa IV: Țări și teritorii de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din tratat

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR, PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE, PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE, ALTEȚA SA REGALĂ MAREA DUCESĂ DE LUXEMBURG, MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS –

HOTĂRĂȚI să pună bazele unei uniuni tot mai strânse între popoarele europene,

DECIȘI să asigure, printr-o acțiune comună, progresul economic și social al țărilor lor, prin eliminarea barierelor care divizează Europa,

PROPUNÂNDU-ȘI ca scop esențial al eforturilor lor îmbunătățirea constantă a condițiilor de trai și de muncă ale popoarelor lor,

RECUNOSCÂND că eliminarea obstacolelor existente necesită o acțiune concertată în vederea garantării unei extinderi stabile, a unor schimburi echilibrate și a unei concurenței loiale,

PREOCUPAȚI să întărească unitatea economiilor lor și să asigure o dezvoltare armonioasă prin reducerea decalajului dintre diferitele regiuni și a rămânerii în urmă a zonelor defavorizate,

DORIND să contribuie, prin intermediul unei politici comerciale comune, la eliminarea treptată a restricțiilor din schimburile internaționale,

INTENȚIONÂND să confirme solidaritatea dintre Europa și țările de peste mări și dorind să asigure dezvoltarea prosperității acestora, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite,

HOTĂRĂȚI să mențină și să întărească, prin constituirea acestui ansamblu de resurse, pacea și libertatea și invitând și celelalte popoare ale Europei, care le împărtășesc idealul, să se alăture efortului lor,

AU DECIS să creeze o Comunitate Economică Europeană și în acest sens au desemnat drept plenipotențieri:

Maiestatea Sa Regele Belgienilor, pe:

Dl Paul-Henri Spaak, ministrul afacerilor externe;

Baronul J. Ch. Snoy et d'Oppuers, secretar general în Ministerul Afacerilor Economice, președinte al delegației belgiene la Conferința interguvernamentală;

Președintele Republicii Federale Germania, pe:

Dl Dr. Konrad Adenauer, cancelar federal;

Dl Prof. dr. Walter Hallstein, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe;

Președintele Republicii Franceze, pe:

Dl Christian Pineau, ministrul afacerilor externe,

Dl Maurice Faure, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe;

Președintele Republicii Italiene, pe:

Dl Antonio Segni, Președintele Consiliului de Miniștri;

Dl Prof. Gaetano Martino, ministrul afacerilor externe;

Alteța Sa Regală Marea Ducesă de Luxemburg, pe:

Dl Joseph Bech, Președintele Guvernului, ministrul afacerilor externe;

Dl Lambert Schaus, ambasador, președintele delegației luxemburgheze la Conferința interguvernamentală;

Maiestatea Sa Regina Țărilor de Jos, pe:

Dl Joseph Luns, ministrul afacerilor externe,

Dl J. Linthorst Homan, președintele delegației olandeze la Conferința interguvernamentală,

CARE, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite ca fiind în bună și convenită formă,

AU CONVENIT asupra celor ce urmează:

PARTEA ÎNTÂI

Principii

Articolul 1

Prin prezentul tratat, Înaltele Părți Contractante instituie între ele o COMUNITATE ECONOMICĂ EUROPEANĂ.

Articolul 2

Comunitatea are ca misiune, prin instituirea unei piețe comune și prin apropierea treptată a politicilor economice ale statelor membre, să promoveze în întreaga Comunitate o dezvoltare armonioasă a activităților economice, o creștere durabilă și echilibrată, o stabilitate crescândă, o creștere accelerată a nivelului de trai și relații mai strânse între statele pe care le reunește.

Articolul 3

În vederea realizării scopurilor prevăzute la articolul 2, acțiunea Comunității presupune, în condițiile și în conformitate cu termenele prevăzute de prezentul tratat:

- (a) eliminarea, între statele membre, a taxelor vamale și a restricțiilor cantitative la intrarea și ieșirea mărfurilor, precum și a oricăror altor măsuri cu efect echivalent;
- (b) stabilirea unui tarif vamal comun și a unei politici comerciale comune în raport cu statele terțe;
- (c) eliminarea, între statele membre, a obstacolelor care stau în calea liberei circulații a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor;
- (d) adoptarea unei politici comune în domeniul agriculturii;
- (e) adoptarea unei politici comune în domeniul transporturilor;
- (f) instituirea unui regim care să împiedice denaturarea concurenței pe piața comună;
- (g) aplicarea unor proceduri care să permită coordonarea politicilor economice ale statelor membre și împiedicarea dezechilibrelor în balanțele de plăți ale acestora;
- (h) apropierea legislațiilor interne în măsura necesară funcționării pieței comune;
- (i) crearea unui Fond Social European pentru a îmbunătăți posibilitățile de angajare a lucrătorilor și pentru a contribui la ridicarea nivelului de trai;
- (j) instituirea unei Bănci Europene de Investiții, destinată facilitării extinderii economice a Comunității prin crearea de resurse noi,
- (k) asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări în vederea creșterii schimburilor comerciale și continuării în comun a efortului de dezvoltare economică și socială.

Articolul 4

- (1) Îndeplinirea sarcinilor încredințate Comunității este asigurată de:

- o Adunare;
- un Consiliu;
- o Comisie;
- o Curte de Justiție.

Fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite de prezentul tratat.

(2) Consiliul și Comisia sunt sprijinite de un *Comitet Economic și Social* care are funcții consultative.

Articolul 5

Statele membre iau toate măsurile generale sau speciale necesare pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul tratat sau care rezultă din actele instituțiilor Comunității. Statele membre facilitează Comunității îndeplinirea misiunii sale.

Statele membre se abțin să ia măsuri care ar putea pune în pericol realizarea scopurilor prezentului tratat.

Articolul 6

(1) Statele membre, în strânsă colaborare cu instituțiile Comunității, își coordonează politicile economice în măsura necesară pentru atingerea obiectivelor prezentului tratat.

(2) Instituțiile Comunității veghează ca stabilitatea financiară internă și externă a statelor membre să nu fie compromisă.

Articolul 7

În domeniul de aplicare a prezentului tratat și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate.

Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Adunării, poate adopta, cu majoritate calificată, orice reglementare în vederea interzicerii acestor discriminări.

Articolul 8

(1) Piața comună se instituie treptat în decursul unei perioade de tranziție de doisprezece ani.

Perioada de tranziție se împarte în trei etape, de patru ani fiecare, a căror durată poate fi modificată în condițiile prevăzute mai jos.

(2) Pentru fiecare etapă, se stabilește un ansamblu de acțiuni care trebuie întreprinse și realizate simultan.

(3) Trecerea de la prima la a doua etapă este condiționată de constatarea că principalele obiective stabilite în mod expres prin prezentul tratat pentru prima etapă au fost efectiv atinse și că, sub rezerva excepțiilor și procedurilor prevăzute de prezentul tratat, angajamentele au fost respectate.

Această constatare se face la sfârșitul celui de-al patrulea an de Consiliu, care hotărăște în unanimitate, pe baza raportului Comisiei. Cu toate acestea, un stat membru nu se poate opune unanimității invocând neîndeplinirea propriilor sale obligații. În absența unanimității, prima etapă se prelungește automat cu un an.

La sfârșitul celui de-al cincilea an, constatarea este efectuată de Consiliu, în aceleași condiții. În absența unanimității, prima etapă se prelungește în mod automat cu încă un an.

La sfârșitul celui de-al șaselea an, constatarea este efectuată de Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată pe baza raportului Comisiei.

(4) În termen de o lună de la acest ultim vot, fiecare stat membru aflat în minoritate, sau în cazul în care majoritatea cerută nu se realizează, orice stat membru are dreptul de a cere Consiliului să desemneze o instanță de arbitraj a cărei decizie este obligatorie pentru toate statele membre și instituțiile Comunității. Această instanță de arbitraj este formată din trei membri desemnați de Consiliu, care hotărăște în unanimitate la propunerea Comisiei.

În cazul în care nu sunt desemnați de Consiliu în termen de o lună de la înaintarea cererii, membrii instanței de arbitraj sunt desemnați de Curtea de Justiție într-un nou termen de o lună.

Instanța de arbitraj își desemnează președintele.

Aceasta pronunță sentința în termen de șase luni din momentul votului Consiliului menționat în alineatul (3) ultimul paragraf.

(5) Etapele a doua și a treia nu pot fi prelungite sau reduse decât în temeiul unei decizii adoptate de Consiliu, care hotărăște în unanimitate la propunerea Comisiei.

(6) Dispozițiile alineatelor precedente nu pot avea ca efect prelungirea perioadei de tranziție peste o durată totală de cincisprezece ani de la data intrării în vigoare a prezentului tratat.

(7) Sub rezerva excepțiilor și derogărilor prevăzute de prezentul tratat, expirarea perioadei de tranziție constituie termenul limită pentru intrarea în vigoare a tuturor normelor prevăzute și pentru

punerea în aplicare a tuturor realizărilor pe care le implică instituirea pieței comune.

PARTEA A DOUA

Fundamentele Comunității

TITLUL I

Libera circulație a mărfurilor

Articolul 9

(1) Comunitatea se întemeiază pe o uniune vamală care cuprinde ansamblul schimburilor de mărfuri și care implică interzicerea, în relațiile dintre statele membre, a taxelor vamale la import și la export și a oricăror taxe cu efect echivalent, precum și adoptarea unui tarif vamal comun în relațiile cu țările terțe.

(2) Dispozițiile capitolului 1 secțiunea 1 și ale capitolului 2 din prezentul titlu se aplică produselor originare din state membre, precum și produselor provenind din țări terțe care se află în liberă circulație în statele membre.

Articolul 10

(1) Produsele care provin din țări terțe sunt considerate ca fiind în liberă circulație într-un stat membru în cazul în care au fost îndeplinite formalitățile de import și au fost percepute în statul membru în cauză taxele vamale și taxele cu efect echivalent exigibile și dacă nu au beneficiat de o restituire totală sau parțială a acestor taxe și impuneri.

(2) Până la sfârșitul primului an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, Comisia stabilește metodele de cooperare administrativă pentru punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (2), luând în considerare necesitatea de a reduce pe cât posibil formalitățile impuse comerțului.

Până la sfârșitul primului an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, Comisia stabilește, în comerțul dintre statele membre, dispozițiile aplicabile mărfurilor originare dintr-un alt stat membru, pentru fabricarea cărora s-au folosit produse care au fost scutite în statul membru exportator de taxe vamale și de taxe cu efect echivalent sau care au beneficiat de o restituire totală sau parțială a acestor taxe sau impuneri.

Adoptând aceste dispoziții, Comisia are în vedere normele prevăzute pentru eliminarea taxelor vamale în cadrul Comunității și pentru punerea în aplicare treptată a Tarifului Vamal Comun.

Articolul 11

Statele membre adoptă toate dispozițiile necesare pentru a permite guvernelor să ducă la îndeplinire, în termenele stabilite, obligațiile ce le revin în materie de taxe vamale, în temeiul prezentului tratat.

Capitolul 1

Uniunea vamală

Secțiunea 1

Eliminarea taxelor vamale între statele membre

Articolul 12

În relațiile comerciale reciproce, statele membre se abțin să introducă între ele noi taxe vamale la import și la export sau taxe cu efect echivalent, precum și să le majoreze pe cele în vigoare.

Articolul 13

(1) Taxele vamale la import, în vigoare între statele membre, sunt eliminate treptat de acestea în cursul perioadei de tranziție, în condițiile prevăzute la articolele 14 și 15.

(2) Taxele cu efect echivalent taxelor vamale la import, în vigoare între statele membre, sunt eliminate treptat de acestea în cursul perioadei de tranziție. Comisia stabilește, prin directive, ritmul acestei eliminări. Comisia acționează în conformitate cu normele prevăzute la articolul 14 alineatele (2) și (3), precum și cu directivele adoptate de Consiliu în aplicarea alineatului (2) menționat anterior.

Articolul 14

(1) Pentru fiecare produs, taxa de bază asupra căreia trebuie să se opereze reduceri succesive este taxa aplicată la 1 ianuarie 1957.

(2) Ritmul reducerilor se stabilește după cum urmează:

(a) în cursul primei etape, prima reducere se efectuează în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat; a doua, optsprezece luni mai târziu; a treia, la sfârșitul celui de-al patrulea an de la intrarea în vigoare a tratatului;

(b) în cursul celei de-a doua etape, se operează o reducere în termen de optsprezece luni de la începutul acestei etape; o a doua reducere, optsprezece luni de la precedenta; o a treia reducere, se operează un an mai târziu;

(c) reducerile care rămân a fi efectuate se aplică în cursul celei de-a treia etape; Consiliul, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, stabilește prin directive ritmul acestor reduceri.

(3) Pentru prima reducere, statele membre aplică între ele, la fiecare produs, o taxă egală cu taxa de bază redusă cu 10%.

La fiecare reducere ulterioară, fiecare stat membru trebuie să reducă toate taxele sale, astfel încât totalul încasării taxelor vamale, astfel cum este definită în alineatul (4) să fie redus cu 10%, reducerea la fiecare produs trebuind să fie cel puțin egală cu 5% din taxa de bază.

Cu toate acestea, pentru produsele la care continuă să existe o taxă mai mare de 30%, fiecare reducere trebuie să reprezinte cel puțin 10% din taxa de bază.

(4) Pentru fiecare stat membru, totalul încasării taxelor vamale menționat în alineatul (3) se calculează înmulțind taxele de bază cu valoarea importurilor provenind din alte state membre în cursul anului 1956.

(5) Problemele speciale pe care le ridică punerea în aplicare a alineatelor precedente sunt reglementate prin directive ale Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.

(6) Statele membre raportează Comisiei modul de aplicare a normelor menționate mai sus cu privire la reducerea taxelor. Statele membre depun eforturi pentru ca reducerea aplicată taxelor pe fiecare produs să atingă:

- la sfârșitul primei etape, cel puțin 25 % din taxa de bază;
- la sfârșitul celei de-a doua etape, cel puțin 50% din taxa de bază.

Comisia adresează recomandări necesare statelor membre în cazul în care constată că există riscul ca obiectivele definite în articolul 13 și procentajele stabilite în prezentul alineat să nu fie atinse.

(7) Dispozițiile prezentului articol pot fi modificate de Consiliu, care hotărăște în unanimitate, la

propunerea Comisiei și după consultarea Adunării.

Articolul 15

(1) Independent de dispozițiile articolului 14, orice stat membru poate, în timpul perioadei de tranziție, să suspende total sau parțial încasarea taxelor aplicate produselor importate din alte state membre. Acesta trebuie să informeze celelalte state membre și Comisia.

(2) Statele membre se declară dispuse să-și reducă taxele vamale în raport cu celelalte state membre într-un ritm mai rapid decât cel prevăzut la articolul 14, în cazul în care situația lor economică generală și situația sectorului în cauză o permit.

În acest sens, Comisia adresează recomandări statelor membre în cauză.

Articolul 16

Statele membre elimină între ele taxele vamale de export și taxele cu efect echivalent, cel târziu până la sfârșitul primei etape.

Articolul 17

(1) Dispozițiile articolelor 9 -15 alineatul (1) se aplică taxelor vamale cu caracter fiscal. Cu toate acestea, aceste taxe nu sunt avute în vedere la calcularea totalului încasărilor vamale și nici la cea a reducerii totalității taxelor menționate în articolul 14 alineatele (3) și (4).

Aceste taxe se reduc cu cel puțin 10% din taxa de bază la fiecare reducere. Statele membre pot aplica reduceri într-un ritm mai rapid decât cel prevăzut la articolul 14.

(2) Statele informează Comisia cu privire la taxele lor vamale cu caracter fiscal până la sfârșitul primului an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

(3) Statele membre își rezervă dreptul de a înlocui aceste taxe printr-o taxă internă în conformitate cu dispozițiile articolului 95.

(4) În cazul în care constată că înlocuirea unei taxe vamale cu caracter fiscal întâmpină dificultăți serioase într-unul dintre statele membre, Comisia autorizează statul în cauză să mențină această taxă, cu condiția de a o elimina în cel mult șase ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat. Autorizarea trebuie cerută înainte de sfârșitul primului an de la intrarea în vigoare a tratatului.

Secțiunea 2

Instituirea Tarifului Vamal Comun

Articolul 18

Statele membre își declară disponibilitatea de a contribui la dezvoltarea comerțului internațional și la reducerea obstacolelor în calea schimburilor, prin încheierea de acorduri care își propun, pe bază de reciprocitate și de avantaje reciproce, să reducă taxele vamale sub nivelul general de care acestea s-ar putea prevala în urma instituirii unei uniuni vamale între ele.

Articolul 19

(1) În condițiile și în limitele prevăzute în continuare, taxele Tarifului Vamal Comun se stabilesc la nivelul mediei aritmetice a taxelor aplicate în cele patru teritorii vamale pe care le cuprinde Comunitatea.

(2) Taxele luate în considerare în calcularea acestei medii sunt cele aplicate de statele membre la 1 ianuarie 1957.

Cu toate acestea, în ceea ce privește tariful italian, taxa aplicată se calculează fără a lua în considerare reducerea temporară de 10%. În plus, în ceea ce privește pozițiile la care tariful italian prevede o taxă convențională, aceasta se înlocuiește cu taxa aplicată astfel definită, cu condiția să nu o depășească cu mai mult de 10%. În cazul în care taxa convențională depășește taxa aplicată astfel definită cu mai mult de 10%, această taxă aplicată, majorată cu 10%, se ia în calculul mediei aritmetice.

În ceea ce privește pozițiile tarifare enumerate în lista A, taxele care figurează pe această listă sunt înlocuite cu taxele aplicate în calculul mediei aritmetice.(3) Taxele din Tariful Vamal Comun nu trebuie să depășească:

- (a) 3% pentru produsele de la pozițiile tarifare enumerate în lista B,
- (b) 10% pentru produsele de la pozițiile tarifare enumerate în lista C,
- (c) 15% pentru produsele de la pozițiile tarifare enumerate în lista D,
- (d) 25% pentru produsele de la pozițiile tarifare enumerate în lista E; în cazul în care, pentru aceste produse, tariful țărilor Benelux conține o taxă care nu depășește 3%, această taxă se majorează la 12% pentru calculul mediei aritmetice.(4) Lista F stabilește taxele care se aplică produselor

enumerare în cuprinsul său.

(5) Listele cu pozițiile tarifare menționate în prezentul articol și în articolul 20 fac obiectul anexei I la prezentul tratat.

Articolul 20

Taxele care se aplică produselor din lista G se stabilesc prin negocieri între statele membre. Fiecare stat membru poate adăuga alte produse pe această listă în limita a 2% din valoarea totală a importurilor provenite din țări terțe în cursul anului 1956.

Comisia ia toate măsurile necesare pentru ca aceste negocieri să înceapă înainte de sfârșitul celui de-al doilea an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat și să se încheie înainte de sfârșitul primei etape.

În cazul în care, pentru anumite produse, nu s-a putut ajunge la un acord în termenele stabilite, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, în unanimitate până la sfârșitul celei de-a doua etape și ulterior cu majoritate calificată, stabilește taxele din Tariful Vamal Comun.

Articolul 21

(1) Dificultățile tehnice care ar putea apărea în aplicarea articolelor 19 și 20 se soluționează, în primii doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, prin directive ale Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.

(2) Înainte de încheierea primei etape sau cel mai târziu în momentul stabilirii taxelor, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, stabilește adaptările necesare în vederea păstrării armoniei interne a Tarifului Vamal Comun ca urmare a aplicării normelor prevăzute la articolele 19 și 20, luând în considerare mai ales gradul de prelucrare a diferitelor mărfuri cărora li se aplică acest tarif.

Articolul 22

În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, Comisia stabilește măsura în care taxele vamale cu caracter fiscal menționate în articolul 17 alineatul (2) trebuie avute în vedere la calculul mediei aritmetice prevăzute la articolul 19 alineatul (1). Comisia are în vedere caracterul protecționist pe care acestea l-ar putea avea.

În termen de cel mult 6 luni de la această stabilire, orice stat membru poate solicita aplicarea pentru produsul în cauză a procedurii prevăzute la articolul 20, fără ca limita prevăzută la articolul menționat să-i fie opozabilă.

Articolul 23

(1) În scopul instituirii treptate a Tarifului Vamal Comun, statele membre își modifică tarifele care se aplică țărilor terțe, după cum urmează:

(a) pentru pozițiile tarifare pentru care taxele aplicate efectiv de la 1 ianuarie 1957 nu variază cu mai mult de 15% în plus sau în minus față de taxele din Tariful Vamal Comun, acestea din urmă se aplică la sfârșitul celui de-al patrulea an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat;

(b) în celelalte cazuri, fiecare stat membru aplică, la aceeași dată, o taxă care să reducă cu 30% diferența dintre nivelul aplicat efectiv la 1 ianuarie 1957 și cel din Tariful Vamal Comun;

(c) această diferență se reduce din nou cu 30% la încheierea celei de-a doua etape;

(d) în ceea ce privește pozițiile tarifare pentru care taxele din Tariful Vamal Comun nu se cunosc încă la încheierea primei etape, fiecare stat membru aplică, în termen de șase luni de când Consiliul a hotărât în conformitate cu articolul 20, taxele care ar rezulta din aplicarea dispozițiilor prezentului alineat.

(2) Statul membru care a obținut autorizarea prevăzută la articolul 17 alineatul (4) este scutit de la aplicarea dispozițiilor referitoare la pozițiile tarifare care fac obiectul acestei autorizări, pe toată durata de valabilitate a acestei autorizări. La expirarea autorizării, statul membru în cauză aplică taxa care ar fi rezultat din aplicarea dispozițiilor alineatului precedent.

(3) Tariful Vamal Comun se aplică integral cel mai târziu la expirarea perioadei de tranziție.

Articolul 24

Pentru a se alinia la Tariful Vamal Comun, statele membre sunt libere să-și modifice taxele vamale într-un ritm mai rapid decât cel prevăzut la articolul 23.

Articolul 25

(1) În cazul în care Comisia constată că în statele membre producția anumitor produse din listele B, C și D nu este suficientă pentru a aproviziona un stat membru și că aprovizionarea acestuia depinde

în mod tradițional, în măsură considerabilă, de importuri provenind din țări terțe, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, acordă statului membru în cauză contingente tarifare cu taxe reduse sau cu taxe zero. Aceste contingente nu pot depăși anumite limite dincolo de care ar exista riscul unor transferuri de activități în detrimentul altor state membre.

(2) În ceea ce privește produsele din lista E, precum și din lista G pentru care procente se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 paragraful al treilea, Comisia acordă fiecărui stat membru în cauză, la cerere, contingente tarifare cu taxe reduse sau cu taxe zero, în cazul în care o schimbare a surselor de aprovizionare sau o aprovizionare insuficientă în cadrul Comunității este de natură să genereze consecințe prejudiciabile industriei prelucrătoare a statului membru în cauză.

Aceste contingente nu pot depăși limite dincolo de care există riscul unor transferuri de activități în detrimentul altor state membre.

(3) În ceea ce privește produsele enumerate în anexa II la prezentul tratat, Comisia poate autoriza orice stat membru să suspende în totalitate sau în parte încasarea taxelor aplicabile sau îi poate acorda contingente tarifare cu taxe reduse sau cu taxe zero, cu condiția ca acestea să nu creeze perturbări grave pe piața produselor în cauză.

(4) Comisia procedează periodic la examinarea contingentelor tarifare acordate în aplicarea prezentului articol.

Articolul 26

Comisia poate autoriza un stat membru, care se confruntă cu dificultăți deosebite, să amâne reducerea sau majorarea taxelor prevăzute la articolul 23 pentru anumite poziții tarifare.

Autorizarea nu se poate acorda decât pe o perioadă limitată și numai pentru pozițiile tarifare care, în ansamblu, nu reprezintă mai mult de 5% din valoarea importurilor provenind din țări terțe, efectuate în decursul ultimului an pentru care există date statistice.

Articolul 27

Înainte de încheierea primei etape, statele membre procedează, în măsura în care este necesar, la apropierea legilor, regulamentelor și normelor administrative în materie vamală. În acest sens, Comisia adresează statelor membre toate recomandările necesare.

Articolul 28

Orice modificări sau eliminări unilaterale ale taxelor din tariful vamal comun se stabilesc de Consiliu, care hotărăște în unanimitate. Cu toate acestea, după expirarea perioadei de tranziție, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate stabili modificări sau suspendări care să nu depășească 20% din nivelul fiecărei taxe, pentru o perioadă de maxim șase luni. Aceste modificări sau suspendări pot fi prelungite, în aceleași condiții, numai pentru o a doua perioadă de șase luni.

Articolul 29

În îndeplinirea misiunilor care îi sunt încredințate în temeiul prezentei secțiuni, Comisia are în vedere:

- (a) necesitatea de a promova schimburi comerciale între statele membre și țările terțe;
- (b) evoluția condițiilor concurenței în cadrul Comunității, în măsura în care această evoluție are ca efect creșterea competitivității întreprinderilor;
- (c) necesitățile Comunității de aprovizionare cu materii prime și produse semifinite, veghind în același timp ca între statele membre să nu fie denaturate condițiile concurenței în ceea ce privește produsele finite,
- (d) necesitatea de a evita perturbări grave ale economiilor statelor membre și de a asigura o dezvoltare rațională a producției și o creștere a consumului în cadrul Comunității.

Capitolul 2

Eliminarea restricțiilor cantitative între statele membre

Articolul 30

Între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent, fără a aduce atingere dispozițiilor care urmează.

Articolul 31

Statele membre se abțin să introducă în relațiile dintre ele noi restricții cantitative și măsuri cu efect echivalent.

Cu toate acestea, această obligație nu se aplică decât la nivelul de liberalizare realizat în aplicarea deciziilor Consiliului Organizației Europene de Cooperare Economică din 14 ianuarie 1955. Statele membre transmit Comisiei, în termen de maxim șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, listele cu produsele liberalizate în aplicarea acestor decizii. Listele astfel transmise sunt consolidate de statele membre.

Articolul 32

În relațiile comerciale reciproce, statele membre se abțin să confere un caracter și mai restrictiv contingentelor și măsurilor cu efect echivalent existente la data intrării în vigoare a prezentului tratat.

Aceste contingente trebuie să fie eliminate cel târziu la expirarea perioadei de tranziție. Acestea sunt eliminate treptat în cursul acestei perioade în condițiile stabilite în continuare.

Articolul 33

(1) La un an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, fiecare stat membru transformă contingentele bilaterale deschise celorlalte state membre în contingente globale accesibile fără discriminare tuturor celorlalte state membre.

La aceeași dată, statele membre majorează ansamblul contingentelor globale stabilite, astfel încât să realizeze, prin raportare la anul precedent, o creștere de cel puțin 20% din valoarea totală a acestora. Cu toate acestea, fiecare dintre contingentele globale pe produs se majorează cu cel puțin 10%.

În fiecare an, contingentele se majorează, după aceleași reguli și în aceleași proporții, prin raport la anul precedent.

A patra majorare are loc la sfârșitul celui de-al patrulea an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, iar a cincea majorare, la un an de la începutul celei de-a doua etape.

(2) În cazul în care, pentru un produs neliberalizat, contingentul global nu atinge 3% din producția națională a statului în cauză, se stabilește un contingent egal cu cel puțin 3% din această producție în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat. Acest contingent trebuie să atingă 4% după al doilea an și 5% după al treilea an. În continuare, statul membru în cauză majorează

anual contingentul cu cel puțin 15%.

În cazul în care nu există o astfel de producție națională, Comisia adoptă o decizie prin care stabilește un contingent corespunzător.

(3) La sfârșitul celui de-al zecelea an, fiecare contingent trebuie să fie egal cu cel puțin 20% din producția națională.

(4) În cazul în care Comisia constată printr-o decizie că, în decursul a doi ani consecutivi, importurile la un anumit produs au fost inferioare contingentului deschis, acest contingent global nu poate fi luat în considerare pentru calculul valorii totale a contingentelor globale. În acest caz, statul membru elimină contingentarea produsului în cauză.

(5) Pentru contingentele care reprezintă mai mult de 20% din producția națională a produsului în cauză, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate reduce procentajul minim de 10% prevăzut la alineatul (1). Această modificare nu poate aduce însă atingere obligației de majorare anuală de 20% a valorii contingentelor globale.

(6) Statele membre care și-au depășit obligațiile privind nivelul de liberalizare realizat în aplicarea deciziilor Consiliului Organizației Europene de Cooperare Economică din data de 14 ianuarie 1955 sunt abilitate să ia în considerare valoarea importurilor liberalizate în mod unilateral, în calculul majorării totale anuale de 20% prevăzute la alineatul (1). Acest calcul se supune aprobării prealabile a Comisiei.

(7) Procedura și ritmul de eliminare între statele membre a măsurilor cu efect echivalent contingentelor existente la data intrării în vigoare a prezentului tratat se stabilesc prin directivele Comisiei.

(8) În cazul în care Comisia constată că aplicarea dispozițiilor prezentului articol și, în special, a celor privind procentajele nu permite eliminarea treptată prevăzută la articolul 32 paragraful al doilea, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei în cursul primei etape și cu majoritate calificată ulterior, poate modifica procedura prevăzută la prezentul articol și poate proceda în special la majorarea procentajelor stabilite.

Articolul 34

(1) Între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la export, precum și orice măsuri cu efect echivalent.

(2) Cel târziu la încheierea primei etape, statele membre elimină restricțiile cantitative la export și

orice măsuri cu efect echivalent existente în momentul intrării în vigoare a prezentului tratat.

Articolul 35

Statele membre își declară disponibilitatea de a elimina, în raporturile cu celelalte state membre, restricțiile cantitative la import și la export într-un ritm mai rapid decât cel prevăzut la articolele precedente, în cazul în care situația lor economică generală și situația din sectorul în cauză le permit.

În acest sens, Comisia adresează recomandări statelor în cauză.

Articolul 36

Dispozițiile articolelor 30-34 nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor la import, la export sau de tranzit, justificate pe motive de moralitate publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor, de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, interdicțiile sau restricțiile respective nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție mascată în comerțul dintre statele membre.

Articolul 37

(1) Statele membre restructurează treptat monopolurilor naționale cu caracter comercial, astfel încât, la încheierea perioadei de tranziție, să se asigure excluderea oricărei discriminări între resortisanții statelor membre cu privire la condițiile de aprovizionare și desfacere.

Dispozițiile prezentului articol se aplică oricărui organ prin intermediul căruia un stat membru, *de jure* sau *de facto*, direct sau indirect, controlează, conduce sau influențează în mod semnificativ importurile sau exporturile dintre statele membre. Aceste dispoziții se aplică, de asemenea, monopolurilor de stat concesionate.

(2) Statele membre se abțin să introducă orice nouă măsură care contravine principiilor enunțate la alineatul (1) sau care restrânge domeniul de aplicare a articolelor care se referă la eliminarea taxelor vamale și a restricțiilor cantitative între statele membre.

(3) Ritmul măsurilor prevăzute la alineatul (1) trebuie adaptat la eliminarea restricțiilor cantitative pentru aceleași produse, prevăzută la articolele 30-34.

În cazul în care un produs este supus unui monopol național cu caracter comercial doar într-unul sau în mai multe state membre, Comisia poate autoriza celelalte state membre să aplice măsuri de salvagardare, pentru care stabilește condițiile și normele de aplicare atât timp cât restructurarea prevăzută la alineatul (1) nu a fost încă realizată.

(4) În cazul unui monopol cu caracter comercial care presupune o reglementare menită să faciliteze desfacerea sau valorificarea produselor agricole, în aplicarea normelor din prezentul articol trebuie asigurate garanții echivalente pentru ocuparea forței de muncă și nivelul de trai al producătorilor în cauză, luând în considerare ritmul adaptărilor posibile și al specializărilor necesare.

(5) Pe de altă parte, obligațiile statelor membre subzistă numai în măsura în care sunt compatibile cu acordurile internaționale existente.

(6) Comisia formulează, chiar din prima etapă, recomandări cu privire la normele de aplicare și ritmul în conformitate cu care adaptarea prevăzută de prezentul articol trebuie dusă la îndeplinire.

TITLUL II

Agricultura

Articolul 38

(1) Piața comună cuprinde agricultura și comerțul cu produse agricole. Prin produse agricole se înțeleg produsele solului, cele animaliere și pescărești, precum și produsele care au suferit o primă transformare și se află în raport direct cu aceste produse.

(2) Cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolele 39 - 46, normele prevăzute în vederea instituirii pieței comune se aplică produselor agricole.

(3) Produsele care intră sub incidența articolelor 39-46 sunt enumerate în lista care face obiectul anexei II la prezentul tratat. Cu toate acestea, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, Consiliul, la propunerea Comisiei, stabilește cu majoritate calificată produsele care trebuie adăugate la această listă.

(4) Funcționarea și dezvoltarea pieței comune pentru produse agricole trebuie să fie însoțite de stabilirea unei politici agricole comune a statelor membre.

Articolul 39

(1) Politica agricolă comună are ca obiective :

(a) creșterea productivității agriculturii prin promovarea progresului tehnic, prin asigurarea dezvoltării raționale a producției agricole, precum și prin utilizarea optimă a factorilor de producție, și în special a forței de muncă;

(b) asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru populația agricolă, în special prin majorarea veniturilor individuale ale lucrătorilor din agricultură;

(c) stabilizarea piețelor;

(d) garantarea siguranței aprovizionărilor;

(e) asigurarea unor prețuri rezonabile de livrare către consumatori.

(2) În elaborarea politicii agricole comune și a metodelor speciale pe care aceasta le poate implica se au în vedere următoarele:

(a) caracterul special al activității agricole care rezultă din structura socială a agriculturii și din discrepanțele structurale și naturale existente între diferitele regiuni agricole;

(b) necesitatea de a opera treptat modificările necesare;

(c) faptul că, în statele membre, agricultura este un sector strâns legat de ansamblul economiei.

Articolul 40

(1) Statele membre dezvoltă treptat politica agricolă comună în perioada de tranziție și o pun în aplicare cel mai târziu la încheierea acestei perioade.

(2) În vederea realizării obiectivelor prevăzute la articolul 39, se instituie o organizare comună a piețelor agricole.

În funcție de produse, această organizare îmbracă una dintre următoarele forme:

(a) norme comune în domeniul concurenței,

(b) coordonarea obligatorie a diferitelor organizări naționale ale pieței,

(c) organizarea europeană a pieței.

(3) Organizarea comună în una din formele prevăzute la alineatul (2) poate implica toate măsurile necesare pentru realizarea obiectivelor definite la articolul 39 și, în special, reglementarea prețurilor, a subvențiilor pentru producerea și pentru comercializarea diferitelor produse, a sistemelor de depozitare și de report, a mecanismelor comune de stabilizare a importurilor sau a

exporturilor.

Organizarea comună trebuie să se limiteze la urmărirea obiectivelor enunțate la articolul 39 și trebuie să excludă orice discriminare între producătorii sau consumatorii din Comunitate.

O eventuală politică de prețuri comună trebuie să se bazeze pe criterii comune și pe metode de calcul uniforme.

(4) Pentru ca organizarea comună menționată la alineatul (2) să-și poată atinge obiectivele, se pot înființa unul sau mai multe fonduri de orientare și garantare agricole.

Articolul 41

Pentru a permite realizarea obiectivelor definite la articolul 39, în cadrul politicii agricole comune pot fi prevăzute în special următoarele măsuri:

- (a) o coordonare eficientă a eforturilor întreprinse în domeniile formării profesionale, cercetării și popularizării cunoștințelor agronomice, care poate include proiecte sau instituții finanțate în comun;
- (b) acțiuni comune pentru promovarea consumului anumitor produse.

Articolul 42

Dispozițiile capitolului referitor la normele privind concurența se aplică producției și comercializării produselor agricole numai în măsura stabilită de Consiliu în cadrul dispozițiilor și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatele (2) și (3), având în vedere obiectivele menționate în articolul 39.

Consiliul poate autoriza acordarea de ajutoare în special:

- (a) în vederea protejării exploatațiilor agricole defavorizate de condițiile structurale sau naturale;
- (b) în cadrul programelor de dezvoltare economică.

Articolul 43

(1) În vederea trasării liniilor directoare ale unei politici agricole comune, după intrarea în vigoare a prezentului tratat, Comisia convoacă o conferință a statelor membre pentru compararea politicilor agricole ale acestora și pentru stabilirea, în special, a bilanțului resurselor și al necesităților acestora.

(2) Având în vedere lucrările conferinței menționate în alineatul (1), Comisia prezintă, după

consultarea Comitetului Economic și Social și în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, propuneri referitoare la elaborarea și punerea în practică a politicii agricole comune, inclusiv înlocuirea formelor de organizare naționale cu una dintre formele de organizare comună prevăzute la articolul 40 alineatul (2), precum și la punerea în practică a măsurilor special prevăzute de prezentul titlu.

Aceste propuneri trebuie să aibă în vedere interdependența dintre problemele agricole prevăzute de prezentul titlu.

La propunerea Comisiei și după consultarea Adunării, Consiliul, hotărând în unanimitate în cursul primelor două etape și ulterior cu majoritate calificată, adoptă regulamente sau directive sau ia decizii, fără ca aceasta să aducă atingere dreptului său de a formula recomandări.

(3) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată și în condițiile prevăzute la alineatul precedent, poate înlocui formele de organizare ale piețelor naționale cu organizarea comună prevăzută la articolul 40 alineatul 2 în cazul în care :

(a) organizarea comună oferă statelor membre care se opun acestei măsuri și care dispun de o organizare națională a producției în cauză garanții echivalente pentru încadrarea în muncă și nivelul de trai al producătorilor în cauză, luându-se în considerare calendarul adaptărilor posibile și specializările necesare, și

(b) această organizare asigură, pentru schimburile din cadrul Comunității, condiții similare celor existente pe piața națională.

(4) În cazul în care o organizare comună pentru anumite materii prime se instituie înainte să existe o organizare comună pentru produsele transformate corespunzătoare, materiile prime în cauză folosite pentru produsele transformate destinate exportului în țări terțe pot fi importate din afara Comunității.

Articolul 44

(1) În măsura în care eliminarea treptată a taxelor vamale și a restricțiilor cantitative între statele membre poate conduce la prețuri care pot pune în pericol obiectivele stabilite în articolul 39, fiecărui stat membru îi este permis să aplice anumitor produse, în perioada de tranziție, fără discriminare și înlocuind contingentele și fără să împiedice creșterea volumului schimburilor prevăzut la articolul 45 alineatul 2, un sistem de prețuri minime sub al căror nivel importurile pot fi:

- fie temporar suspendate sau reduse,

- fie permise, cu condiția realizării lor la un preț mai mare decât prețul minim stabilit pentru produsul în cauză.

În cel de-al doilea caz, prețurile minime nu includ taxele vamale.

(2) Prețurile minime nu trebuie să aibă ca efect o reducere a schimburilor existente între statele membre la intrarea în vigoare a prezentului tratat și nici să împiedice creșterea treptată a acestor schimburi. Prețurile minime nu trebuie aplicate astfel încât să împiedice dezvoltarea unei preferințe naturale între statele membre.

(3) La intrarea în vigoare a prezentului tratat, Consiliul, la propunerea Comisiei, stabilește criteriile obiective de instituire a sistemelor de prețuri minime și de stabilire a acestor prețuri.

Aceste criterii iau în considerare în special prețurile de cost medii naționale în statul membru care aplică prețul minim, situația diferitelor întreprinderi în raport cu aceste prețuri de cost medii, precum și necesitatea de a promova îmbunătățirea treptată a exploatării agricole și adaptările și specializările necesare în cadrul pieței comune.

Comisia propune, de asemenea, o procedură de revizuire a acestor criterii în vederea asimilării și accelerării progresului tehnic, precum și a alinierii treptate a prețurilor în cadrul pieței comune.

Aceste criterii, precum și procedura de revizuire, trebuie stabilite de Consiliu în unanimitate în primii trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

(4) Până la intrarea în vigoare a deciziei Consiliului, statele membre pot stabili prețurile minime, cu condiția de a informa în prealabil Comisia și celelalte state membre, pentru a le permite să-și prezinte observațiile.

După adoptarea deciziei Consiliului, prețurile minime se stabilesc de statele membre pe baza criteriilor stabilite în conformitate cu condițiile astfel definite.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate modifica deciziile acestea în cazul în care nu sunt conforme criteriilor astfel definite.

(5) Începând cu cea de a treia etapă, în cazul în care stabilirea criteriilor obiective menționate mai sus pentru anumite produse nu a fost posibilă, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate modifica prețurile minime aplicate acestor produse.

(6) La expirarea perioadei de tranziție, se procedează la majorarea prețurilor minime existente încă. La propunerea Comisiei, Consiliul, care hotărăște cu majoritate de 9 voturi în conformitate cu ponderarea voturilor, prevăzută la articolul 148 alineatul 2 primul paragraf, stabilește regimul care se aplică în cadrul politicii agricole comune.

Articolul 45

(1) Până în momentul înlocuirii formelor de organizare naționale cu una dintre formele de organizare comună prevăzute la articolul 40 alineatul 2, pentru produsele pentru care există în unele state membre:

- dispoziții menite să asigure producătorilor naționali desfacerea producției și
- necesități de import,

se continuă dezvoltarea schimburilor prin încheierea de acorduri sau contracte pe termen lung între statele membre exportatoare și importatoare.

Aceste acorduri sau contracte trebuie să conducă la eliminarea treptată a oricărei discriminări în privința aplicării acestor dispoziții diferiților producători din Comunitate.

Încheierea acestor acorduri sau contracte intervine în cursul primei etape, avându-se în vedere principiul reciprocității.

(2) În ceea ce privește cantitățile, aceste acorduri sau contracte au drept bază volumul mediu al schimburilor între statele membre la produsele în cauză pe durata a trei ani înainte de intrarea în vigoare a prezentului tratat și prevăd o creștere a acestui volum în limita nevoilor existente, luând în considerare fluxurile comerciale tradiționale.

În ceea ce privește prețurile, aceste acorduri sau contracte le permit producătorilor să desfacă cantitățile convenite la prețuri care se apropie treptat de prețurile plătite producătorilor naționali de pe piața internă a țării cumpărătoare.

Această apropiere trebuie să se realizeze cu regularitate și să se încheie cel târziu la sfârșitul perioadei de tranziție.

Prețurile se negociază între părțile în cauză, în cadrul directivelor stabilite de Comisie în vederea aplicării celor două paragrafe precedente.

În cazul prelungirii primei etape, executarea acordurilor sau contractelor continuă în condițiile care se aplică la sfârșitul celui de-al patrulea an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, iar obligațiile de a crește cantitățile și de a alinia prețurile se suspendă până la trecerea la a doua etapă.

Statele membre recurg la toate posibilitățile ce le sunt oferite în temeiul dispozițiilor legislației interne, în special în materie de politică de import, pentru a asigura încheierea și executarea acestor acorduri și contracte.

(3) În măsura în care statele membre au nevoie de materii prime pentru fabricarea produselor destinate exportului în afara Comunității în concurență cu produsele din țări terțe, aceste acorduri și contracte nu pot împiedica importurile de materii prime din țări terțe efectuate în acest scop. Cu toate acestea, prezenta dispoziție nu se aplică în cazul în care Consiliul decide în unanimitate să acorde fondurile necesare pentru a compensa diferența de preț la produsele importate în acest scop în baza acestor acorduri sau contracte, în raport cu prețul de achiziție la aceleași produse pe piața mondială.

Articolul 46

În cazul în care, într-un stat membru, un produs face obiectul unei forme de organizare naționale a pieței sau al oricărei reglementări interne cu efect echivalent care afectează din punct de vedere concurențial o producție similară dintr-un alt stat membru, statele membre aplică la import o taxă compensatorie acestui produs provenind din statul membru în care există respectiva organizare sau reglementare, cu excepția cazului în care acest stat membru aplică o taxă compensatorie la export.

Comisia stabilește cuantumul acestor taxe la nivelul necesar pentru a restabili echilibrul; de asemenea, Comisia poate autoriza recurgerea la alte măsuri, pentru care stabilește condițiile și normele de aplicare.

Articolul 47

În ceea ce privește funcțiile care revin Comitetului Economic și Social în aplicarea prezentului titlu, secțiunea pentru agricultură are drept scop să fie la dispoziția Comisiei, în vederea pregătirii deliberărilor Comitetului, în conformitate cu dispozițiile articolelor 197 și 198.

TITLUL III

Libera circulație a persoanelor, serviciilor și capitalurilor

Capitolul 1

Lucrătorii

Articolul 48

(1) Libera circulație a lucrătorilor este garantată în cadrul Comunității cel târziu la încheierea perioadei de tranziție.

(2) Libera circulație implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie între lucrătorii statelor membre, în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă.

(3) Sub rezerva restricțiilor justificate de motive de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică, libera circulație a lucrătorilor implică dreptul:

(a) de a accepta ofertele reale de încadrare în muncă,

(b) de a circula liber în acest scop pe teritoriul statelor membre,

(c) de ședere într-un stat membru pentru a desfășura o activitate salarizată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care reglementează încadrarea în muncă a lucrătorilor statului în cauză,

(d) de a rămâne pe teritoriul unui stat membru după ce a fost încadrat în muncă în acest stat, în condițiile care fac obiectul unor regulamente de aplicare stabilite de Comisie.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică încadrării în administrația publică.

Articolul 49

La intrarea în vigoare a prezentului tratat, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social, adoptă, prin directive sau regulamente, măsurile necesare în vederea realizării treptate a liberei circulații a lucrătorilor, astfel cum este aceasta definită la articolul precedent, și în special:

(a) asigurarea unei colaborări strânse între serviciile naționale pentru ocuparea forței de muncă;

(b) eliminarea treptată, pe baza unui plan, a acelor proceduri și practici administrative, precum și a perioadelor de acces la locurile de muncă disponibile care decurg din dreptul intern sau din acordurile încheiate anterior între statele membre și a căror menținere ar constitui un obstacol pentru libera circulație a lucrătorilor;

(c) eliminarea treptată, pe baza unui plan, a tuturor perioadelor și restricțiilor prevăzute de dreptul intern sau în cadrul unor acorduri încheiate anterior între statele membre, care impun lucrătorilor din celelalte state membre condiții diferite în ceea ce privește libera alegere a unui loc de muncă în raport cu condițiile impuse lucrătorilor statului în cauză;

(d) stabilirea unor mecanisme proprii în vederea corelării cererii și ofertei de locuri de muncă și prin facilitarea echilibrului între cerere și ofertă pe piața muncii în condiții care să evite amenințarea gravă a nivelului de trai și de ocupare a forței de muncă în diferite regiuni și ramuri industriale.

Articolul 50

Statele membre încurajează schimburile de tineri lucrători în cadrul unui program comun.

Articolul 51

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă în domeniul securității sociale măsurile necesare pentru instituirea liberei circulații a lucrătorilor, în special prin introducerea unui sistem prin care să se asigure lucrătorilor migranți și persoanelor aflate în întreținerea acestora:

- (a) cumulul tuturor perioadelor luate în considerare în diferitele legislații interne, în vederea obținerii și păstrării dreptului la prestații, precum și pentru calcularea acestora,
- (b) plata prestațiilor către persoanele rezidente pe teritoriile statelor membre.

Capitolul 2

Dreptul de stabilire

Articolul 52

În conformitate cu dispozițiile următoare, restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru se elimină treptat pe parcursul perioadei de tranziție. Această eliminare treptată vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru.

Libertatea de stabilire presupune accesul la activități independente și la exercitarea acestora, precum și constituirea și administrarea întreprinderilor, în speță a societăților în sensul articolului 58 al doilea paragraf, în condițiile definite pentru resortisanții proprii de legislația statului membru de stabilire, sub rezerva dispozițiilor capitolului privind capitalurile.

Articolul 53

Statele membre nu introduc noi restricții la stabilirea pe teritoriul lor a resortisanților celorlalte state membre, sub rezerva dispozițiilor prevăzute de prezentul tratat.

Articolul 54

(1) Înainte de încheierea primei etape, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, adoptă în unanimitate un program general de eliminare a restricțiilor impuse libertății de stabilire în cadrul Comunității. Comisia supune această propunere aprobării Consiliului în primii doi ani din prima etapă.

Programul stabilește, pentru fiecare categorie de activități, condițiile generale de realizare a libertății de stabilire și în special etapele acesteia.

(2) Pentru punerea în aplicare a programului general sau, în absența acestuia, pentru finalizarea unei etape a realizării libertății de stabilire în vederea desfășurării unei anumite activități, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, hotărăște în unanimitate până la încheierea primei etape și ulterior cu majoritate calificată, prin intermediul directivelor.

(3) Consiliul și Comisia exercită funcțiile care le revin în conformitate cu dispozițiile menționate anterior, și în special:

(a) acordând prioritate, de regulă, activităților în cazul cărora libertatea de stabilire constituie o contribuție deosebit de utilă la dezvoltarea producției și a schimburilor comerciale;

(b) asigurând o strânsă cooperare între autoritățile naționale competente, pentru a cunoaște aspectele deosebite ale diferitelor activități în cadrul Comunității;

(c) eliminând acele proceduri și practici administrative care decurg din dreptul intern sau din acordurile încheiate anterior între statele membre și a căror menținere ar constitui un obstacol pentru libertatea de stabilire;

(d) asigurând lucrătorilor dintr-un stat membru, angajați în muncă pe teritoriul unui alt stat membru, posibilitatea de a rămâne pe teritoriul acestuia pentru a desfășura o activitate independentă, în cazul în care îndeplinesc condițiile pe care ar trebui să le îndeplinească în cazul în care ar sosi în acest stat la data la care intenționează să inițieze această activitate;

(e) asigurând resortisantului unui stat membru posibilitatea de a dobândi și folosi terenuri și construcții situate pe teritoriul altui stat membru, în măsura în care aceasta nu aduce atingere principiilor stabilite la articolul 39 alineatul (2);

(f) eliminând treptat restricțiile privind libertatea de stabilire în fiecare ramură de activitate avută în vedere, în ceea ce privește, pe de o parte, condițiile de înființare de agenții, sucursale sau filiale pe teritoriul unui stat membru și, pe de altă parte, condițiile de acces al personalului aparținând sediului principal în funcțiile de conducere sau de supraveghere a acestor agenții, sucursale sau filiale;

(g) coordonând, în măsura în care este necesar și în vederea echivalării lor, garanțiile solicitate în statele membre societăților în sensul articolului 58 al doilea paragraf pentru a proteja deopotrivă interesele asociațiilor și ale terților;

(h) asigurându-se că ajutoarele acordate de statele membre nu denaturează condițiile de stabilire.

Articolul 55

Sunt exceptate de la aplicarea dispozițiilor prezentului capitol, activitățile care, în ceea ce privește statul membru în cauză, sunt asociate în acest stat, chiar și cu titlu ocazional, exercitării autorității publice.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate excepta anumite activități de la aplicarea dispozițiilor prezentului capitol.

Articolul 56

(1) Prevederile prezentului capitol și măsurile adoptate în temeiul acestora nu aduc atingere punerii în aplicare a actelor cu putere de lege și actelor administrative care prevăd un regim special pentru resortisanții străini și care se justifică din motive de ordine publică, de siguranță publică și de sănătate publică.

(2) Înainte de încheierea perioadei de tranziție, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după consultarea Adunării, adoptă directive în vederea coordonării actelor cu putere de lege și actelor administrative menționate anterior. Cu toate acestea, după încheierea celei de-a doua etape, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă directive în vederea coordonării dispozițiilor de reglementare sau administrative în fiecare stat membru.

Articolul 57

(1) În vederea facilitării accesului la activități independente și la exercitarea acestora, Consiliul, la

propunerea Comisiei și după consultarea Adunării, care hotărăște în unanimitate în cursul primei etape și ulterior cu majoritate calificată, adoptă directive în vederea recunoașterii reciproce a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare.

(2) În același scop, înaintea încheierii perioadei de tranziție, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei după consultarea Adunării, adoptă directivele cu privire la coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind accesul la activități independente și la exercitarea acestora. Unanimitatea este necesară pentru materiile care, cel puțin într-un stat membru, sunt reglementate de legi și pentru măsurile care privesc protejarea economiilor, în special distribuția creditului și profesia bancară și care privesc de condițiile de exercitare, în diferitele state membre, ale profesiunilor medicale, paramedicale și farmaceutice. În celelalte cazuri, Consiliul hotărăște în unanimitate în cursul primei etape și ulterior cu majoritate calificată.

(3) Liberalizarea treptată a restricțiilor cu privire la profesiunile medicale, paramedicale și farmaceutice este subordonată coordonării condițiilor de exercitare a acestora în diferitele state membre.

Articolul 58

Societățile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru și având sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în cadrul Comunității sunt asimilate, în aplicarea prezentei subsecțiuni, persoanelor fizice resortisante ale statelor membre.

Prin societăți se înțeleg societățile constituite în conformitate cu dispozițiile legislației civile sau comerciale, inclusiv societățile cooperative și alte persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția celor fără scop lucrativ.

Capitolul 3

Serviciile

Articolul 59

În conformitate cu dispozițiile ce urmează, se elimină treptat în cursul perioadei de tranziție restricțiile privind libertatea de a presta servicii în cadrul Comunității cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat al Comunității decât cel al beneficiarului serviciilor.

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate extinde dispozițiile prezentului capitol la prestatorii de servicii care sunt resortisanți ai unui stat terț și sunt stabiliți în Comunitate.

Articolul 60

În înțelesul prezentului tratat, sunt considerate servicii prestațiile furnizate în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, în măsura în care nu sunt reglementate de dispozițiile referitoare la libera circulație a mărfurilor, a capitalurilor și a persoanelor.

Serviciile cuprind în special:

- (a) activități cu caracter industrial;
- (b) activități cu caracter comercial;
- (c) activități meșteșugărești;
- (d) activități prestate în cadrul profesiunilor liberale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului privind dreptul de stabilire, prestatorul unui serviciu poate, în vederea executării prestației, să își desfășoare temporar activitatea în țara în care prestează serviciul, în aceleași condiții care sunt impuse de această țară propriilor resortisanți.

Articolul 61

- (1) Libera circulație a serviciilor în domeniul transporturilor este reglementată de dispozițiile din titlul privind transporturile.
- (2) Liberalizarea serviciilor bancare și de asigurări asociate circulației capitalurilor trebuie să se realizeze concomitent cu liberalizarea treptată a circulației capitalurilor.

Articolul 62

Sub rezerva dispozițiilor prezentului tratat, statele membre nu introduc noi restricții la libertatea de a presta servicii atinsă efectiv la intrarea în vigoare a acestui tratat.

Articolul 63

- (1) Înainte de încheierea primei etape, Consiliul adoptă în unanimitate, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, un program general de eliminare a

restricțiilor impuse libertății de a presta servicii în cadrul Comunității. Comisia înaintează Consiliului această propunere în primii doi ani ai primei etape.

Programul stabilește condițiile generale și etapele de liberalizare pentru fiecare categorie de servicii.

(2) În vederea punerii în aplicare a programului general sau, în absența acestuia, în vederea parcurgerii unei etape a liberalizării unui anumit serviciu, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, hotărăște prin directive, în unanimitate până la încheierea primei etape și ulterior cu majoritate calificată.

(3) Propunerile și deciziile menționate la alineatele (1) și (2) se referă, în general, acelor servicii care intervin direct asupra costurilor de producție sau a căror liberalizare contribuie la facilitarea schimburilor de mărfuri.

Articolul 64

Statele membre se declară dispuse să procedeze la liberalizarea serviciilor într-o măsură mai mare decât cea la care obligă directivele adoptate în vederea aplicării articolului 63 alineatul (2), în cazul în care situația lor economică generală și situația din sectorul în cauză permite acest lucru.

În acest scop, Comisia adresează recomandări statelor membre în cauză.

Articolul 65

Atât timp cât restricțiile impuse libertății de a presta servicii nu sunt eliminate, fiecare dintre statele membre aplică asemenea restricții, fără a discrimina pe motive de cetățenie ori naționalitate sau reședință ori sediu social, tuturor prestatorilor de servicii menționați la articolul 59 primul paragraf.

Articolul 66

Dispozițiile articolelor 55-58 se aplică în domeniul reglementat de prezentul capitol.

Capitolul 4

Capitalurile

Articolul 67

(1) În perioada de tranziție și în măsura necesară bunei funcționări a pieței comune, statele membre elimină treptat în relațiile dintre ele restricțiile impuse circulației capitalurilor aparținând rezidenților statelor membre, precum și tratamentul discriminatoriu în baza cetățeniei ori naționalității sau a reședinței ori sediului social al părților sau a locului plasamentului de capital.

(2) Cel târziu la încheierea primei etape, nu se mai aplică nici un fel de restricții plăților curente aferente circulației capitalurilor între statele membre.

Articolul 68

(1) Statele membre acordă cu generozitate autorizații de schimb în domeniile menționate în prezentul capitol, în măsura în care acestea sunt încă necesare după intrarea în vigoare a prezentului tratat.

(2) În cazul în care un stat membru aplică circulației capitalurilor liberalizate, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol, reglementarea sa internă privind piața de capitaluri și creditul, trebuie să o facă fără discriminare.

(3) Împrumuturile destinate finanțării directe sau indirecte a unui stat membru sau a colectivităților publice teritoriale pot fi emise sau plasate în alte state membre numai cu acordul statelor membre în cauză. Această dispoziție nu împiedică aplicarea articolului 22 din Protocolul privind Statutul Băncii Europene de Investiții.

Articolul 69

Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei care consultă în acest scop Comitetul Monetar prevăzut la articolul 105, adoptă, în unanimitate în primele două etape și ulterior cu majoritate calificată, directivele necesare aplicării treptate a dispozițiilor articolului 67.

Articolul 70

(1) Comisia propune Consiliului măsurile de coordonare treptată a politicilor statelor membre în materie de schimb valutar, în ceea ce privește circulației capitalurilor între aceste state și țări terțe. În acest sens, Consiliul adoptă în unanimitate directive. Consiliul încearcă să obțină cel mai înalt grad de liberalizare posibil.

(2) În cazul în care acțiunea întreprinsă în aplicarea alineatului precedent nu permite eliminarea diferențelor dintre reglementările privind schimbul ale statelor membre și în care aceste diferențe

pot determina persoanele rezidente într-unul dintre statele membre să utilizeze facilitățile de transfer din cadrul Comunității, așa cum sunt prevăzute la articolul 67, pentru a eluda reglementările unuia dintre statele membre cu privire la circulația capitalurilor din sau către țări terțe, acest stat, după consultarea celorlalte state membre și a Comisiei, poate să ia măsurile corespunzătoare pentru a elimina aceste dificultăți.

În cazul în care Consiliul constată că aceste măsuri restrâng libertatea circulației capitalurilor în cadrul Comunității mai mult decât este necesar în scopul aplicării alineatului precedent, acesta poate hotărî, cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, că statul membru în cauză trebuie să modifice sau să elimine aceste măsuri.

Articolul 71

Statele membre se străduiesc să nu introducă în cadrul Comunității noi restricții de schimb care să afecteze circulația capitalurilor și plățile curente aferente acestora și să nu facă și mai restrictive reglementările existente.

Statele membre își declară disponibilitatea de a depăși nivelul de liberalizare a capitalurilor prevăzut la articolele precedente, în măsura în care situația lor economică, în special starea balanței de plăți, le permit.

Comisia, după consultarea Comitetului Monetar, poate adresa statelor membre recomandări în acest domeniu.

Articolul 72

Statele membre informează Comisia cu privire la circulația capitalurilor cu destinație sau provenind din țări terțe, despre care au cunoștință. Comisia poate adresa statelor membre avizele pe care le consideră necesare în acest domeniu.

Articolul 73

(1) În cazul în care circulația capitalurilor antrenează perturbări în funcționarea pieței de capitaluri dintr-un stat membru, Comisia, după consultarea Comitetului Monetar, autorizează acest stat să ia în domeniul circulației capitalurilor măsurile de protecție, stabilind condițiile și normele.

Această autorizație poate fi revocată, iar aceste condiții și norme pot fi modificate de Consiliu care hotărăște cu majoritate calificată.

(2) Cu toate acestea, statul membru aflat în dificultate poate lua el însuși măsurile menționate mai sus, dat fiind caracterul lor secret sau urgent, în cazul în care acestea ar fi necesare. Comisia și statele membre trebuie să fie informate cu privire la aceste măsuri cel târziu în momentul intrării lor în vigoare. În acest caz, Comisia, după consultarea Comitetului Monetar, poate decide că statul în cauză trebuie să modifice sau să elimine aceste măsuri.

Titlul IV

Transporturile

Articolul 74

În ceea ce privește domeniul reglementat de prezentul titlu, statele membre urmăresc obiectivele tratatului în cadrul unei politici comune în domeniul transporturilor.

Articolul 75

(1) În vederea aplicării articolului 74 și luând în considerare aspectele speciale ale transporturilor, Consiliul, hotărând în unanimitate până la încheierea celei de-a doua etape și ulterior cu majoritate calificată, stabilește, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, următoarele:

(a) norme comune aplicabile transporturilor internaționale efectuate dinspre sau către teritoriul unui stat membru, ori prin traversarea teritoriului unuia sau mai multor state membre;

(b) condițiile de admitere a transportatorilor nerezidenți în transporturile naționale ale unui stat membru;

(c) orice alte dispoziții utile.

(2) Dispozițiile menționate la literele a) și b) din alineatul precedent se adoptă în decursul perioadei de tranziție.

(3) Prin derogare de la procedura prevăzută la alineatul (1), dispozițiile cu privire la principiile regimului transporturilor și a căror aplicare poate afecta grav nivelul de trai și de ocupare a forței de muncă în anumite regiuni, precum și exploatarea echipamentelor de transport, se adoptă prin vot unanim de Consiliu, având în vedere necesitatea adaptării la dezvoltarea economică rezultând din instituirea pieței comune.

Articolul 76

Până la adoptarea dispozițiilor prevăzute la articolul 75 alineatul (1) și exceptând cazul acordului unanim al Consiliului, nici un stat membru nu poate adopta dispoziții mai puțin favorabile, prin efectul lor direct sau indirect asupra transportatorilor celorlalte state membre în raport cu transportatorii naționali, decât diferitele dispoziții care reglementează acest domeniu la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

Articolul 77

Sunt compatibile cu prezentul tratat ajutoarele care răspund necesităților de coordonare a transporturilor sau care corespund compensarea anumitor obligații inerente noțiunii de serviciu public.

Articolul 78

Orice măsură adoptată în cadrul prezentului tratat în domeniul tarifelor și condițiilor de transport trebuie să țină seama de situația economică a transportatorilor.

Articolul 79

(1) În cazul transportului în interiorul Comunității trebuie eliminate, cel târziu până la încheierea celei de-a doua etape, discriminările care constau în aplicarea de către un transportator, pentru aceleași mărfuri și pe aceleași rute de transport, a unor tarife și condiții de transport diferite în funcție de țara de origine sau de destinația produselor transportate.

(2) Alineatul (1) nu exclude posibilitatea adoptării de Consiliu a altor măsuri, în aplicarea articolului 75 alineatul (1).

(3) În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, adoptă, la propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social, o reglementare care să asigure punerea în aplicare a dispozițiilor alineatului (1).

Consiliul poate adopta, în special, dispozițiile necesare pentru a permite instituțiilor Comunității să vegheze la respectarea normei enunțate la alineatul (1) și să asigure că utilizatorii beneficiază pe

deplin de aceasta.

(4) Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, examinează cazurile de discriminare menționate la alineatul (1) și, după consultarea oricărui stat membru în cauză, adoptă deciziile necesare în cadrul reglementării adoptate în conformitate cu dispozițiile alineatului (3).

Articolul 80

(1) Aplicarea impusă de un stat membru, la transporturile executate în interiorul Comunității, a unor tarife și condiții care presupun orice element de susținere sau protecție în interesul uneia sau mai multor întreprinderi sau ramuri industriale speciale, este interzisă începând cu cea de-a doua etapă, cu excepția cazului în care aceasta este autorizată de Comisie.

(2) Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, examinează tarifele și condițiile menționate în alineatul (1), având în vedere, în special, pe de o parte, cerințele unei politici economice regionale corespunzătoare, nevoile regiunilor subdezvoltate, precum și problemele regiunilor grav afectate de conjuncturi politice și, pe de altă parte, efectele acestor tarife și condiții asupra concurenței între diferitele moduri de transport.

După consultarea oricărui stat membru în cauză, Comisia adoptă deciziile necesare.

(3) Interdicția menționată în alineatul (1) nu vizează tarifele concurențiale.

Articolul 81

Taxele sau redevențele care, independent de tarifele de transport, sunt percepute de un transportator la trecerea frontierelor nu trebuie să depășească un quantum rezonabil, ținând cont de cheltuielile reale pe care le implică efectiv trecerea frontierei.

Statele membre depun eforturi pentru reducerea treptată a acestor cheltuieli.

Comisia poate adresa recomandări statelor membre în vederea aplicării prezentului articol.

Articolul 82

Dispozițiile prezentului titlu nu contravin măsurilor adoptate în Republica Federală Germania, în măsura în care acestea sunt necesare pentru compensarea dezavantajelor economice pe care divizarea Germaniei le-a produs economiei anumitor regiuni din Republica Federală, afectate de această divizare.

Articolul 83

Se constituie pe lângă Comisia un Comitet Consultativ, format din experți desemnați de guvernele statelor membre. Comisia îl consultă în domeniul transporturilor ori de câte ori consideră util, fără a aduce atingere atribuțiilor secțiunii de transporturi din cadrul Comitetului Economic și Social.

Articolul 84

(1) Dispozițiile prezentului titlu se aplică transporturilor feroviare, rutiere și pe căi navigabile interioare.

(2) Consiliul, hotărând în unanimitate, poate decide dacă, în ce măsură și prin ce procedură se pot adopta dispoziții corespunzătoare pentru navigația maritimă și aeriană.

PARTEA A TREIA

Politica Comunității

TITLUL 1

Dispoziții comune

Capitolul 1

Normele privind concurența

Secțiunea întâi

Norme aplicabile întreprinderilor

Articolul 85

(1) Sunt incompatibile cu piața comună și interzise orice acorduri între întreprinderi, orice decizii ale asocierilor de întreprinderi și orice practici concertate care pot aduce atingere comerțului

dintre statele membre și care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței în interiorul pieței interne, și în special cele care:

- (a) stabilesc, direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare;
- (b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;
- (c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;
- (d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

(e) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(2) Acordurile sau deciziile interzise în temeiul prezentului articol sunt nule de drept.

(3) Cu toate acestea, pot fi declarate ca exceptate de la aplicarea alineatului 1:

- orice acorduri sau categorii de acorduri între întreprinderi;
- orice decizii sau categorii de decizii ale asocierilor de întreprinderi;
- orice practici concertate sau categorii de practici concertate

care contribuie la îmbunătățirea producției sau distribuției de mărfuri ori la promovarea progresului tehnic sau economic, asigurând consumatorilor un avantaj corespunzător celui realizat de părți și care:

- (a) nu impun întreprinderilor în cauză restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea acestor obiective;
- (b) nu dau întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența de pe o parte substanțială a pieței produselor în cauză.

Articolul 86

Este incompatibilă cu piața internă și interzisă, în măsura în care ar putea aduce atingere comerțului dintre statele membre, folosirea în mod abuziv de una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia.

Aceste practici abuzive pot consta în special în:

- (a) impunerea, în mod direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiții inechitabile de tranzacționare;
- (b) limitarea producției, distribuției sau dezvoltării tehnologice în dezavantajul consumatorilor;

- (c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;
- (d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

Articolul 87

(1) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după consultarea Adunării, adoptă toate regulamentele sau directivele utile aplicării principiilor prevăzute la articolele 85 și 86.

În cazul în care astfel de dispoziții nu au fost adoptate în termenul menționat, acestea se adoptă de Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei și după consultarea Adunării.

(2) Dispozițiile prevăzute la alineatul (1) au drept scop în special:

- (a) să asigure respectarea interdicțiilor prevăzute la articolul 85 alineatul (1) și la articolul 86 prin instituirea de amenzi și penalități cu titlu cominatoriu;
- (b) să determine normele de aplicare a dispozițiilor articolului 85 alineatul (3) luând în considerare necesitatea, pe de o parte, de a asigura o supraveghere eficientă și, pe de altă parte, de a simplifica pe cât este posibil controlul administrativ;
- (c) să precizeze, dacă este cazul, domeniul de aplicare a dispozițiilor articolelor 85 și 86 în diferitele ramuri ale economiei;
- (d) să definească rolul Comisiei și al Curții de Justiție în aplicarea dispozițiilor prevăzute de prezentul alineat;
- (e) să definească raporturile între legislațiile interne, pe de o parte, și dispozițiile prezentei secțiuni, precum și cele adoptate în aplicarea prezentului articol, pe de altă parte.

Articolul 88

Până la intrarea în vigoare a dispozițiilor adoptate în temeiul articolului 87, autoritățile statelor membre hotărăsc cu privire la admisibilitatea înțelegerilor deciziilor și a practicilor concertate și cu privire la folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante pe piața comună, în conformitate cu dreptul

lor intern și cu dispozițiile articolului 85, și în special alineatul (3), precum și ale articolului 86.

Articolul 89

(1) Fără a aduce atingere articolului 88, Comisia veghează, de la intrarea sa în funcțiune, la aplicarea principiilor stabilite la articolul 85 și 86. La cererea unui stat membru sau din oficiu și în cooperare cu autoritățile competente din statele membre care îi acordă sprijin, Comisia investighează presupusele cazuri de încălcare a principiilor prevăzute. În cazul în care constată existența unei încălcări, Comisia propune măsuri adecvate pentru ca aceasta să înceteze.

(2) În cazul în care încălcarea nu încetează, Comisia constată încălcarea principiilor printr-o decizie motivată. Comisia poate publica decizia și poate autoriza statele membre să adopte măsurile necesare pentru remedierea situației, măsuri ale căror condiții și norme de aplicare le stabilește.

Articolul 90

(1) În ceea ce privește întreprinderile aflate în proprietate publică și întreprinderile cărora le acordă drepturi speciale sau exclusive, statele membre nu adoptă și nu mențin nici o măsură contrară normelor prezentului tratat, și în special celor prevăzute la articolul 7 și articolele 85-94.

(2) Întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general sau care prezintă caracter de monopol fiscal se supun dispozițiilor prezentului tratat, și în special normelor privind concurența, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică realizarea, în drept sau în fapt a misiunii speciale care le-a fost încredințată. Dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Comunității.

(3) Comisia asigură aplicarea dispozițiilor prezentului articol și adresează statelor membre, dacă este necesar, directivele și deciziile corespunzătoare.

Secțiunea a doua

Practicile de dumping

Articolul 91

(1) În cazul în care, în perioada de tranziție, Comisia, la cererea unui stat membru sau a oricărei alte părți interesate, constată practici de dumping exercitate în cadrul pieței comune, adresează

recomandări autorului sau autorilor acestor practici în scopul de a le pune capăt.

În cazul în care practicile de dumping continuă, Comisia autorizează statul membru lezat să ia măsurile de protecție, pentru care definește condițiile și normele de aplicare.

(2) De la intrarea în vigoare a prezentului tratat, produsele originare dintr-un stat membru sau aflate în liberă circulație într-un stat membru care au fost exportate în alt stat membru sunt admise ca produse reimportate pe teritoriul primului stat fără a fi supuse nici unei taxe vamale, restricții cantitative sau măsuri cu efect echivalent. Comisia stabilește reglementările corespunzătoare aplicării prezentului alineat.

Secțiunea a treia

Ajutoarele acordate de state

Articolul 92

(1) Cu excepția derogărilor prevăzute de prezentul tratat, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale între statele membre.

(2) Sunt compatibile cu piața comună:

(a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, cu condiția ca acestea să fie acordate fără discriminare determinată de originea produselor,

(b) ajutoarele destinate reparării daunelor provocate de calamități naturale sau alte evenimente extraordinare,

(c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania afectate de divizarea Germaniei, în măsura în care acestea sunt necesare pentru compensarea dezavantajelor economice cauzate de această divizare.

(3) Pot fi considerate compatibile cu piața comună:

(a) ajutoarele destinate promovării dezvoltării economice a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut,

(b) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru,

- (c) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea anumitor activități sau anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu schimbă condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Cu toate acestea, ajutoarele acordate pentru construcții navale până la data de 1 ianuarie 1957, în măsura în care compensează numai absența unei protecții vamale, sunt reduse treptat în condiții similare condițiilor care se aplică pentru eliminarea taxelor vamale, sub rezerva dispozițiilor prezentului tratat cu privire la politica comercială comună față de țări terțe,
- (d) alte categorii de ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.

Articolul 93

(1) Comisia, împreună cu statele membre, verifică permanent regimurile ajutoarelor existente în aceste state. Comisia propune acestora măsurile utile cerute de dezvoltarea treptată sau de funcționarea pieței comune.

(2) În cazul în care, după ce părților interesate li s-a solicitat să-și prezinte observațiile, Comisia constată că ajutorul acordat de un stat sau prin intermediul resurselor de stat nu este compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 92 sau că acest ajutor este utilizat în mod abuziv, aceasta hotărăște suspendarea sau modificarea ajutorului de către statul în cauză în termenul stabilit de Comisie.

În cazul în care statul în cauză nu se conformează deciziei în termenul stabilit, Comisia sau orice alt stat în cauză poate sesiza, prin derogare de la articolele 226 și 227, direct Curtea de Justiție.

La cererea unui stat membru, Consiliul, hotărând în unanimitate, poate decide că un ajutor acordat sau care urmează să fie acordat de acest stat trebuie să fie considerat compatibil cu piața comună, prin derogare de la dispozițiile articolului 92 sau de la regulamentele prevăzute la articolul 94, dacă o astfel de decizie este justificată de circumstanțe excepționale. În cazul în care, în legătură cu acest ajutor, Comisia a inițiat procedura prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat, cererea adresată Consiliului de statul în cauză va avea ca efect suspendarea procedurii menționate până când Consiliul se pronunță asupra acesteia.

Cu toate acestea, în cazul în care Consiliul nu se pronunță în termen de trei luni de la introducerea cererii, Comisia hotărăște.

(3) Comisia este informată în timp util pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele destinate să instituie sau să modifice ajutoarele. În cazul în care apreciază că un proiect nu este

compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 92, Comisia inițiază fără întârziere procedura prevăzută la alineatul precedent. Înainte de adoptarea unei decizii finale statul membru în cauză nu poate pune în aplicare măsurile preconizate.

Articolul 94

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate adopta orice regulamente necesare în vederea aplicării articolelor 92 și 93 și, în special, în vederea stabilirii condițiilor de aplicare ale articolului 93 alineatul 3, precum și a categoriilor de ajutoare care sunt exceptate de la această procedură.

Capitolul 2

Dispoziții fiscale

Articolul 95

Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte produse.

Statele membre elimină sau modifică, cel târziu până la începutul celei de-a doua etape, dispozițiile existente la intrarea în vigoare a prezentului tratat care contravin normelor de mai sus.

Articolul 96

Produsele exportate pe teritoriul unui stat membru nu pot beneficia de nici o rambursare a impozitelor interne care să depășească impozitele aplicate direct sau indirect.

Articolul 97

Statele membre care percep impozitul pe cifra de afaceri după sistemul impozitului cumulativ în cascadă pot, pentru impozitele interne aplicate produselor importate sau pentru reducerea acordată

produselor exportate, să stabilească o rată de impunere medie pe produs sau pe grup de produse, fără să aducă, cu toate acestea, atingere principiilor enunțate în articolele 95 și 96.

În cazul în care ratele medii stabilite de un stat membru nu sunt în conformitate cu principiile menționate, Comisia adresează acestui stat directivele sau deciziile corespunzătoare.

Articolul 98

În ceea ce privește impozitele, altele decât cele pe cifra de afaceri, accizele și alte impozite indirecte, pot fi acordate scutiri sau rambursări la exportul către celelalte state membre și pot fi introduse taxe compensatorii la importurile din statele membre numai în cazul în care măsurile preconizate au fost aprobate în prealabil pentru o perioadă limitată de Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.

Articolul 99

Comisia examinează modul în care poate fi armonizat în interesul pieței comune dreptul intern al diferitelor state membre cu privire la impozitul pe cifra de afaceri, accize și alte impozite indirecte, inclusiv măsurile de compensație care se aplică schimburilor comerciale dintre statele membre.

Comisia prezintă propuneri Consiliului care hotărăște în unanimitate, fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 100 și 101.

Capitolul 3

Apropierea legislațiilor

Articolul 100

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă directive pentru apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre, care au o incidență directă asupra instituirii sau funcționării pieței comune.

Adunarea și Comitetul Economic și Social sunt consultate cu privire la directivele a căror aplicare presupune o modificare a legilor în unul sau mai multe state membre.

Articolul 101

În cazul în care Comisia constată că o neconcordanță între actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre denaturează condițiile concurenței pe piața comună și provoacă din acest motiv o denaturare care trebuie eliminată, Comisia se consultă cu statele membre în cauză.

În cazul în care această consultare nu duce la eliminarea denaturării în cauză, Consiliul, hotărând în unanimitate în prima etapă și ulterior cu majoritate calificată, adoptă la propunerea Comisiei, directivele necesare. Comisia și Consiliul pot lua orice măsuri utile prevăzute de prezentul tratat.

Articolul 102

(1) În cazul în care există temerea că adoptarea sau modificarea unui act cu putere de lege sau a unui act administrativ poate cauza o denaturare în înțelesul articolului precedent, statul membru care intenționează să procedeze astfel consultă Comisia. După consultarea statelor membre, Comisia adresează statelor în cauză o recomandare cu privire la măsurile corespunzătoare prin care să evite această denaturare.

(2) În cazul în care statul membru care dorește să adopte sau să modifice dispoziții de drept intern nu se conformează recomandării adresate de Comisie, celorlalte state membre nu li se poate cere, în temeiul articolului 101, să își modifice dispozițiile de drept intern în vederea eliminării acestei denaturări. În cazul în care statul membru care a nesocotit recomandarea Comisiei provoacă o denaturare numai în detrimentul său, articolul 101 nu se aplică.

TITLUL II

Politica economică

Capitolul 1

Politica de conjunctură

Articolul 103

(1) Statele membre consideră politica lor de conjunctură o problemă de interes comun. Statele membre se consultă reciproc și cu Comisia cu privire la măsurile care trebuie luate în funcție de împrejurări.

(2) Fără a aduce atingere celorlalte proceduri prevăzute de prezentul tratat, Consiliul, la propunerea Comisiei, poate adopta în unanimitate măsuri adecvate situației.

(3) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă, dacă este cazul, directivele necesare cu privire la modalitatea de aplicare a măsurilor stabilite în conformitate cu alineatul 2.

(4) Procedurile prevăzute la prezentul articol se aplică și în cazul dificultăților apărute în aprovizionarea cu anumite produse.

Capitolul 2

Balanța de plăți

Articolul 104

Fiecare stat membru practică politica economică necesară pentru asigurarea echilibrului balanței sale globale de plăți și pentru menținerea încrederii în moneda sa, veghind totodată la asigurarea unui grad înalt de ocupare a forței de muncă și la stabilitatea nivelului prețurilor.

Articolul 105

(1) Statele membre își coordonează politicile economice pentru a înlesni realizarea obiectivelor enunțate în articolul 104. Statele membre instituie în acest scop o cooperare între serviciile competente ale administrațiilor lor și băncile lor centrale.

(2) Comisia prezintă Consiliului recomandări pentru realizarea acestei colaborări.

(3) În vederea promovării coordonării politicilor statelor membre în domeniul monetar în măsura necesară funcționării pieței comune, se înființează un Comitet Monetar consultativ care are misiunea:

- să urmărească situația monetară și financiară a statelor membre și a Comunității, precum și regimul general al plăților statelor membre și să prezinte Consiliului și Comisiei rapoarte periodice pe această temă,

- să formuleze avize destinate acestor instituții, fie la cererea Consiliului sau a Comisiei, fie din proprie inițiativă.

Statele membre și Comisia numesc fiecare câte doi membri în Comitetul Monetar.

Articolul 106

(1) Fiecare stat membru se angajează să autorizeze efectuarea plăților aferente schimburilor de mărfuri, de servicii și de capitaluri, precum și transferurile de capital și de salarii, în moneda statului membru în care își are sediul creditorul sau beneficiarul, în măsura în care circulația mărfurilor, a serviciilor, a capitalurilor și a persoanelor este liberalizată între statele membre în aplicarea prezentului tratat.

Statele membre se declară dispuse să procedeze la liberalizarea plăților lor dincolo de ceea ce este prevăzut la alineatul precedent, în măsura în care le permit situația lor economică, în general, și situația balanței de plăți, în special.

(2) În măsura în care schimburile de mărfuri și de servicii și circulația capitalurilor sunt limitate numai de restricții cu privire la plățile aferente, se aplică prin analogie, în scopul eliminării treptate a acestor restricții, dispozițiile capitolelor referitoare la eliminarea restricțiilor cantitative, la liberalizarea serviciilor și la libera circulație a capitalurilor.

(3) Statele membre se angajează să nu introducă în relațiile dintre ele noi restricții privind transferurile aferente tranzacțiilor invizibile enumerate în lista care face obiectul anexei III la prezentul tratat.

Eliminarea treptată a restricțiilor existente se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolelor 63-65, în măsura în care aceasta nu este reglementată de dispozițiile alineatelor 1 și 2 sau de capitolul privind libera circulație a capitalurilor.

(4) În cazul în care este necesar, statele membre convin asupra măsurilor care trebuie luate pentru a face posibilă efectuarea plăților și transferurilor menționate în prezentul articol; aceste măsuri nu pot aduce atingere obiectivelor enunțate în prezentul capitol.

Articolul 107

(1) Fiecare stat membru consideră politica sa în materie de rată de schimb o problemă de interes comun.

(2) În cazul în care un stat membru procedează la o modificare a ratei sale de schimb care nu

răspunde obiectivelor enunțate în articolul 104 și denaturează grav condițiile concurenței, Comisia poate, după consultarea Comitetului Monetar, să autorizeze alte state membre să ia, pentru o perioadă strict limitată, măsurile necesare, cărora le definește condițiile și normele de aplicare, pentru a contracara consecințele acestei acțiuni.

Articolul 108

(1) În cazul unor dificultăți sau amenințări grave cu dificultăți în balanța de plăți a unui stat membru, care provin fie dintr-un dezechilibru global al balanței de plăți, fie din tipul de devize de care dispune statul în cauză și care pot, în special, să compromită funcționarea pieței comune sau realizarea treptată a politicii comerciale comune, Comisia procedează fără întârziere la examinarea situației acestui stat, precum și a acțiunii pe care a întreprins-o sau pe care o poate întreprinde în conformitate cu dispozițiile articolului 104, făcând apel la toate mijloacele de care dispune. Comisia indică măsurile pe care le recomandă statului în cauză spre adoptare.

În cazul în care acțiunea întreprinsă de un stat membru și măsurile recomandate de Comisie nu se dovedesc suficiente pentru a depăși dificultățile sau amenințările cu dificultăți întâmpinate, Comisia recomandă Consiliului, după consultarea Comitetului Monetar, acordarea ajutorului reciproc și metodele corespunzătoare de acordare a acestuia.

Comisia informează periodic Consiliul despre situație și evoluția acesteia.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, acordă asistență reciprocă; Consiliul adoptă directivele sau deciziile de stabilire a condițiilor și normelor de aplicare. Asistența reciprocă poate lua în special forma:

- (a) unei acțiuni concertate pe lângă alte organizații internaționale, la care pot recurge statele membre,
- (b) unor măsuri necesare pentru evitarea devierilor de trafic comercial, în cazul în care țara aflată în dificultate menține sau restabilește restricții cantitative față de țări terțe,
- (c) acordării de credite limitate de alte state membre, sub rezerva acceptării de către acestea.

În plus, în perioada de tranziție, asistența reciprocă poate lua și forma reducerii speciale a taxelor vamale sau a majorării contingentelor pentru favorizarea creșterii importurilor care provin din țara aflată în dificultate, sub rezerva acceptării de către statele care iau aceste măsuri.

(3) În cazul în care asistența reciprocă recomandată de Comisie nu a fost acordată de Consiliu sau asistența reciprocă acordată și măsurile luate sunt insuficiente, Comisia autorizează statul aflat în

dificultate să ia măsurile de salvagardare cărora le definește condițiile și normele de aplicare.

Această autorizare poate fi revocată, iar condițiile și normele de aplicare pot fi modificate de Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată.

Articolul 109

(1) În cazul unei crize bruște în balanța de plăți și dacă nu intervine imediat o decizie în sensul articolului 108 alineatul 2, stat membru în cauză poate adopta, din motive de precauție, măsurile de salvagardare necesare. Aceste măsuri nu trebuie să producă decât perturbări minime în funcționarea pieței comune și nu trebuie să depășească proporția strict indispensabilă pentru remedierea dificultăților apărute brusc.

(2) Comisia și celelalte state membre trebuie să fie informate cu privire la aceste măsuri de salvagardare cel târziu în momentul intrării lor în vigoare. Comisia poate propune Consiliului acordarea de asistență reciprocă în condițiile prevăzute la articolul 108.

(3) Cu avizul Comisiei și după consultarea Comitetului Monetar, Consiliul poate hotărî cu majoritate calificată că statul în cauză trebuie să modifice, să suspende sau să elimine măsurile de salvagardare menționate mai sus.

Capitolul 3

Politica comercială

Articolul 110

Prin instituirea unei uniuni vamale între ele, statele membre înțeleg să contribuie, în interesul comun, la dezvoltarea armonioasă a comerțului mondial, la eliminarea treptată a restricțiilor în calea schimburilor internaționale și la reducerea barierei vamale.

Politica comercială comună ia în considerare efectul favorabil pe care eliminarea taxelor vamale între statele membre îl poate exercita asupra creșterii capacității concurențiale a întreprinderilor din aceste state.

Articolul 111

Fără a aduce atingere articolelor 115 și 116, în perioada de tranziție se aplică următoarele dispoziții:

(1) Statele membre își coordonează relațiile comerciale cu țări terțe, în așa fel încât, la expirarea perioadei de tranziție, să fie întrunite condițiile necesare pentru realizarea unei politici comune în materie de comerț exterior.

Comisia prezintă Consiliului propuneri cu privire la procedura ce trebuie aplicată în perioada de tranziție pentru realizarea unei acțiuni comune și cu privire la uniformizarea politicii comerciale.

(2) Comisia prezintă Consiliului recomandări cu privire la Tariful Vamal Comun în vederea negocierilor tarifare cu țări terțe.

Consiliul autorizează Comisia să deschidă negocierile.

Comisia conduce aceste negocieri consultându-se cu un comitet special desemnat de Consiliu pentru a o asista în îndeplinirea acestei sarcini, în cadrul directivelor pe care Consiliul i le poate adresa.

(3) În exercitarea competențelor care îi sunt atribuite prin prezentul articol, Consiliul hotărăște în unanimitate în primele două etape și ulterior cu majoritate calificată.

(4) Statele membre, consultându-se cu Comisia, adoptă orice măsuri necesare destinate în special armonizării acordurilor tarifare în vigoare încheiate cu țări terțe, în scopul de a nu întârzia intrarea în vigoare a Tarifului Vamal Comun.

(5) Statele membre își stabilesc ca obiectiv asigurarea unui nivel cât mai mare de uniformizare a listelor lor de liberalizare în raporturile cu țări terțe sau cu grupuri de țări terțe. În acest scop, Comisia adresează statelor membre toate recomandările corespunzătoare.

În cazul în care elimină sau reduc restricțiile cantitative în raporturile cu țări terțe, statelor membre le revine obligația de a informa în prealabil Comisia și de a aplica același regim și celorlalte state membre.

Articolul 112

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor asumate de statele membre în cadrul altor organizații internaționale, regimurile ajutoarelor acordate de statele membre la exporturile către țări terțe sunt armonizate treptat înainte de încheierea perioadei de tranziție, în măsura necesară pentru a evita denaturarea concurenței între întreprinderile din Comunitate.

În acest scop, la propunerea Comisiei, Consiliul adoptă directivele necesare în unanimitate până la sfârșitul celei de-a doua etape și ulterior cu majoritate calificată.

(2) Dispozițiile precedente nu se aplică restituirii taxelor vamale sau a taxelor cu efect echivalent și

nici restituirii impozitelor indirecte, inclusiv a impozitului pe cifra de afaceri, a accizelor și a celorlalte impozite indirecte, acordate la exportul unei mărfi dintr-un stat membru într-o țară terță, în măsura în care aceste restituiri nu depășesc redevențele aplicate direct sau indirect produselor exportate.

Articolul 113

(1) După expirarea perioadei de tranziție, politica comercială comună are la bază principiile uniforme în special în ceea ce privește modificările tarifare, încheierea de acorduri tarifare și comerciale, uniformizarea măsurilor de liberalizare, politica de export, precum și măsurile de protecție comercială, cum ar fi cele care trebuie adoptate în cazul dumpingului și al subvențiilor.

(2) Comisia prezintă Consiliului propuneri cu privire la realizarea acestei politici comerciale comune.

(3) În cazul în care trebuie negociate acorduri cu țări terțe, Comisia prezintă recomandări Consiliului, care o autorizează să deschidă negocierile necesare directivelor pe care Consiliul i le poate adresa.

Aceste negocieri sunt conduse de Comisie în consultare cu un comitet special desemnat de Consiliu pentru a o asista în îndeplinirea acestor îndatoriri.

(4) În exercitarea competențelor care îi sunt atribuite în prezentul articol, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Articolul 114

Acordurile prevăzute la articolul 111 alineatul (2) și în articolul 113 se încheie în numele Comunității de Consiliu, hotărând în unanimitate în primele două etape și ulterior cu majoritate calificată.

Articolul 115

Pentru a asigura ca executarea măsurilor de politică comercială adoptate de orice stat membru, în conformitate cu prezentul tratat, să nu fie împiedicată de devieri în traficul comercial sau în cazul în care neconcordanțele dintre aceste măsuri antrenează dificultăți economice într-unul sau mai multe state, Comisia recomandă metodele prin care pot colabora celelalte state membre. În caz contrar,

Comisia autorizează statele membre să ia măsurile de protecție necesare cărora le definește condițiile și normele de aplicare.

În caz de urgență și în perioada de tranziție, statele membre pot adopta ele însele măsurile necesare și le comunică celorlalte state membre, precum și Comisiei, care poate decide modificarea sau eliminarea acestor măsuri.

Trebuie alese cu prioritate măsurile care produc cele mai puține perturbări în funcționarea pieței comune și care iau în considerare necesitatea de a accelera, pe cât posibil, instituirea Tarifului Vamal Comun.

Articolul 116

De la încheierea perioadei de tranziție, pentru orice chestiuni care prezintă un interes special pentru piața comună, statele membre acționează numai în comun în cadrul organizațiilor internaționale cu caracter economic. În acest scop, Comisia prezintă Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, propuneri referitoare la amploarea și la realizarea acestei acțiuni comune.

În perioada de tranziție, statele membre se consultă în vederea coordonării acțiunilor lor și adoptării, pe cât posibil, a unei atitudini unitare.

TITLUL III

Politica socială

Capitolul 1

Dispoziții sociale

Articolul 117

Statele membre convin asupra necesității de a promova îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale forței de muncă, care să permită egalizarea acestora în cadrul progresului.

Statele membre estimează că o astfel de evoluție va rezulta atât din funcționarea pieței comune care va favoriza armonizarea sistemelor sociale, cât și din procedurile prevăzute de prezentul tratat și din apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative.

Articolul 118

Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentului tratat și în conformitate cu obiectivele generale ale acestuia, Comisia are misiunea de a promova o cooperare strânsă între statele membre în domeniul social, în special în chestiuni privind:

- ocuparea forței de muncă,
- dreptul muncii și condițiile de muncă,
- formarea și perfecționarea profesională,
- securitatea socială,
- protecția împotriva accidentelor și bolilor profesionale,
- igiena a muncii,
- dreptul de asociere și negocierile colective între angajatori și lucrători.

În acest scop, Comisia acționează în strânsă legătură cu statele membre prin studii, avize și organizare de consultări atât pentru problemele care apar pe plan intern, cât și pentru cele care interesează organizațiile internaționale.

Înainte de formularea avizelor prevăzute în prezentul articol, Comisia consultă Comitetul Economic și Social.

Articolul 119

Fiecare stat membru asigură în prima etapă și menține ulterior aplicarea principiului remunerării egale a lucrătorilor de sex masculin și a celor de sex feminin pentru aceeași muncă prestată.

În sensul prezentului articol, „remunerare” reprezintă salariul sau suma obișnuite de bază sau minime, precum și toate celelalte drepturi salariale plătite, direct sau indirect, în numerar sau în natură, de angajator lucrătorului în funcție de munca prestată de acesta.

Egalitatea de remunerare, fără discriminări pe motiv de sex, presupune ca:

- (a) remunerația acordată pentru aceeași muncă plătită în acord să fie stabilită pe baza aceleiași unități de măsură;
- (b) remunerația acordată unui lucrător plătit la oră să fie aceeași pentru locuri de muncă echivalente.

Articolul 120

Statele membre se străduiesc să mențină echivalența care există în regimul concediilor plătite.

Articolul 121

Consiliul, hotărând în unanimitate după consultarea Comitetului Economic și Social, poate încredința Comisiei funcții cu privire la punerea în aplicare a măsurilor comune, în special în ceea ce privește securitatea socială a lucrătorilor migranți prevăzută la articolele 48-51.

Articolul 122

În raportul său anual către Adunare, Comisia consacră un capitol special evoluției situației sociale în Comunitate.

Adunarea poate invita Comisia să elaboreze rapoarte pe probleme specifice cu privire la situația socială.

Capitolul 2

Fondul Social European

Articolul 123

În vederea îmbunătățirii posibilităților de angajare a lucrătorilor pe piața comună și pentru a contribui astfel la creșterea nivelului de trai, se creează, în temeiul dispozițiilor care urmează, un Fond Social European a cărui misiune este promovarea în cadrul Comunității a facilităților de ocupare și de mobilitate geografică și profesională a lucrătorilor.

Articolul 124

Comisia administrează Fondul.

În îndeplinirea acestei sarcini, Comisia este sprijinită de un Comitet prezidat de un membru al Comisiei și format din reprezentanți ai guvernelor și organizațiilor sindicale și patronale.

Articolul 125

(1) La cererea unui stat membru, Fondul, în conformitate cu reglementările prevăzute la articolul 127, acoperă 50% din cheltuielile alocate de statul în cauză sau de un organism de drept public, începând cu data intrării în vigoare a prezentului tratat pentru:

- (a) asigurarea reocupării productive a lucrătorilor prin:
 - recalificare profesională;
 - indemnizații de reinstalare.
- (b) acordarea de ajutoare lucrătorilor al căror loc de muncă a fost desființat sau suspendat temporar, integral sau parțial, ca urmare a schimbării profilului de producție al întreprinderii, pentru a le permite acestora să-și păstreze același nivel de remunerare până la reangajarea cu normă întreagă.

(2) Contribuția Fondului la cheltuielile de recalificare profesională se subordonează condiției ca lucrătorii disponibilizați să poată fi angajați numai într-o profesie nouă și să-și fi găsit de cel puțin șase luni un loc de muncă productiv în domeniul pentru care au fost recalificați.

Contribuția la indemnizația de reinstalare se subordonează condiției ca lucrătorii disponibilizați să fi fost obligați să-și schimbe reședința în cadrul Comunității și să-și fi găsit la noua reședință, de cel puțin șase luni, un loc de muncă productiv.

Contribuția acordată lucrătorilor în cazul reconversiei unei întreprinderi este condiționată de următoarele:

- (a) lucrătorii în cauză să fie reangajați cu normă întreagă în această întreprindere de cel puțin șase luni,
- (b) guvernul interesat să fi prezentat în prealabil un proiect stabilit de întreprinderea în cauză cu privire la reconversia în cauză și la finanțarea acesteia și
- (c) Comisia să fi aprobat în prealabil acest proiect de reconversie.

Articolul 126

La încheierea perioadei de tranziție, Consiliul, cu avizul Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, poate:

- (a) dispune, cu majoritate calificată, ca ajutoarele menționate la articolul 125 să nu mai fie acordate integral sau parțial;

(b) stabilește, în unanimitate, noile sarcini care pot fi încredințate Fondului în cadrul mandatului său definit la articolul 123.

Articolul 127

La propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Adunării, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată dispozițiile de reglementare necesare în aplicarea articolelor 124-126; Consiliul stabilește în special normele referitoare la condițiile în care se acordă contribuția Fondului în conformitate cu articolul 125, precum și normele referitoare la categoriile de întreprinderi ai căror lucrători beneficiază de contribuția prevăzută la articolul 125 alineatul (1) litera (b).

Articolul 128

La propunerea Comisiei și după consultarea Comitetului Economic și Social, Consiliul stabilește principiile generale pentru realizarea unei politici comune de formare profesională care să poată contribui la dezvoltarea armonioasă atât a economiilor naționale, cât și a pieței comune.

TITLUL IV

Banca Europeană de Investiții

Articolul 129

Se instituie o Bancă Europeană de Investiții care are personalitate juridică.

Membrii Băncii Europene de Investiții sunt statele membre.

Statutul Băncii Europene de Investiții face obiectul unui Protocol anexat la prezentul tratat.

Articolul 130

Banca Europeană de Investiții are misiunea să contribuie, recurgând la piețele de capital și la resursele proprii, la dezvoltarea armonioasă și firească a pieței comune în interesul Comunității. În acest scop, Banca Europeană de Investiții facilitează, prin acordarea de împrumuturi și garanții și fără a avea un scop lucrativ, finanțarea proiectelor menționate mai jos în toate sectoarele economiei:

- (a) proiecte destinate să pună în valoare regiunile mai puțin dezvoltate,
- (b) proiecte care urmăresc modernizarea sau reconversia întreprinderilor sau crearea unor noi activități impuse de instituirea treptată a pieței comune, care, prin amploarea sau natura lor, nu pot fi acoperite în totalitate prin diferitele mijloace de finanțare existente în fiecare dintre statele membre,
- (c) proiecte de interes comun pentru mai multe state membre care, prin amploarea sau natura lor, nu pot fi acoperite în totalitate prin diferite mijloace de finanțare existente în fiecare dintre statele membre.

PARTEA A PATRA

Asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări

Articolul 131

Statele membre convin să asocieze la Comunitate țările și teritoriile neeuropene care întrețin relații speciale cu Belgia, Franța, Italia și Țările de Jos. Aceste țări și teritorii, numite în continuare „țări și teritorii”, sunt enumerate în lista care face obiectul anexei IV la prezentul tratat.

Scopul asocierii este promovarea dezvoltării economice și sociale a țărilor și teritoriilor și stabilirea unor relații economice strânse între acestea și Comunitate în ansamblul său.

Conform principiilor enunțate în preambulul prezentului tratat, asocierea trebuie să permită în primul rând promovarea intereselor locuitorilor acestor țări și teritorii și a prosperității lor, astfel încât să conducă la dezvoltarea economică, socială și culturală la care aspiră.

Articolul 132

Asocierea are următoarele obiective:

1. Statele membre aplică schimburilor lor comerciale cu țările și teritoriile același regim pe care și-l acordă reciproc, în temeiul prezentului tratat.
2. Fiecare țară sau teritoriu aplică schimburilor sale comerciale cu statele membre și cu celelalte țări și teritorii același regim pe care îl aplică statului european cu care întreține relații speciale.

3. Statele membre contribuie la investițiile necesare dezvoltării treptate a acestor țări și teritorii.
4. În cazul investițiilor finanțate de Comunitate, participarea la licitații și achiziții este deschisă, în condiții egale, tuturor persoanelor fizice și juridice care sunt resortisante ale statelor membre și ale țărilor și teritoriilor.
5. Sub rezerva dispozițiilor speciale adoptate în temeiul articolului 136, în relațiile dintre statele membre și aceste țări și teritorii, dreptul de stabilire al resortisanților și al societăților este reglementat în conformitate cu dispozițiile și cu respectarea procedurilor prevăzute în capitolul privind dreptul de stabilire, precum și într-un mod nediscriminatoriu, sub rezerva dispozițiilor speciale adoptate în temeiul articolului 136.

Articolul 133

(1) Importurile originare din țări și teritorii beneficiază, la intrarea în statele membre, de eliminarea totală a taxelor vamale, care se aplică treptat între statele membre în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat.

(2) La intrarea în fiecare țară și teritoriu, se elimină treptat taxele vamale aplicate importurilor din statele membre și din celelalte țări și teritorii, în conformitate cu dispozițiile articolelor 12, 13, 14, 15 și 17.

(3) Cu toate acestea, țările și teritoriile pot percepe taxe vamale care răspund necesităților dezvoltării și industrializării lor sau taxe vamale cu caracter fiscal care constituie venituri bugetare.

Cu toate acestea, taxele vamale menționate la paragraful precedent se reduc treptat până la nivelul celor aplicate importurilor de produse originare din statul membru cu care fiecare țară sau teritoriu întreține relații speciale. Procentajele și ritmul reducerilor prevăzute prin prezentul tratat se aplică diferenței existente între taxa aplicată produsului originar din statul membru care întreține relații speciale cu țara sau teritoriul în cauză și taxa aplicată aceluiași produs, originar din Comunitate, la intrarea în țara sau teritoriul importator.

(4) Alineatul (2) nu se aplică țărilor și teritoriilor care, în temeiul unor obligații internaționale speciale asumate, aplică deja la data intrării în vigoare a prezentului tratat un tarif vamal nediscriminatoriu.

(5) Introducerea sau modificarea taxelor vamale aplicate mărfurilor importate în aceste țări și teritorii nu trebuie să dea naștere, în drept sau în fapt, unei discriminări directe sau indirecte între

importurile originare din diferite state membre.

Articolul 134

În cazul în care nivelul taxelor vamale aplicabile mărfurilor importate dintr-o țară terță poate cauza, la intrarea într-o țară sau teritoriu, ținând seama de aplicarea articolului 133 alineatul (1), devierea schimburilor comerciale în detrimentul unuia dintre statele membre, acesta poate solicita Comisiei să propună celorlalte state membre măsurile necesare pentru remedierea acestei situații.

Articolul 135

Sub rezerva dispozițiilor care reglementează sănătatea publică, siguranța publică și ordinea publică, libera circulație a lucrătorilor din țări și teritorii în statele membre și a lucrătorilor din statele membre în țări și teritorii va fi reglementată prin convenții ulterioare, care necesită unanimitatea statelor membre.

Articolul 136

Pentru o primă perioadă de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, normele și procedura de asociere a țărilor și teritoriilor la Comunitate se stabilesc printr-o convenție de aplicare anexată tratatului.

Înainte de expirarea convenției prevăzute la paragraful de mai sus, Consiliul, hotărând în unanimitate, stabilește dispozițiile care trebuie prevăzute pentru o nouă perioadă, pornind de la realizările obținute și pe baza principiilor înscrise în prezentul tratat.

PARTEA A CINCEA

Instituțiile Comunității

TITLUL I

Dispoziții instituționale

Capitolul 1

Instituțiile

Secțiunea întâi

Adunarea

Articolul 137

Adunarea, alcătuită din reprezentanți ai popoarelor statelor reunite în Comunitate, își exercită atribuțiile de deliberare și control care îi sunt acordate de prezentul tratat.

Articolul 138

(1) Adunarea este formată din delegații desemnați de parlamente dintre proprii lor membri, conform procedurii stabilite de fiecare stat membru.

(2) Numărul delegaților se stabilește după cum urmează:

Belgia	14
Germania	36
Franța	36
Italia	36
Luxemburg	6
Țările de Jos	14

(3) Adunarea elaborează proiecte în vederea organizării de alegeri prin vot universal direct, conform unei proceduri uniforme în toate statele membre.

Consiliul, hotărând în unanimitate, adoptă dispoziții pe care le recomandă spre adoptare statelor membre, în conformitate cu normele lor constituționale.

Articolul 139

Adunarea se întrunește în sesiune anuală. Adunarea se întrunește de drept în a treia zi de marți a lunii octombrie.

Adunarea se poate întruni în sesiune extraordinară, la cererea majorității membrilor săi, a

Consiliului sau a Comisiei.

Articolul 140

Adunarea își desemnează dintre membrii săi președintele și biroul.

Membrii Comisiei pot asista la toate ședințele Adunării și, la cerere, sunt audiați în numele Comisiei.

Comisia răspunde oral sau în scris la întrebările pe care i le adresează Adunarea sau membrii acesteia.

Consiliul este audiat de Adunare în condițiile adoptate prin regulamentul său de procedură.

Articolul 141

Cu excepția cazului în care prezentul tratat dispune altfel, Adunarea hotărăște cu majoritatea absolută a voturilor exprimate.

Cvorumul se stabilește prin regulamentul de procedură.

Articolul 142

Adunarea își adoptă regulamentul de procedură cu majoritatea voturilor membrilor săi.

Actele Adunării se publică în condițiile prevăzute de acest regulament.

Articolul 143

Adunarea dezbate, în ședință publică, raportul general anual care îi este prezentat de Comisie.

Articolul 144

Adunarea, sesizată printr-o moțiune de cenzură privind activitatea Comisiei, se poate pronunța asupra acestei moțiuni numai după cel puțin trei zile de la depunerea ei și numai prin vot deschis.

În cazul în care moțiunea de cenzură se adoptă cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate

și de către majoritatea membrilor Adunării, membrii Comisiei trebuie să renunțe colectiv la funcțiile lor. Aceștia continuă să rezolve problemele curente până la înlocuirea lor în conformitate cu articolul 158.

Secțiunea a doua

Consiliul

Articolul 145

Pentru a asigura realizarea obiectivelor stabilite de prezentul tratat și în condițiile prevăzute de acesta, Consiliul:

- asigură coordonarea politicilor economice generale ale statelor membre;
- dispune de atribuții de decizie.

Articolul 146

Consiliul este constituit din reprezentanții statelor membre. Fiecare guvern delegă pe unul dintre membrii săi în Consiliu.

Președinția este exercitată, prin rotație, de fiecare membru al Consiliului, pentru o perioadă de șase luni, în ordinea alfabetică a statelor membre.

Articolul 147

Consiliul se întrunește la convocarea președintelui său, la inițiativa acestuia, a unuia dintre membrii săi sau a Comisiei.

Articolul 148

(1) Cu excepția cazului în care prezentul tratat dispune altfel, hotărârile Consiliului se iau cu votul majorității membrilor săi.

(2) În cazul hotărârilor pentru care este necesară majoritatea calificată, voturile membrilor se distribuie astfel:

Germania	4
Franța	4
Italia	4
Luxemburg	1
Țările de Jos	2

Hotărârile sunt valabile adoptate dacă întrunesc cel puțin:

- douăsprezece voturi favorabile, în cazurile în care prezentul tratat prevede ca hotărârile să fie luate la propunerea Comisiei;
- douăsprezece voturi favorabile exprimate de cel puțin patru membri, în celelalte cazuri.

(3) Abținerile membrilor prezenți sau reprezentați nu împiedică adoptarea hotărârilor Consiliului pentru care este necesară unanimitatea.

Articolul 149

În cazul în care, în temeiul prezentului tratat, un act al Consiliului se adoptă la propunerea Comisiei, Consiliul nu poate adopta un act care modifică propunerea Comisiei decât hotărând în unanimitate.

Atât timp cât Consiliul nu a hotărât, Comisia își poate modifica propunerea inițială, mai ales în cazul în care Adunarea a fost consultată în privința acestei propuneri.

Articolul 150

În caz de vot, fiecare membru al Consiliului poate primi mandat din partea unui singur alt membru.

Articolul 151

Consiliul adoptă propriul său regulament de procedură.

Acest regulament poate să prevadă constituirea unui Comitet format din reprezentanți ai statelor membre. Consiliul stabilește misiunea și atribuțiile acestui comitet.

Articolul 152

Consiliul poate solicita Comisiei să efectueze toate studiile pe care acesta le consideră oportune

pentru realizarea obiectivelor comune și să îi prezinte orice propuneri corespunzătoare.

Articolul 153

Consiliul adoptă, cu avizul Comisiei, statutul comitetelor prevăzute de prezentul tratat.

Articolul 154

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, stabilește salariile, indemnizațiile și pensiile președintelui și ale membrilor Comisiei, ale președintelui, ale judecătorilor, ale avocaților generali și ale grefierului Curții de Justiție. Consiliul stabilește, de asemenea, cu aceeași majoritate, orice indemnizații care țin loc de remunerație.

Secțiunea a treia

Comisia

Articolul 155

Pentru a asigura funcționarea și dezvoltarea pieței comune, Comisia:

- veghează la aplicarea dispozițiilor prezentului tratat, precum și a dispozițiilor adoptate de instituții în temeiul acestuia;
- formulează recomandări sau avize în domeniile care fac obiectul prezentului tratat, în cazul în care se prevede acest lucru în mod expres în tratat sau Comisia consideră că este necesar;
- dispune de atribuții proprii de decizie și participă la adoptarea actelor Consiliului și ale Adunării în condițiile prevăzute de prezentul tratat;
- exercită competențele conferite de Consiliu pentru aplicarea normelor stabilite de acesta.

Articolul 156

Comisia publică în fiecare an, cu cel puțin o lună înainte de deschiderea sesiunii Adunării, un raport general privind activitatea Comunității.

Articolul 157

(1) Comisia este constituită din nouă membri, aleși în funcție de competența lor generală și care oferă toate garanțiile de independență.

Numărul membrilor Comisiei poate fi modificat de Consiliu, hotărând în unanimitate.

Pot fi membri ai Comisiei numai cetățenii statelor membre.

Comisia nu poate cuprinde mai mult de doi membri având cetățenia aceluiași stat.

(2) Membrii Comisiei își exercită funcțiile în deplină independență, în interesul general al Comunității.

În îndeplinirea sarcinilor lor, aceștia nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea nici unui guvern sau organism. Aceștia se abțin de la orice act incompatibil cu funcțiile lor. Fiecare stat membru se angajează să respecte acest principiu și să nu încerce să influențeze membrii Comisiei în îndeplinirea sarcinilor lor.

Pe durata mandatului lor, membrii Comisiei nu pot desfășura nici o altă activitate profesională, remunerată sau nu. La instalarea în funcție, aceștia se angajează solemn să respecte, pe durata mandatului și după încetarea acestuia, obligațiile impuse de mandat și, în special, obligația de onestitate și prudență în a accepta, după încheierea mandatului, anumite funcții sau avantaje. În cazul nerespectării acestor obligații, Curtea de Justiție, sesizată de Consiliu sau de Comisie, poate hotărî, după caz, destituirea persoanei în cauză în condițiile articolului 160 sau decăderea din dreptul la pensie ori la alte avantaje echivalente.

Articolul 158

Membrii Comisiei sunt numiți de comun acord de guvernele statelor membre.

Mandatul acestora are o durată de patru ani. Acesta poate fi reînnoit.

Articolul 159

În afară de schimbarea ordinară și de deces, funcția de membru al Comisiei încetează în mod individual, prin demisie sau destituire.

Persoana în cauză este înlocuită pentru restul mandatului. Consiliul, hotărând în unanimitate, poate decide că nu este necesară înlocuirea.

Cu excepția cazului destituirii prevăzute la articolul 160, membrii Comisiei rămân în funcție până la

înlocuirea lor.

Articolul 160

În cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau a comis o faptă din culpă gravă, orice membru al Comisiei poate fi declarat destituit de Curtea de Justiție, la plângerea Consiliului sau a Comisiei.

Într-un asemenea caz, Consiliul, hotărând în unanimitate, poate, cu titlu provizoriu, să îl suspende din funcție și să procedeze la înlocuirea sa până la data la care Curtea de Justiție se va pronunța.

Curtea de Justiție îl poate suspenda din funcție, cu titlu provizoriu, la cererea Consiliului sau a Comisiei.

Articolul 161

Președintele și cei doi vicepreședinți ai Comisiei sunt desemnați dintre membrii acesteia, pentru o perioadă de doi ani, în conformitate cu aceeași procedură ca și cea prevăzută pentru numirea membrilor Comisiei. Mandatul acestora poate fi reînnoit.

Cu excepția cazului în care este reînnoit mandatul întregii Comisii, numirea se face în urma consultării Comisiei.

În caz de demisie sau de deces, președintele și vicepreședinții sunt înlocuiți pe perioada rămasă până la încheierea mandatului, în condițiile stabilite la primul paragraf.

Articolul 162

Consiliul și Comisia se consultă reciproc și stabilesc, de comun acord, condițiile cooperării lor.

Comisia își stabilește regulamentul de procedură pentru a asigura funcționarea sa și a serviciilor sale în condițiile prevăzute de prezentul tratat. Comisia asigură publicarea acestui regulament.

Articolul 163

Hotărârile Comisiei sunt valabil adoptate cu majoritatea numărului de membri prevăzut la articolul 157.

Comisia se poate întruni valabil numai în prezența numărului de membri stabilit de regulamentul său

de procedură.

Secțiunea a patra

Curtea de Justiție

Articolul 164

Curtea de Justiție asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea prezentului tratat.

Articolul 165

Curtea de Justiție este formată din șapte judecători.

Curtea de Justiție se întrunește în plen. Cu toate acestea, Curtea poate constitui în cadrul său camere compuse fiecare din trei sau cinci judecători, pentru a lua anumite măsuri de instrucție sau pentru a judeca anumite categorii de cauze, în condițiile prevăzute de un regulament stabilit în acest scop.

În toate cazurile, Curtea de Justiție se întrunește în plen pentru a hotărî în cauzele cu care este sesizată de un stat membru sau de o instituție a Comunității, precum și asupra chestiunilor preliminare care îi sunt adresate în temeiul articolului 177.

La cererea Curții de Justiție, Consiliul, hotărând în unanimitate, poate mări numărul de judecători și poate efectua adaptările necesare paragrafelor al doilea și al treilea și articolului 167 paragraful doi.

Articolul 166

Curtea de Justiție este asistată de doi avocați generali.

Avocatul general are rolul de a prezenta public, într-un mod pe deplin imparțial și independent, concluzii motivate în cauzele prezentate Curții de Justiție, cu scopul de a sprijini Curtea în îndeplinirea misiunii sale, așa cum este definită aceasta la articolul 164.

La cererea Curții de Justiție, Consiliul, hotărând în unanimitate, poate mări numărul de avocați generali și poate efectua adaptările necesare articolului 167 al treilea paragraf.

Articolul 167

Judecătorii și avocații generali, aleși dintre personalitățile care prezintă toate garanțiile de independență și care îndeplinesc condițiile cerute de exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale, în țările din care provin, sau care sunt juriști cu competențe recunoscute, sunt numiți de comun acord pentru un mandat de șase ani de guvernele statelor membre.

La fiecare trei ani are loc o reînnoire parțială a judecătorilor. Această înnoire parțială afectează, alternativ, trei sau patru judecători. Cei trei judecători a căror desemnare este supusă reînnoirii la sfârșitul primei perioade de trei ani sunt desemnați prin tragere la sorți.

La fiecare trei ani are loc o reînnoire parțială a avocaților generali. Avocatul general a cărui desemnare este supusă reînnoirii la sfârșitul primei perioade de trei ani este desemnat prin tragere la sorți.

Judecătorii și avocații generali al căror mandat încetează pot fi numiți din nou în funcție.

Judecătorii desemnează președintele Curții de Justiție, din rândul lor, pentru un mandat de trei ani. Mandatul acestuia poate fi reînnoit.

Articolul 168

Curtea de Justiție numește un greșier, căruia îi stabilește statutul.

Articolul 169

În cazul în care Comisia consideră că un stat membru nu și-a îndeplinit una din obligațiile care îi revin în temeiul prezentului tratat, emite un aviz motivat cu privire la acest subiect, după ce a oferit statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

În cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie, aceasta poate sesiza Curtea de Justiție.

Articolul 170

Oricare dintre statele membre poate sesiza Curtea de Justiție în cazul în care consideră că un alt stat membru nu și-a îndeplinit una din obligațiile care îi revin în temeiul prezentului tratat.

Înainte ca un stat membru să introducă împotriva unui alt stat membru o acțiune întemeiată pe o pretinsă încălcare a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului tratat, acesta trebuie să sesizeze Comisia.

Comisia emite un aviz motivat, după ce a oferit posibilitatea statelor în cauză să își prezinte în contradictoriu observațiile scrise și orale.

În cazul în care Comisia nu a emis avizul în termen de trei luni de la introducerea cererii, lipsa avizului nu împiedică sesizarea Curții de Justiție.

Articolul 171

În cazul în care Curtea de Justiție constată că un stat membru nu și-a îndeplinit una din obligațiile care îi revin în temeiul prezentului tratat, acest stat este obligat să ia măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții de Justiție.

Articolul 172

Regulamentele adoptate de Consiliu în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat pot conferi Curții de Justiție competența de fond în privința sancțiunilor prevăzute de aceste regulamente.

Articolul 173

Curtea de Justiție controlează legalitatea actelor Consiliului și ale Comisiei, altele decât recomandările sau avizele. În acest scop, Curtea este competentă să se pronunțe asupra acțiunilor formulate de un stat membru, de Consiliu sau de Comisie pentru motive de necompetență, de încălcare a unor norme fundamentale de procedură, de încălcare a prezentului tratat sau a oricărei norme de drept referitoare la aplicarea sa ori de abuz de putere.

Orice persoană fizică sau juridică poate formula, în aceleași condiții, o acțiune împotriva deciziilor al căror destinatar este și împotriva deciziilor care, deși luate sub aparența unui regulament sau a unei decizii adresate unei alte persoane, o privesc în mod direct și individual.

Acțiunile prevăzute de prezentul articol trebuie formulate în termen de două luni, după caz, de la publicarea actului, de la notificarea acestuia reclamantului sau, în lipsă, de la data la care reclamantul a luat cunoștință de actul respectiv.

Articolul 174

În cazul în care acțiunea este întemeiată, Curtea de Justiție declară actul contestat nul și neavenit.

Cu toate acestea, în ceea ce privește regulamentele, Curtea de Justiție indică, în cazul în care

consideră că este necesar, care sunt efectele regulamentului anulat care trebuie considerate ca fiind irevocabile.

Articolul 175

În cazul în care, prin încălcarea prevederilor prezentului tratat, Consiliul sau Comisia se abțin să hotărască, statele membre și celelalte instituții ale Comunității pot sesiza Curtea de Justiție pentru a constata această încălcare.

Această acțiune este admisibilă numai în cazul în care instituția în cauză a fost solicitată în prealabil să acționeze. În cazul în care, la expirarea unui termen de două luni de la data acestei solicitări, instituția nu și-a precizat poziția, acțiunea poate fi formulată într-un nou termen de două luni.

Orice persoană fizică sau juridică poate sesiza Curtea de Justiție în condițiile stabilite de paragrafele precedente cu o plângere împotriva unei instituții a Comunității care a omis să îi adreseze un act, altul decât o recomandare sau un aviz.

Articolul 176

Instituția emitentă a actului anulat sau a cărei abținere a fost declarată contrară prezentului tratat este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Curții de Justiție.

Această obligație nu aduce atingere acelei obligații care poate rezulta din aplicarea articolului 215 al doilea paragraf.

Articolul 177

Curtea de Justiție este competentă să hotărască, cu titlu preliminar, cu privire la:

- (a) interpretarea prezentului tratat;
- (b) valabilitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile Comunității;
- (c) interpretarea statutelor organismelor înființate printr-un act al Consiliului, în cazul în care statutele respective prevăd acest lucru.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru, această instanță judecătorească poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții de Justiție să decidă cu privire la această chestiune.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale ale cărei hotărâri nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță judecătorească este obligată să sesizeze Curtea de Justiție.

Articolul 178

Curtea de Justiție este competentă să soluționeze litigiile care au ca obiect repararea prejudiciilor menționate la articolul 215 al doilea paragraf.

Articolul 179

Curtea de Justiție este competentă să hotărască asupra oricărui litigiu dintre Comunitate și agenții săi, în limitele și condițiile stabilite prin Statut sau care rezultă din regimul care se aplică acestora din urmă.

Articolul 180

Curtea de Justiție este competentă, în limitele menționate mai jos, să soluționeze litigiile privind:

- (a) îndeplinirea obligațiilor statelor membre care rezultă din Statutul Băncii Europene de Investiții. Consiliul de administrație al Băncii dispune în acest sens de atribuțiile recunoscute Comisiei prin articolul 169;
- (b) hotărârile Consiliului Guvernatorilor Băncii. Fiecare stat membru, Comisia și Consiliul de Administrație al Băncii pot formula o acțiune în această privință, în condițiile prevăzute la articolul 173;
- (c) hotărârile Consiliului de Administrație al Băncii. Acțiunile împotriva acestor hotărâri pot fi formulate, în condițiile prevăzute la articolul 173, numai de către statele membre sau de către Comisie și numai pentru nerespectarea procedurilor prevăzute la articolul 21 alineatele (2) și (5) - (7) inclusiv din Statutul Băncii.

Articolul 181

Curtea de Justiție este competentă să hotărască în temeiul unei clauze compromisorii cuprinsă într-un contract de drept public sau de drept privat, încheiat de Comunitate sau în numele acesteia.

Articolul 182

Curtea de Justiție este competentă să hotărască asupra oricărui diferend dintre statele membre în legătură cu obiectul prezentului tratat, în cazul în care acest diferend îi este supus Curții în temeiul unui compromis.

Articolul 183

Litigiile în care Comunitatea este parte nu sunt, pentru acest motiv, sustrate competenței instanțelor judecătorești naționale, cu excepția cazurilor în care prin prezentul tratat competența este atribuită Curții de Justiție.

Articolul 184

Fără a fi afectată de expirarea termenului prevăzut în articolul 173 paragraful al treilea, în cazul unui litigiu privind un regulament al Consiliului sau al Comisiei, orice parte se poate prevala de motivele de drept prevăzute la articolul 173 primul paragraf pentru a invoca în fața Curții de Justiție inaplicabilitatea acestui regulament.

Articolul 185

Acțiunile înaintate Curții de Justiție nu au efect suspensiv. Cu toate acestea, în măsura în care consideră că împrejurările o impun, Curtea de Justiție poate ordona suspendarea executării actului atacat.

Articolul 186

În cauzele cu care este sesizată, Curtea de Justiție poate dispune măsurile provizorii necesare.

Articolul 187

Hotărârile Curții de Justiție au forță executorie în condițiile stabilite la articolul 192.

Articolul 188

Statutul Curții de Justiție se stabilește printr-un protocol separat.

Curtea de Justiție își stabilește regulamentul de procedură. Acest regulament se supune aprobării unanime a Consiliului.

Capitolul 2

Dispoziții comune mai multor instituții

Articolul 189

Pentru îndeplinirea misiunii lor și în condițiile prevăzute de prezentul tratat, Consiliul și Comisia adoptă regulamente și directive, iau decizii și formulează recomandări sau avize.

Regulamentul are aplicabilitate generală. Acesta este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru.

Directiva este obligatorie pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele.

Decizia este obligatorie în toate elementele sale pentru destinatarii pe care îi indică.

Recomandările și avizele nu sunt obligatorii.

Articolul 190

Regulamentele, directivele și deciziile Consiliului și ale Comisiei sunt motivate și se referă la propunerile sau avizele a căror obținere este obligatorie în executarea prezentului tratat.

Articolul 191

Regulamentele se publică în *Jurnalul Oficial al Comunității*. Acestea intră în vigoare la data pe care o prevăd sau, în lipsa acesteia, în a douăzecea zi de la publicare.

Directivele și deciziile se notifică destinatarilor lor și intră în vigoare prin această notificare.

Articolul 192

Deciziile Consiliului sau ale Comisiei care impun o obligație pecuniară în sarcina altor persoane decât statele membre constituie titlu executoriu.

Executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul

căruia are loc această procedură. Decizia este învestită cu formulă executorie, fără îndeplinirea nici unei alte formalități decât cea a verificării autenticității acestui titlu de către autoritatea națională pe care guvernul fiecărui stat membru o desemnează în acest scop și a cărei desemnare este adusă la cunoștința Comisiei și Curții de Justiție.

După îndeplinirea acestor formalități, la cererea părții interesate, aceasta poate proceda la executarea silită, sesizând direct organul competent în conformitate cu legislația internă.

Executarea silită poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție. Cu toate acestea, controlul legalității măsurilor de executare este de competența instanțelor judecătorești naționale.

Capitolul 3

Comitetul Economic și Social

Articolul 193

Se instituie un Comitet Economic și Social cu caracter consultativ.

Comitetul este format din reprezentanți ai diferitelor categorii ale vieții economice și sociale, în special ai producătorilor, agricultorilor, transportatorilor, lucrătorilor, comercianților și meșteșugarilor, ai profesiunilor liberale și de interes general.

Articolul 194

Numărul membrilor Comitetului se stabilește după cum urmează:

Belgia	12
Germania	24
Franța	24
Italia	24
Luxemburg	5
Țările de Jos	12

Membrii Comitetului sunt numiți de Consiliu, hotărând în unanimitate, pentru un mandat de patru ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit.

Membrii Comitetului sunt desemnați individual, iar mandatul lor nu poate fi imperativ.

Articolul 195

(1) În vederea numirii membrilor Comitetului, fiecare stat membru adresează Consiliului o listă care cuprinde un număr dublu de candidați față de cel al locurilor atribuite resortisanților săi.

Compunerea Comitetului trebuie să țină seama de necesitatea asigurării unei reprezentări adecvate a diferitelor categorii ale vieții economice și sociale.

(2) Consiliul consultă Comisia. Consiliul poate solicita opinia organizațiilor europene reprezentative din diferitele sectoare economice și sociale interesate de activitatea Comunității.

Articolul 196

Comitetul își desemnează, dintre membrii săi, președintele și biroul pentru un mandat de doi ani.

Comitetul își adoptă regulamentul de procedură și îl supune aprobării Consiliului, care hotărăște în unanimitate.

Comitetul este convocat de președinte, la cererea Consiliului sau a Comisiei.

Articolul 197

Comitetul cuprinde secțiuni specializate pentru principalele domenii reglementate de prezentul tratat.

Comitetul cuprinde, în special, o secțiune pentru agricultură și una pentru transporturi, care fac obiectul unor dispoziții speciale prevăzute în titlurile referitoare la agricultură și transporturi.

Funcționarea secțiunilor specializate se realizează în cadrul atribuțiilor generale ale Comitetului. Secțiunile specializate nu pot fi consultate independent de Comitet.

Pe de altă parte, în cadrul Comitetului pot fi create subcomitete care să elaboreze, pentru anumite probleme și domenii, proiecte de aviz ce trebuie supuse deliberării Comitetului.

Regulamentul de procedură stabilește normele de compunere și normele de competență ale secțiunilor specializate și ale subcomitetelor.

Articolul 198

Comitetul este consultat în mod obligatoriu de Consiliu sau de Comisie în cazurile prevăzute în prezentul tratat. Comitetul poate fi consultat de aceste instituții în toate cazurile în care acestea consideră oportun.

În cazul în care consideră necesar, Consiliul sau Comisia acordă Comitetului un termen pentru ca acesta să își prezinte avizul, termen care nu poate fi mai mic de zece zile de la data la care comunicarea este adresată președintelui în acest scop. După expirarea termenului acordat, lipsa avizului nu împiedică desfășurarea procedurilor.

Avizul Comitetului și avizul secțiunii specializate, precum și procesul verbal al dezbaterilor sale se transmit Consiliului și Comisiei.

TITLUL II

Dispoziții financiare

Articolul 199

Toate veniturile și cheltuielile Comunității, inclusiv cele care se referă la Fondul Social European, trebuie estimate pentru fiecare exercițiu bugetar și trebuie înscrise în buget.

Veniturile și cheltuielile bugetare trebuie să fie echilibrate.

Articolul 200

(1) Veniturile bugetare includ, fără a exclude alte venituri, contribuțiile financiare ale statelor membre stabilite conform următorului criteriu de repartizare:

Belgia	7,9
Germania	28
Franța	28
Italia	28
Luxemburg	0,2
Țările de Jos	7,9

(2) Cu toate acestea, contribuțiile financiare ale statelor membre destinate să acopere cheltuielile Fondului Social European se stabilesc conform următorului criteriu de repartizare:

Belgia	8,8
Germania	32
Franța	32
Italia	20
Luxemburg	0,2
Țările de Jos	7

(3) Criteriile de repartizare pot fi modificate de Consiliu, care hotărăște în unanimitate.

Articolul 201

Comisia analizează condițiile în care contribuțiile financiare ale statelor membre prevăzute în articolul 200 pot fi înlocuite cu resurse proprii, în special cu venituri provenind din aplicarea Tarifului Vamal Comun, la data la care acesta va fi aplicat definitiv.

În acest scop, Comisia prezintă propuneri Consiliului.

Consiliul, hotărând în unanimitate, după consultarea Adunării cu privire la aceste propuneri, poate adopta dispoziții pe care le recomandă statelor membre spre adoptare în conformitate cu normele lor constituționale.

Articolul 202

Cheltuielile înregistrate în buget sunt autorizate pe durata unui exercițiu bugetar, cu excepția unor dispoziții contrare ale regulamentului adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209.

În condițiile care vor fi stabilite la data punerii în aplicare a articolului 209, alocațiile, altele decât cele pentru cheltuielile de personal, neutilizate până la sfârșitul exercițiului financiar, vor putea fi reportate exclusiv pentru exercițiul următor.

Alocațiile sunt clasificate pe capitole care grupează cheltuielile după natura și destinația lor și, dacă este necesar, pe subdiviziuni, conform regulamentului adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209.

Cheltuielile Adunării, ale Consiliului, ale Comisiei și ale Curții de Justiție fac obiectul unor părți separate din buget, fără a aduce atingere regimului special al anumitor cheltuieli comune.

Articolul 203

(1) Exercițiul bugetar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie.

(2) Fiecare dintre instituțiile Comunității întocmește o situație estimativă a cheltuielilor sale. Comisia grupează aceste situații într-un proiect preliminar de buget. Acestuia i se anexează un aviz care poate conține estimări divergente.

Comisia trebuie să transmită Consiliului proiectul preliminar de buget până cel târziu la data de 30 septembrie a anului care precede execuția bugetară.

Consiliul consultă Comisia și, dacă este cazul, celelalte instituții interesate ori de câte ori intenționează să se abată de la acest proiect preliminar.

(3) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, adoptă proiectul de buget și îl transmite apoi Adunării.

Proiectul de buget trebuie transmis Adunării cel târziu la data de 31 octombrie a anului care precede execuția bugetară.

Adunarea are dreptul să propună Consiliului modificări la proiectul de buget.

(4) În cazurile în care, în termen de o lună de la comunicarea proiectului de buget, Adunarea îl aprobă sau nu transmite Consiliului avizul său, proiectul de buget se consideră adoptat definitiv.

În cazul în care, în acest termen, Adunarea propune modificări, proiectul de buget astfel modificat se transmite Consiliului. Acesta deliberează împreună cu Comisia și, dacă este cazul, și cu celelalte instituții interesate și adoptă definitiv bugetul, hotărând cu majoritate calificată.

(5) Pentru aprobarea acelei părți din buget referitoare la Fondul Social European, voturile membrilor Consiliului sunt ponderate după cum urmează:

Belgia	8
Germania	32
Franța	32
Italia	20
Luxemburg	1
Țările de Jos	7

Hotărârile sunt valabile dacă întrunesc cel puțin 67 voturi favorabile.

Articolul 204

În cazul în care, la începutul unui exercițiu bugetar, bugetul nu a fost încă votat, cheltuielile pot fi efectuate lunar pe capitole sau alte diviziuni, în funcție de dispozițiile regulamentului adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209, în limita unei doisprezecimi din creditele acordate în bugetul din exercițiul precedent, fără ca aceasta să poată avea drept efect punerea la dispoziția Comisiei a unor credite superioare unei doisprezecimi din cele prevăzute în proiectul de buget în pregătire.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată și sub rezerva respectării celorlalte condiții stabilite la primul paragraf, poate autoriza cheltuieli care depășesc doisprezecimea prevăzută.

Statele membre varsă lunar, cu titlu provizoriu și în conformitate cu criteriile de repartizare stabilite pentru exercițiul anterior, sumele necesare pentru a asigura aplicarea prezentului articol.

Articolul 205

Comisia execută bugetul, în conformitate cu dispozițiile regulamentului adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209, pe propria răspundere și în limita creditelor alocate.

Regulamentul prevede dispozițiile speciale care reglementează participarea fiecărei instituții la efectuarea cheltuielilor proprii.

În cadrul bugetului, Comisia poate proceda, în limitele și condițiile stabilite de regulamentul adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209, la transferarea de credite dintr-un capitol în altul sau dintr-o subdiviziune în alta.

Articolul 206

Conturile aferente tuturor veniturilor și cheltuielilor bugetare sunt analizate de o comisie de control formată din comisari de conturi care oferă toate garanțiile de independență și este prezidată de unul dintre comisari. Consiliul, hotărând în unanimitate, stabilește numărul de comisari. Comisarii și președintele comisiei de control sunt numiți pentru un mandat de cinci ani de Consiliu, care hotărăște în unanimitate. Remunerația acestora se stabilește de Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată.

Verificarea, care se efectuează asupra actelor justificative și, dacă este cazul, la fața locului, are ca obiect constatarea legalității și corectitudinii veniturilor și cheltuielilor și asigurarea unei bune gestiuni financiare. Comisia de control întocmește, în urma încheierii fiecărui exercițiu bugetar, un raport pe care îl adoptă cu majoritatea membrilor săi.

Comisia prezintă anual Consiliului și Adunării conturile exercițiului încheiat, aferente operațiunilor bugetare, însoțite de raportul comisiei de control. De asemenea, aceasta le comunică un bilanț financiar care descrie activul și pasivul Comunității.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, dă descărcare Comisiei de execuția bugetului. Consiliul comunică Adunării decizia sa.

Articolul 207

Bugetul se stabilește în unitatea de cont determinată în conformitate cu dispozițiile regulamentului adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209.

Contribuțiile financiare prevăzute la articolul 200 alineatul (1) sunt puse la dispoziția Comunității de statele membre și sunt exprimate în moneda lor națională.

Soldurile disponibile ale acestor contribuții sunt depuse la trezoreriile statelor membre sau la alte organisme desemnate de acestea. Pe durata acestor depozite, fondurile depuse își păstrează valoarea corespunzătoare parității în vigoare la data constituirii depozitului în raport cu unitatea de cont menționată în primul paragraf.

Aceste disponibilități pot fi investite în condiții care fac obiectul unor acorduri între Comisie și statul membru în cauză.

Regulamentul adoptat pentru punerea în aplicare a articolului 209 stabilește condițiile tehnice în care se efectuează operațiunile financiare referitoare la Fondul Social European.

Articolul 208

Sub rezerva informării autorităților competente ale statelor interesate, Comisia poate transfera în moneda unuia dintre statele membre activele pe care le deține în moneda unui alt stat membru, în măsura necesară utilizării lor pentru obiectivele cărora le sunt destinate prin prezentul tratat. Comisia evită, în măsura în care este posibil, să efectueze astfel de transferuri, în cazul în care deține active disponibile sau care pot fi mobilizate în monedele de care are nevoie.

Comisia comunică cu fiecare dintre statele membre prin intermediul autorității desemnate de statul în cauză. Pentru efectuarea operațiunilor financiare, Comisia poate recurge la serviciile băncii de emisiune a statului membru în cauză sau la o altă instituție financiară autorizată de acesta.

Articolul 209

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei:

- (a) adoptă regulamentele financiare care precizează în special procedurile privind întocmirea și execuția bugetului, precum și prezentarea și verificarea conturilor;
- (b) stabilește condițiile și procedura conform cărora contribuțiile statelor membre trebuie puse la dispoziția Comisiei;
- (c) stabilește normele și organizează controlul răspunderii ordonatorilor și contabililor.

PARTEA A ȘASEA

Dispoziții generale și finale

Articolul 210

Comunitatea are personalitate juridică.

Articolul 211

În fiecare dintre statele membre, Comunitatea are cea mai largă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice de legislațiile interne; Comunitatea poate, în special, să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și poate sta în justiție. În acest scop, Comunitatea este reprezentată de Comisie.

Articolul 212

Consiliul, hotărând în unanimitate, în colaborare cu Comisia și după consultarea altor instituții interesate, adoptă Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil altor agenți ai Comunității.

La expirarea celui de-al patrulea an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, acest statut și acest regim pot fi modificate de Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei și după consultarea celorlalte instituții interesate.

Articolul 213

Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt încredințate, Comisia poate solicita și primi toate

informațiile și poate proceda la toate verificările necesare, în limitele și condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat.

Articolul 214

Membrii instituțiilor Comunității, membrii comitetelor, precum și funcționarii și agenții Comunității sunt obligați, chiar și după încetarea funcțiilor lor, să nu divulge informațiile care, prin natura lor, constituie secret profesional și, îndeosebi, informațiile referitoare la întreprinderi și la relațiile lor comerciale sau la elementele de preț de cost.

Articolul 215

Răspunderea contractuală a Comunității este guvernată de legea aplicabilă contractului în cauză.

În materie de răspundere extracontractuală, Comunitatea este obligată să repare, în conformitate cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, prejudiciile cauzate de instituțiile sale sau de agenții săi în exercițiul funcțiilor lor.

Răspunderea personală a agenților față de Comunitate este reglementată de dispozițiile care stabilesc statutul lor sau regimul care li se aplică.

Articolul 216

Sediul instituțiilor Comunității se stabilește de comun acord de către guvernele statelor membre.

Articolul 217

Fără a aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Regulamentul Curții de Justiție, regimul lingvistic al instituțiilor Comunității se stabilește de Consiliu, care hotărăște în unanimitate.

Articolul 218

Comunitatea se bucură, pe teritoriile statelor membre, de imunitățile și privilegiile necesare pentru îndeplinirea misiunii sale, în condițiile definite într-un protocol separat.

Articolul 219

Statele membre se angajează să nu supună un diferend cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentului tratat unui alt mod de soluționare decât cele prevăzute de acesta.

Articolul 220

Atunci când este cazul, statele membre vor angaja negocieri între ele pentru a asigura resortisanților lor:

- protecția persoanelor, precum și beneficiul și protecția drepturilor în condițiile acordate de fiecare stat resortisanților săi;
- eliminarea dublei impuneri în cadrul Comunității;
- recunoașterea reciprocă a societăților în înțelesul articolului 58 paragraful 2, păstrarea personalității juridice în cazul transferului sediului dintr-o țară în alta și posibilitatea fuziunii societăților provenind din țări cu legislații interne diferite;
- simplificarea formalităților de care depinde recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor judecătorești, precum și a sentințelor arbitrale.

Articolul 221

În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, statele membre armonizează regimul național privitor la participarea financiară a resortisanților altor state membre la capitalul societăților în sensul articolului 58, fără a aduce atingere aplicării altor dispoziții ale prezentului tratat.

Articolul 222

Prezentul tratat nu aduce atingere regimului proprietății în statele membre.

Articolul 223

(1) Dispozițiile prezentului tratat nu contravin următoarelor norme:

(a) nici un stat membru nu are obligația de a furniza informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor esențiale ale siguranței sale;

(b) orice stat membru poate lua măsurile pe care le consideră necesare pentru protecția intereselor

esențiale ale siguranței sale și care se referă la producția sau comerțul cu armament, muniție și material de război; aceste măsuri nu trebuie să modifice condițiile concurenței pe piața comună în ce privește produsele care nu sunt destinate unor scopuri specific militare.

(2) În cursul primului an după intrarea în vigoare a prezentului tratat, Consiliul, hotărând în unanimitate, stabilește lista produselor cărora li se aplică dispozițiile alineatului (1) litera (b).

(3) Consiliul, hotărând în unanimitate, la propunerea Comisiei, poate modifica această listă.

Articolul 224

Statele membre se consultă în vederea adoptării în comun a dispozițiilor necesare pentru a evita ca funcționarea pieței comune să fie afectată de măsurile la care un stat membru poate fi obligat să le adopte în caz de probleme interne grave care aduc atingere ordinii publice, în caz de război sau de tensiune internațională gravă care constituie o amenințare de război ori pentru a face față angajamentelor contractate de acesta în vederea menținerii păcii și securității internaționale.

Articolul 225

În cazul în care măsurile adoptate în cazurile prevăzute la articolele 223 și 224 au ca efect denaturarea condițiilor concurenței pe piața comună, Comisia examinează împreună cu statul în cauză condițiile în care aceste măsuri pot fi adaptate normelor prevăzute de prezentul tratat.

Prin derogare de la procedura prevăzută la articolele 169 și 170, Comisia sau orice stat membru poate sesiza direct Curtea de Justiție în cazul în care consideră că un alt stat membru abuzează de competențele prevăzute la articolele 223 și 224. Curtea de Justiție hotărăște în camera de consiliu.

Articolul 226

(1) În cursul perioadei de tranziție, în cazul unor dificultăți grave și care pot persista într-un sector de activitate economică, precum și în cazul unor dificultăți care pot să determine înrăutățirea serioasă a situației economice a unei regiuni, un stat membru poate solicita autorizația de a adopta măsuri de salvagardare care să-i permită reechilibrarea situației și adaptarea sectorului în cauză la economia pieței comune.

(2) La solicitarea statului interesat, printr-o procedură de urgență, Comisia stabilește fără întârziere măsurile de salvagardare pe care le consideră necesare, precizând condițiile și normele de aplicare ale acestora.

(3) Măsurile autorizate în condițiile alineatului (2) pot cuprinde derogări de la normele prezentului tratat, în măsura și pe durata strict necesare pentru a atinge scopurile menționate în alineatul (1). Trebuie alese cu prioritate măsurile care perturbă cel mai puțin funcționarea pieței comune.

Articolul 227

(1) Prezentul tratat se aplică Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos.

(2) În ceea ce privește Algeria și departamentele franceze de peste mări, dispozițiile speciale și generale ale prezentului tratat referitoare la:

- libera circulație a mărfurilor;
- agricultura, cu excepția articolului 40 alineatul (4);
- liberalizarea serviciilor;
- regulile concurenței;
- măsurile de salvagardare prevăzute în articolele 108, 109 și 226;
- instituții

se aplică de la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

Condițiile de aplicare ale celorlalte dispoziții din prezentul tratat se stabilesc cel târziu la doi ani de la intrarea în vigoare a acestuia, prin decizii ale Consiliului, hotărând în unanimitate, la propunerea Comisiei.

Instituțiile Comunității veghează, în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul tratat și, în special, la articolul 226, pentru a permite dezvoltarea economică și socială a acestor regiuni.

(3) Țările și teritoriile de peste mări a căror listă figurează în anexa IV la prezentul tratat fac obiectul regimului special de asociere definit în partea a patra a acestui tratat.

(4) Dispozițiile prezentului tratat se aplică teritoriilor europene ale căror relații externe sunt asumate de un stat membru.

Articolul 228

(1) În cazul în care dispozițiile prezentului tratat prevăd încheierea de acorduri între Comunitate și unul sau mai multe state sau o organizație internațională, aceste acorduri sunt negociate de Comisie.

Sub rezerva competențelor recunoscute Comisiei în acest domeniu, acestea sunt încheiate de Consiliu, după consultarea Adunării în cazurile prevăzute de prezentul tratat.

Consiliul, Comisia sau un stat membru pot solicita în prealabil avizul Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea acordului preconizat cu dispozițiile prezentului tratat. Acordul care a făcut obiectul unui aviz negativ al Curții de Justiție poate intra în vigoare numai în condițiile stabilite după caz la articolul 236.

(2) Acordurile încheiate în condițiile stabilite mai sus sunt obligatorii pentru instituțiile Comunității și pentru statele membre.

Articolul 229

Comisia este însărcinată să asigure toate legăturile necesare cu organele Organizației Națiunilor Unite, cu instituțiile lor specializate și cu instituțiile Acordului General pentru Tarife și Comerț.

Comisia asigură, de asemenea, legăturile oportune cu toate organizațiile internaționale.

Articolul 230

Comunitatea stabilește cu Consiliul Europei toate relațiile necesare de cooperare.

Articolul 231

Comunitatea stabilește o strânsă cooperare cu Organizația Europeană pentru Cooperare Economică, ale cărei condiții vor fi stabilite de comun acord.

Articolul 232

(1) Dispozițiile prezentului tratat nu le modifică pe cele ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special în ceea ce privește drepturile și obligațiile statelor membre, atribuțiile instituțiilor acestei Comunități și normele stabilite de respectivul tratat cu privire la funcționarea pieței comune a cărbunelui și oțelului.

(2) Dispozițiile prezentului tratat nu derogă de la prevederile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.

Articolul 233

Dispozițiile prezentului tratat nu împiedică existența și realizarea uniunilor regionale între Belgia și Luxemburg, ca și între Belgia, Luxemburg și Țările de Jos, în măsura în care obiectivele acestor uniuni regionale nu sunt atinse prin aplicarea prezentului tratat.

Articolul 234

Dispozițiile prezentului tratat nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor care rezultă din convențiile încheiate anterior intrării în vigoare a prezentului tratat între unul sau mai multe state membre, pe de o parte, și unul sau mai multe state terțe, pe de altă parte.

În măsura în care aceste convenții nu sunt compatibile cu prezentul tratat, statul sau statele membre în cauză recurg la toate mijloacele corespunzătoare pentru a elimina incompatibilitățile constatate. La nevoie, statele membre își acordă reciproc sprijin în vederea atingerii acestui scop și adoptă, dacă este cazul, o poziție comună.

În aplicarea convențiilor menționate la primul paragraf, statele membre iau în considerare faptul că avantajele consimțite în prezentul tratat de fiecare dintre statele membre fac parte integrantă din instituirea Comunității și, din această cauză, sunt inseparabil legate de crearea instituțiilor comune, de atribuirea de competențe în favoarea acestora și de acordarea aceluiași avantaj de toate celelalte state membre.

Articolul 235

În cazul în care, în cursul funcționării pieței comune, o acțiune a Comunității apare ca necesară pentru realizarea unuia dintre obiectivele Comunității, fără ca prezentul tratat să fi prevăzut atribuțiile de a acționa necesare în acest scop, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după consultarea Adunării, adoptă dispozițiile corespunzătoare.

Articolul 236

Guvernul oricărui stat membru sau Comisia poate prezenta Consiliului proiecte vizând revizuirea prezentului tratat.

În cazul în care, după consultarea Adunării și dacă este cazul a Comisiei, Consiliul emite un aviz favorabil privind organizarea unei conferințe a reprezentanților guvernelor statelor membre, aceasta este convocată de președintele Consiliului în scopul stabilirii de comun acord a modificărilor ce

trebuie aduse prezentului tratat.

Modificările intră în vigoare după ratificarea lor de toate statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.

Articolul 237

Orice stat european poate solicita să devină membru al Comunității. Acesta adresează cererea sa Consiliului care, după primirea avizului Comisiei, hotărăște în unanimitate.

Condițiile de admitere și adaptările prezentului tratat pe care această admitere le antrenează constituie obiectul unui acord între statele membre și statul solicitant. Acest acord se supune ratificării de toate statele contractante în conformitate cu normele lor constituționale.

Articolul 238

Comunitatea poate încheia cu un stat terț, cu o uniune de state sau cu o organizație internațională, acorduri instituind o asociere caracterizată prin drepturi și obligații reciproce, acțiuni comune și proceduri speciale.

Aceste acorduri se încheie de Consiliu hotărând în unanimitate, după consultarea Adunării.

În cazul în care aceste acorduri implică modificări ale prezentului tratat, acestea din urmă trebuie adoptate, în prealabil, conform procedurii prevăzute în articolul 236.

Articolul 239

Protocoalele care, prin acordul comun al statelor membre, sunt anexate prezentului tratat, fac parte integrantă din acesta.

Articolul 240

Prezentul tratat se încheie pe termen nelimitat.

CONSTITUIREA INSTITUȚIILOR

Articolul 241

Consiliul se reunește în termen de o lună de la intrarea în vigoare a tratatului.

Articolul 242

Consiliul adoptă toate dispozițiile necesare pentru constituirea Consiliului Economic și Social în termen de trei luni de la prima sa ședință.

Articolul 243

Adunarea se reunește în termen de două luni de la prima ședință a Consiliului, la convocarea președintelui acestuia, pentru a-și alege biroul și a-și elabora regulamentul de procedură. Până la alegerea biroului, Adunarea este prezidată de către decanul de vârstă.

Articolul 244

Curtea de Justiție intră în funcțiune de la numirea membrilor săi. Prima numire a președintelui se face pentru un termen de trei ani în aceleași condiții ca și a membrilor.

Curtea de Justiție își stabilește regulamentul de procedură în termen de trei luni de la intrarea sa în funcțiune.

Curtea de Justiție nu poate fi sesizată decât cu începere de la data publicării acestui regulament. Termenele de introducere a acțiunilor încep să curgă numai de la această dată.

De la numirea sa, președintele Curții de Justiție exercită atribuțiile care îi sunt încredințate prin prezentul tratat.

Articolul 245

Comisia intră în funcțiune și își asumă sarcinile care îi sunt încredințate prin prezentul tratat după numirea membrilor săi.

De la intrarea sa în funcțiune, Comisia efectuează studii și stabilește legăturile necesare stabilirii unei vederi de ansamblu asupra situației economice a Comunității.

Articolul 246

(1) Primul exercițiu financiar se întinde de la data intrării în vigoare a tratatului până la data de 31

decembrie următor. Cu toate acestea, acest exercițiu se întinde până la data de 31 decembrie a anului următor celui în care intră în vigoare tratatul, dacă intrarea în vigoare are loc în cel de-al doilea semestru.

(2) Până la stabilirea bugetului care se aplică primului exercițiu, statele membre acordă Comunității fonduri în avans, fără dobândă, care se vor deduce din contribuțiile financiare aferente execuției bugetare.

(3) Până la stabilirea Statutului funcționarilor și Regimului care se aplică altor agenți ai Comunității, prevăzute la articolul 212, fiecare instituție își recrutează personalul necesar și încheie în acest scop contracte pe durată determinată.

Fiecare instituție analizează împreună cu Consiliul problemele referitoare la numărul, remunerarea și repartizarea locurilor de muncă.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 247

Prezentul tratat se ratifică de Înaltele Părți Contractante în conformitate cu normele lor constituționale. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă Guvernul Republicii Italiene.

Prezentul tratat intră în vigoare în prima zi a lunii următoare depunerii instrumentului de ratificare de ultimul stat semnatar care îndeplinește această formalitate. Cu toate acestea, în cazul în care această depunere are loc la mai puțin de cincisprezece zile înaintea începerii lunii următoare, intrarea în vigoare a tratatului se reportează pentru prima zi a celei de a doua luni după data depunerii.

Articolul 248

Prezentul tratat, redactat în exemplar unic, în limba germană, în limba franceză, în limba italiană și în limba olandeză, cele patru texte având valoare juridică egală, se depune în arhiva Guvernului Republicii Italiene, care emite o copie certificată pentru conformitate fiecăruia dintre guvernele celorlalte state semnatare.

DREPT CARE subsemnații plenipotențari au semnat prezentul tratat.

ÎNCHEIAT la Roma la douăzeci și cinci martie una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

ANEXE

Liste

ANEXA 1

LISTELE A - G

prevăzute în articolele 19 și 20 din tratat

Lista A

Lista pozițiilor tarifare pentru care calculul mediei aritmetice trebuie efectuat ținând cont de taxa menționată în coloana 3 de mai jos

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor	Taxe vamale (%) care trebuie luate în considerare pentru Franța
1	2	3
ex 15.10	Uleiuri acide de rafinare	18
15.11	Glicerină, inclusiv ape și leșii de glicerină:	
	-0 brute	6
	-1 epurate	10
19.04	Tapioca, inclusiv cea din amidon de cartofi	45
ex 28.28	Pentaoxid de vanadiu	15
ex 28.37	Sulfid de sodiu neutru	20
ex 28.52	Clorură de ceriu, sulfat de ceriu	20
ex 29.01	Hidrocarburi aromatice:	
	-0 xilen:	
	-0 amestecuri de izomeri	20

	-1 ortoxilen, metaxilen, paraxilen	25
	-2 monomer de stirolen (stiren)	20
	-1 isopropilbenzen (cumen)	25
ex 29.02	Diclorometan	20
	Monomer de clorură de viniliden	25
ex 29.03	Sulfoclorură de paratoluen	15
ex 29.15	Tereftalat de dimetil	30
ex 29.22	Etilendiamină și sărurile sale	20
ex 29.23	Aminoaldehide ciclice, aminocetone ciclice și aminoquinone, derivații lor halogenați, sulfonați, nitrați, nitrozați, sărurile și esterii lor	25
ex 29.25	Homoveratrilamină	25
29.28	Compuși diazoici, azoici sau azoxici	25
ex 29.31	Disulfură de benzil diclorurat	25
ex 29.44	Antibiotice, cu excepția penicilinei, streptomicinei, cloromicetinei, a sărurilor lor și a auromicinei	15
ex 30.02	Vaccinuri antiaftoase, culturi de microorganisme pentru fabricarea acestora; săruri și vaccinuri împotriva peștei porcine	15
ex 30.03	Sarcomicină	18
ex 31.02	Îngrășăminte minerale sau chimice azotate, mixte	20
ex 31.03	Îngrășăminte minerale sau chimice fosfatice: -2 simple: -0 superfosfați: -0 de os	10

	-1 altele	12
	-3 amestecuri	7
ex 31.04	Îngrășăminte minerale sau chimice potasice, amestecate	7
ex 31.05	Alte îngrășăminte, inclusiv îngrășăminte mixte și îngrășăminte complexe	
	-0 fosfonitrați și fosfați amonopotasici	10
	-1 altele, cu excepția îngrășămintelor organice dizolvate	7
	Îngrășăminte care se prezintă fie sub formă de tablete, pastile și alte forme similare, fie într-un ambalaj cu o greutate brută de maximum 10 kg	15
ex 32.07	Magnetit natural măcinat fin din tipurile utilizate ca pigmenți și destinate exclusiv spălării cărbunelui	25
ex 37.02	Pelicule sensibile la lumină, neexpuse, perforate:	
	-2 pentru imagini monocrome, pozitive, importate în seturi de trei unități care nu pot fi utilizate separat și utilizabile ca suport pentru filme policrome	20
	-3 pentru imagini policrome, cu o lungime de peste 100 metri	20
ex 39.02	Clorură de poliviniliden; butiral în folii	30
ex 39.03	Esteri de celuloză, cu excepția nitraților și acetaților	20
	Materiale plastice pe bază de esterii de celuloză (alții decât nitrații și acetații)	15
	Materiale plastice pe bază de eteri sau alți derivați chimici de celuloză	30
ex 39.06	Acid alginic, sărurile și esterii săi în stare uscată	20

ex 48.01	Hârtii și cartoane fabricate mecanic: -4 hârtie și carton kraft -5 altele, obținute continuu, în două sau mai multe straturi, cu interiorul din hârtie kraft	25 25
48.04	Hârtii și cartoane, înțeleite, neimpregnate și necașerate la suprafață, chiar și ranforsate în interior, în suluri sau foi	25
ex 48.05	Hârtii și cartoane ondulate Hârtii și cartoane kraft creponate și încrețite	25 25
ex 48.07	Hârtii și cartoane kraft gumate	25
ex 51.01	Fire din fibre textile artificiale continue, simple, nemulinate sau mulate cu cel puțin 400 torsiuni	30
ex 55.05	Fire de bumbac, răsucite, altele decât firele fantezie, crude, care măsoară 337 500 m sau mai mult de fir unic la kilogram	20
ex 57.07	Fire de cocos	18
ex 58.01	Covor cu noduri, din mătase sau deșeuri de mătase, din fibre textile sintetice, din fire de la poziția 52.01, din fire metalice, de lână sau de păr fin de animale	80
ex 59.04	Fire de cocos răsucite	18
ex 71.04	Reziduuri și pulberi de diamant	19
ex 84.10	Carcase de pompe din oțel inoxidabil sau din metale ușoare sau din aliaje ale acestora pentru motoare cu piston pentru aviație	15
ex 84.11	Carcase de pompe sau compresoare din oțel inoxidabil sau din metale ușoare sau din aliaje ale acestora pentru motoare cu piston pentru aviație	15
ex 84.37	Mașini de realizat tul, dantelă, dantelă în relief	10

	Mașini de brodat cu excepția mașinilor de ajutat	10
ex 84.38	Aparate și mașini auxiliare pentru mașinile de realizat tul, dantelă și dantelă în relief: -0 mașini de încărcat cărucioarele cu bobine 10 -1 mecanisme Jacquard 18 Aparate și mașini auxiliare pentru mașinile de brodat: -2 automate -3 mașini de perforat cartele, mașini de bătut cartele, mașini de control, mașini pentru țevi oarbe 18 Accesorii și piese detașate pentru mașinile de realizat tul, dantelă, dantelă în relief și pentru aparatele și mașinile auxiliare: 10 -4 cărucioare, bobine, spete, traversele și lamele spetei pentru mașini de tricotat plan, vatale (plăcile și cuțitele acestora) țevi complete și piese detașate pentru vatală și țevi pentru mașini de tricotat circular. Accesorii și piese detașate pentru mașini de brodat și pentru mașinile și aparatele lor auxiliare: -5 suveici, casetele suveicilor inclusiv benzile, plăcile acestora și dispozitivele de prindere 10 10	
ex 84.59	Mașini de "bobinat" pentru înfășurarea conductorilor și benzilor izolante sau de protecție pentru fabricarea bobinajelor și bobinelor electrice. 23 Demaroare pentru aviație directe și cu volant 25	
ex 84.63	Arbori cotiți pentru motoare cu piston pentru aviație	25

ex 85.08	Demaroare pentru aviație Magneți, inclusiv dinamo-magneți pentru aviație	25
88.01	Aerostate	25
ex 88.03	Părți și piese detașate de aerostate	25
88.04	Parașute și părțile lor, piese detașate și accesorii	12
88.05	Catapulte și alte dispozitive asemănătoare de lansare, părți și piese detașate	15
	Aparate de antrenare la sol pentru zbor, părțile și piesele lor detașate	20
ex 90.14	Instrumente și aparate pentru navigație aeriană	18
ex 92.10	Mecanisme și claviatură (cu 85 note sau mai mult) pentru pian	30

LISTA B

Lista pozițiilor tarifare

pentru care taxele din Tariful Vamal Comun nu poate să depășească 3%

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
Capitolul 5	
1 05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	

ex 05.07	Pene, pui și alte părți din păsări acoperite cu pene sau puf, brute (cu excepția penelor pentru pat și a pufului, sub formă brută)
05.09	
2 până la	
3 05.12	
ex 05.13	Bureți de mare, naturali, în stare brută
Capitolul 13	
4 13.01	
13.02	
Capitolul 14	
5 14.01	
6 până la	
7 14.05	
Capitolul 25	
8 25.02	
ex 25.04	Grafit natural, neambalat pentru vânzare cu amănuntul
25.05	
25.06	
ex 25.07	Argile (fără caolin) exceptând argilele expandate de la poziția nr. 68.07, andaluzit, cianit, chiar și calcinate; mult; pământ de șamotă și dinas
ex 25.08	Cretă, neambalată pentru vânzarea cu amănuntul
ex 25.09	Pământuri colorante necalcinate, nemelanjate; itabirit natural
25.10	
25.11	
ex 25.12	Pământuri de infuzori, făină fosilă silicioasă și alte pământuri silicioase asemănătoare (kiselgur, tripoli, diatomit etc.) cu o densitate aparentă mai mică sau egală cu 1, chiar și calcinate, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul

ex 25.13	Piatră ponce, șmirghel, corindon natural și alți abrazivi naturali, necondiționați pentru vânzarea cu amănuntul
25.14	
ex 25.17	Silex, pietre concasate, macadam și macadam gudronat, pietriș și nisip de tipul celor utilizate în general pentru pietruirea șoselelor și căilor ferate sau ca balast pentru betonare; pietriș
ex 25.18	Dolomită brută, fragmentată sau numai debitată cu fierăstrăul
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Steatit natural, brut, degroșat sau numai debitat cu fierăstrăul; talc, exceptând ambalajele cu o greutate netă de până la 1 kg
25.28	
25.29	
25.31	
25.32	Materii minerale nedenumite sau necuprinse în alte parte, fragmente și cioburi de olărie
Capitolul 26	
ex 26.01	Minereuri metalurgice, chiar îmbogățite, cu excepția minereurilor de plumb, de zinc și a produselor care țin de CECO, pirite de fier calcinate (cenușă de pirită)
26.02	
ex 26.03	Cenușă și reziduuri (altele decât cele de la poziția nr. 26.02) care conțin metal sau compuși metalici, cu excepția celor cu conținut de zinc
26.04	
Capitolul 27	

9	27.03	
	ex 27.04	Cocs și semicoacs de huiță pentru fabricarea electrozilor și cocsului de turbă
	27.05	
10	până la	
11	27.06	
	ex 27.13	Ozocherită, ceară de lignit și ceară de turbă, în stare brută
	27.15	
	27.17	
	Capitolul 31	
12	31.01	
	ex 31.02	Nitrat de sodiu, natural
	Capitolul 40	
13	40.01	
	40.03	
	40.04	
	Capitolul 41	
14	41.09	
	Capitolul 43	
15	43.01	
	Capitolul 44	
16	44.01	
	Capitolul 47	
17	47.02	
	Capitolul 50	
18	50.01	
	Capitolul 53	

19	53.01	
	53.02	
	53.03	
	53.05	
Capitolul 55		
ex 55.02		Linters de bumbac, în alte forme decât brut
	55.04	
Capitolul 57		
20	57.04	
Capitolul 63		
21	63.02	
Capitolul 70		
Ex 70.01		Cioburi de sticlărie și alte deșeuri și cioburi de sticlă
Capitolul 71		
Ex 71.01		Perle fine brute
Ex 71.02		Pietre prețioase și pietre semiprețioase, brute
	71.04	
	71.11	
Capitolul 77		
ex 77.04		Beriliu (glucinium) brut

LISTA C

Lista pozițiilor tarifare

pentru care taxa din Tariful Vamal Comun nu poate depăși 10%

Nr. din	Denumirea produselor

Nomenclatorul de la Bruxelles	
Capitolul 5	
ex 05.07	Pene, piei și alte părți ale păsărilor acoperite cu pene sau puf, altele decât cele brute
05.14	
Capitolul 13	
ex 13.03	Sucuri și extracte vegetale; agar-agar și alte mucilagii și agenți naturali de mărire a viscozității extrași din vegetale (cu excepția pectinei)
Capitolul 15	
ex 15.04	Grăsimi și uleiuri de pește și mamifere marine, chiar și rafinate (cu excepția uleiului de balenă)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	
Capitolul 25	
ex 25.09	Pământuri colorante, calcinate sau amestecate
ex 25.15	Marmură, travertin, ecausin și alte pietre calcaroase de construcții
	cu o densitate aparentă mai mare sau egală cu 2,5 și alabastru, numai debitate cu fierăstrăul, cu o grosime de 25 cm sau mai puțin
ex 25.16	Granit, porfir, bazalt, gresie și alte pietre de construcții numai debitate cu fierăstrăul, cu o grosime de 25 cm sau mai puțin
ex 25.17	Granule, cioburi și pulbere din pietrele de la pozițiile nr. 25.15 și 25.16
ex 25.18	Dolomită sinterizată sau calcinată; dolomită în masă compactă
25.22	

25.23	
Capitolul 27	
ex 27.07	Uleiuri și alte produse obținute din distilarea gudroanelor de huiță la temperatura înaltă și produse asimilate, cu excepția fenolilor, cresolilor și xilenolilor
27.08	
ex 27.13	Ozocherită, ceară de lignit și ceară de turbă, altele decât sub formă brută
ex 27.14	Bitum și alte reziduuri de uleiuri de petrol sau de șisturi, cu excepția cocsului de petrol
27.16	
Capitolul 30	
ex 30.01	Glande și alte organe de uz opoterapeutic, uscate, chiar și sub formă de pulberi
Capitolul 32	
ex 32.01	Extract de tananți de origine vegetală, cu excepția extractelor de mimoză și de quebracho
32.02	
32.03	
32.04	
Capitolul 33	
ex 33.01	Uleiuri esențiale (deterpenizate sau nu), lichide sau solidificate, cu excepția uleiurilor esențiale din citrice; rezinoide
33.02	
33.03	
33.04	
Capitolul 38	
38.01	
38.02	

38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Ulei de terebentină; sulfat de ulei de terebentină, brut; dipenten, brut
38.08	
38.10	
Capitolul 40	
1 40.05	
ex 40.01	Fire textile impregnate sau acoperite cu cauciuc vulcanizat
40.15	
Capitolul 41	
2 41.02	
ex 41.03	Piei de ovine, prelucrate după tăbăcire
ex 41.04	Piei de caprine, prelucrate după tăbăcire
41.05	
41.06	
41.07	
41.10	
Capitolul 43	
3 43.02	
Capitolul 44	
4 44.06	
5 până la	
6 44.13	
44.16	
44.17	

44.18	
Capitolul 48	
ex0 48.01	Hârtie de ziar în suluri
Capitolul 50	
7 50.06	
50.08	
Capitolul 52	
8 52.01	
Capitolul 53	
9 53.06	
10 pân0ă la	
11 53.09	
Capitolul 54	
12 54.03	
Capitolul 55	
13 55.05	
Capitolul 57	
ex 57.05	Fire de cânepă, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul
ex 57.06	Fire de iută, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul
ex 57.07	Fire de din alte fibre vegetale, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul
ex 57.08	Fire de hârtie, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul
Capitolul 68	
14 68.01	
68.03	
68.08	

ex 68.10	Materiale de construcții din ipsos sau cu compoziție pe bază de ipsos
ex 68.11	Materiale de construcții din ciment, beton sau piatră artificială, chiar și armate, inclusiv cele din ciment metalurgic sau granit
ex 68.12	Materiale de construcții din azbociment, celuloză-ciment și materiale similare
ex 68.13	Azbest prelucrat; amestecuri pe bază de azbest sau de azbest și carbonat de magneziu
Capitolul 69	
15 69.01	
69.02	
69.04	
69.05	
Capitolul 70	
ex 70.01	Sticlă în masă (cu excepția sticlei optice)
70.02	
70.03	
70.04	
70.05	
70.06	
70.16	
Capitolul 71	
ex 71.05	Argint și aliaje de argint, neprelucrate
ex 71.06	Metale obișnuite placate sau suflate cu argint, neprelucrate
ex 71.07	Aur și aliaje de aur, neprelucrate
ex 71.08	Metale obișnuite sau argint placate sau suflate cu aur, neprelucrate
ex 71.09	Platină sau metale din grupul platinei și aliajele lor, neprelucrate
ex 71.10	Metale obișnuite sau metale prețioase placate sau suflate cu platină sau metale

	din grupul platinei, neprelucrate
Capitolul 73	
73.04	
73.05	
ex 73.07	Blumuri, țagle, brame și platine din fier și oțel (cu excepția produselor de competența CECO); fier și oțel degroșate numai prin forjare (semifabricate de forjă)
ex 73.10	Fier sau oțel în bare, laminate sau trefilate la cald sau forjate (inclusiv sârma laminată); fier sau oțel în bare obținute sau prelucrate la rece; tuburi din fier sau oțel pentru foraj minier (cu excepția produselor de competența CECO)
ex 73.11	Bare de fier sau de oțel, laminate sau trefilate la cald, forjate sau obținute prin prelucrare la rece; palplanșe de fier sau de oțel, chiar și perforate sau executate din elemente asamblate (cu excepția produselor de competența CECO)
ex 73.12	Benzi de fier sau de oțel laminate la cald sau la rece (cu excepția produselor de competența CECO)
ex 73.13	Tablă de fier sau de oțel, laminată la cald sau la rece (cu excepția produselor de competența CECO)
73.14	
ex 73.15	Oțeluri aliate și oțel superior sau oțel carbon sub formele menționate la pozițiile nr. 73.06 până la 73.14 inclusiv (cu excepția produselor de competența CECO)
Capitolul 74	
74.03	
74.04	
ex 74.05	Folii și benzi de cupru, inclusiv gofrate, decupate, perforate, acoperite sau imprimate (exclusiv cele fixate pe suport)
74.06	Pulbere de cupru (alta decât cea impalpabilă)
Capitolul 75	
75.02	

75.03	
ex 75.05	Anozi pentru nichelare, bruți, de turnare
Capitolul 76	
76.02	
76.03	
76.04	Folii și benzi de cositor, inclusiv gofrate, decupate, perforate, acoperite sau imprimate (cu excepția celor fixate pe suport)
Capitolul 77	
ex 77.02	Magneziu sub formă de bare, profile, sârmă, tablă, folii, benzi și așchii calibrate; pulbere de magneziu (alta decât cea impalpabilă)
ex 77.04	Beriliu (glucinium) sub formă de bare, profile, sârmă, tablă folii și benzi
Capitolul 78	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Folii și benzi subțiri de plumb și gofrate, decupate, perforate, căptușite și imprimate (cu excepția celor fixate pe suport)
Capitolul 79	
79.02	
79.03	
Capitolul 80	
80.02	
80.03	
ex 80.04	Folii și benzi subțiri de cupru și gofrate, decupate, perforate, căptușite sau imprimate (cu excepția celor fixate pe suport)
Capitolul 81	
ex 81.01	Tungsten (wolfram) sub formă de bare, profile, tablă, folii, benzi, sârmă, filamente

ex 81.02	Molibden sub formă de bare, profile, tablă, folii, benzi, sârmă, filamente
ex 81.03	Tantal sub formă de bare, profile, tablă, folii, benzi, sârmă, filamente
ex 81.04	Alte metale obișnuite sub formă de bare, profile, tablă, folii, benzi, sârmă, filamente
Capitolul 93	
ex 93.06	Lemn pentru puști
Capitolul 95	
16 până la 17 ex 95.07	Materiale de tăiat, semifabricate, adică plăci, folii, bare, tuburi și forme similare, neșlefuite și neprelucrate în alt mod
Capitolul 98	
	Piese brute pentru țevi

LISTA D

Lista pozițiilor tarifare

pentru care taxele din Tariful Vamal Comun nu poate să depășească 15%

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
Capitolul 28	
	Prođuși chimici anorganici, compuși anorganici sau organici de metale prețioase, de elemente radioactive, de lantanide și de izotopi
ex 28.01	Halogeni (cu excepția iodului brut și a bromului)
ex 28.04	Hidrogen, gaze rare; alte metaloide (cu excepția seleniului și fosforului)
28.05	

1	până la	
2	28.10	
	ex 28.11	Anhidridă arsenică; acid arsenic
	28.13	
3	până la	
4	28.22	
	28.24	
	28.26	
5	până la	
6	28.31	
	ex 28.32	Clorați (cu excepția cloratului de sodiu și a cloratului de potasiu) și perclorați
	ex 28.34	Oxioduri și periodați
	28.35	
7	până la	
8	28.45	
	28.47	
9	până la	
10	28.58	

LISTA E

Lista pozițiilor tarifare

pentru care taxele din Tariful Vamal Comun nu poate să depășească 25%

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor

Capitolul 29	
	Produși chimici organici
ex 29.01	Hidrocarburi (cu excepția naftalinei)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Alcooli aciclici și derivații lor halogenați, sulfonați, azotați și azotoși (cu excepția alcoolului butilic și isobutilic)
29.05	
ex 29.06	Fenoli (cu excepția fenolului, cresolilor și xilenolilor) și fenolalcoolului
29.07	
1 până la	
2 29.45	
Capitolul 32	
32.05	
32.06	
Capitolul 39	
39.01	
3 până la	
4 39.06	

Lista F

Lista pozițiilor tarifare

pentru care taxele din Tariful Vamal Comun au fost stabilite de comun acord

Nr. din Nomenclatura	Denumirea produselor	Tariful Vamal Comun (taxa vamală

de la Bruxelles		în procente <i>ad valorem</i>)
ex 01.01	Cai vii pentru abatoare	11
ex 01.02	Animale vii din specia bovine (altele decât animalele reproducătoare de rasă pură):	16
ex 01.03	Animale vii din specia porcine (altele decât animalele reproducătoare de rasă pură):	16
ex 02.01	Carne și organe comestibile proaspete, refrigerate sau congelate: -1 din specia cabaline -2 din specia bovine -3 din specia porcine	16 20 20
02.02	Păsări de curte moarte și organele lor comestibile (cu excepția ficatului), proaspete, refrigerate sau congelate	18
ex 02.06	Carne de cal sărată sau uscată	16
ex 03.01	Pești de apă dulce, proaspeți (vii sau morți), refrigerati sau congelați: -4 păstrăvi și alte salmonide -5 altele	16 10
ex 03.03	Crustacee, moluște și scoici (chiar și fără carapace sau cochilie), proaspete (vii sau moarte), refrigerate, congelate, uscate, sărate sau în saramură; crustacee în carapace, fierte în apă: -6 languste și homari -7 crabi și creveți -8 stridii	25 18 18
04.03	Unt	24
ex 04.05	Ouă de pasăre, în coajă, proaspete sau conservate:	

	-9 de la 16.02 la 31.08	12
	-10 de la 1.09 la 15.02	15
04.06	Miere naturală	30
ex 05.07	Pene pentru pat și puf, în stare brută	0
05.08	Oase și coarne brute, degresate sau prelucrate sumar, dar netăiate în forme, tratate cu acid sau degelatinate; pulberi și deșeuri din aceste materiale	0
ex 06.03	Flori și boboci de floare tăiați pentru buchete sau ornamente, proaspete:	
	-11 de la 1.06 la 31.10	24
	-12 de la 1.11 la 31.05	20
07.01	Legume și zarzavaturi în stare proaspătă sau refrigerate:	
	-13 ceapă, hașmă, usturoi	12
	-14 cartofi noi:	
	-1 de la 1.01 la 15.05	15
	-2 de la 16.05 la 30.06	21
	-15 altele	
07.04	Legume și zarzavaturi, tratate prin uscare, deshidratare sau evaporare, chiar și tăiate în bucăți sau felii, măcinate sau sub formă de pulbere, dar nepreparate altfel:	
	-16 ceapă	20
	-17 altele	16
ex 07.05	Legume cu păstaie, uscate, curățate, chiar decorticate sau zdrobite:	
	-18 mazăre sau fasole	10
ex 08.01	Banane proaspete	20
08.02	Citrice, proaspete sau uscate:	

	-19 portocale: -3 de la 15.03 la 30.09 -4 în afara acestei perioade -20 mandarine și clementine -21 lămâi -22 grepfrut - Altele	15 20 20 8 12 16
ex 08.04	Struguri proaspeți: - de la 1.11 la 14.07 - de la 15.07 la 31.10	18 22
08.06	Mere, pere și gutui proaspete ¹	
08.07	Fructe cu sâmburi, proaspete: - caise - altele ¹	25
ex 08.12	Prune	18
ex 09.01	Cafea verde	16
10.01 până la 1 10.07	Cereale	
ex 11.01	Făină de panificație ²	
12.01	Semințe și fructe oleaginoase întregi și zdrobite	0
ex 12.03	Semințe pentru însămânțare (cu excepția sfeclei)	10
12.06	Hamei (conuri și lupulină)	12
15.15	Ceară de albine și de alte insecte, chiar colorată artificial:	

	-1 brută	0
	-2 altele	10
15.16	Ceară vegetală, chiar colorată artificial:	
	-1 brută	0
	-2 altele	8
ex 16.04	Preparate și conserve de pește:	
	- salmonide	20
ex 16.05	Crustacee, preparate sau conservate	20
17.01	Suc de sfeclă și de trestie de zahăr, în stare solidă	80
18.01	Boabe de cacao întregi sau sfărâmate, crude sau prăjite	9
18.02	Coji, pelicule și alte resturi de cacao	9
19.02	Preparate pentru alimentația copiilor sau de uz dietetic sau culinar pe bază de făină, fecule sau extract de malț, chiar și care conțin cacao în proporție de până la 50% din greutate	25
ex 20.02	Varză acră	20
21.07	Preparate alimentare nedenumite sau necuprinse în altă parte	40
22.04	Must de struguri parțial fermentat sau oprit din fiert, nealcoolizat	40
23.01	Făină și prafuri impropriei alimentației umane:	
	-1 de carne și organe; gâturi	4
	-2 de pești, crustacee sau de moluște	5
24.01	Tutun brut sau neprelucrat; deșeuri de tutun	30
ex 25.07	Caolin, silimanit	0
ex 25.15	Marmură, brută sau cioplită în blocuri de formă pătrată, inclusiv cea debitată cu fierăstrăul cu o grosime de peste	

	25 cm	0
ex 25.16	Granit, porfir, bazalt, gresie și alte pietre de construcții brute sau cioplite în blocuri de formă pătrată inclusiv cele debitate cu fierăstrăul la o grosime de peste 25 cm	0
25.19	Carbonat de magneziu natural (magnezit), chiar calcinat, cu excepția oxidului de magneziu	0
ex 25.27	Talc în ambalaje cu greutatea de până la 1 kg	8
ex 27.07	Fenoli, cresoli și xilenoli, în stare brută	3
27.09	Uleiuri de petrol sau de șist, în stare brută	3
ex 27.14	Cocs de petrol	0
28.03	Carbon (negru de fum de gaze sau negru de carbon, negru de fum de acetilenă, negru de antracen, alte tipuri de negru de fum etc.)	5
ex 28.04	Fosfor	15
	Seleniu	0
28.23	Oxizi și hidroxizi de fier (inclusiv pământuri colorante pe bază de oxid de fier natural cu un conținut de fier de cel puțin 70%, calculat ca Fe ₂ O ₃)	10
28.25	Oxizi de titan	15
ex 28.32	Clorați de sodiu și de potasiu	10
ex 29.01	Hidrocarburi aromatice: - naftalină	8
ex 29.04	Alcool butilic terțiar	8
ex 32.07	Alb de titan	15
ex 33.01	Uleiuri esențiale de citrice, deterpenizate sau nu, lichide sau solide	12
34.04	Ceară artificială, inclusiv cea solubilă în apă, ceară neemulsionată și fără solvenți	12

ex 40.07	Fire și cord din cauciuc vulcanizat, chiar acoperite cu material textil	15
41.01	Piei brute (proaspete, sărate, uscate, tratate cu var și băițuite) și piei de ovine cu lână	0
ex 41.03	Piei de ovine, tăbăcite: -1 de oi metise din India -2 altele	0 6
ex 41.04	Piei de caprine, tăbăcite: -1 de capre din India -2 altele	0 7
41.08	Piele de lac și piele metalizată	12
44.14	Foi de placaj tăiate cu fierăstrăul, cu cuțitul sau exfoliate, cu o grosime egală sau mai mică de 5 mm și întărite pe o parte cu hârtie sau țesătură	10
53.04	Deșeuri de la destrămarea lânii și a părului (fine sau grosiere)	0
54.01	În brut, topit, melițat, dărăcit sau prelucrat în alt mod, dar nefilat; câlți și deșeuri (inclusiv deșeurile de la destrămare)	0
54.02	Ramie brută, decorticată, degumată, dărăcită sau prelucrată altfel, dar nefilată; câlți și deșeuri (inclusiv deșeurile de la destrămare)	
55.01	Bumbac în masă	0
ex 55.02	Linters de bumbac, brut	0
55.03	Deșeuri de bumbac (inclusiv deșeuri de la destrămare) nepieptănite și necardate	0
57.01	Câneapă (<i>Cannabis sativa</i>) brută sau topită, dărăcită sau prelucrată în alt mod, dar nefilată; câlți și deșeuri (inclusiv deșeurile de la destrămare)	0

57.02	Abaca (câneapă de Manila sau <i>Musa textilis</i>) brută sau prelucrată, dar nefilată; câlți și deșeuri (inclusiv deșeurile de la destrămare)	0
57.03	Iută brută, decorticată sau altfel prelucrată, dar nefilată; câlți și deșeuri (inclusiv deșeurile de la destrămare)	0
74.01	Mată cuproasă, cupru brut (cupru pentru afinare și cupru afinat; deșeuri și resturi de cupru	0
74.02	Aliaje de cupru	0
75.01	Mată, speiss și alți produși intermediari din prelucrarea metalurgică a nichelului; nichel brut (cu excepția anozilor de la poziția nr. 75.05); deșeuri și resturi de nichel	0
80.01	Staniu brut; deșeuri și resturi de staniu	0
ex 85.08	Lumânări	18

LISTA G

Lista pozițiilor tarifare

pentru care taxele din Tariful Vamal Comun trebuie să facă obiectul negocierii între statele membre

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
ex 03.01	Pești de mare, proaspeți (vii sau morți), refrigerați sau congelați
03.02	Pești sărați sau în saramură, uscați sau afumați
04.04	Brânzeturi și caș
11.02	Arpacaș, griș; boabe decojite, decorticate, concasate, măcinate (inclusiv fulgii), cu excepția orezului decojit, glasat, decorticat sau zdrobit, germeni de cereale, chiar și sub formă de făină

11.07	Malț, chiar și prăjit
ex 15.01	Untură topită și alte grăsimi de porc, presate sau topite
15.02	Seu de bovine, ovine și caprine, în stare brută sau topită, inclusiv <i>premier jus</i>
15.03	Stearină de untură; oleostearină; ulei de untură și oleomargarină neemulsionate și neamestecate sau altfel preparate
ex 15.04	Ulei de balenă, chiar și rafinat
15.07	Uleiuri vegetale stabile, lichide sau solide, în stare brută, rafinate sau epurate
15.12	Grăsimi și uleiuri animale sau vegetale hidrogenate, chiar și rafinate, dar nepreparate
18.03	Cacao în masă sau pastă de cacao, chiar și degresată
18.04	Unt de cacao, inclusiv grăsimea și uleiul de cacao
18.05	Pudră de cacao, fără zahăr
18.06	Ciocolată și alte preparate alimentare care conțin cacao
19.07	Pâine, pesmeți marinărești și alte produse de brutărie fără adaos de zahăr, miere, ouă, grăsimi, brânză sau fructe
19.08	Produse fine de brutărie și patiserie, chiar și cu adaos de cacao în orice proporție
21.02	Extract sau esență de cafea, ceai sau mate; preparate care au la bază aceste extracte sau esențe
22.05	Vin proaspăt de struguri; must proaspăt de struguri, alcoolizat
22.08	Alcool etilic nedenaturat de 80 de grade și peste; alcool etilic denaturat de toate gradațiile
22.09	Alcool etilic nedenaturat de mai puțin de 80 de grade; țării, lichioruri și alte băuturi spirtoase, preparate alcoolice compuse (denumite concentrate) utilizate în fabricarea băuturilor
25.01	Sare gemă, sare de salină, sare de mare, sare de bucătărie; clorură de sodiu pur; apă de salină; apă de mare
25.03	Sulf de orice tip (cu excepția sulfurii sublimat, a sulfurii precipitat și a sulfurii

	coloidal)
25.30	Borați naturali în stare brută și concentrații lor (calcinați sau nu), cu excepția boraților naturali; acid boric natural cu un conținut maxim de 85% de BO_3H_3 pe substanță uscată.
ex 26.01	Minereuri de plumb și minereuri de zinc
ex 26.03	Rășină și reziduuri cu conținut de zinc
27.10	Uleiuri de petrol sau de șisturi (altele decât uleiurile brute), inclusiv preparatele nedenumite și neincluse în altă parte și care au conținut de ulei de petrol și de șisturi în proporție mai mare sau egală cu 70% pentru care aceste uleiuri sunt elementul de bază.
27.11	Gaz de petrol și alte hidrocarburi gazoase
27.12	Vaselină
ex 27.13	Parafină, ceară de petrol sau de șisturi, reziduuri de parafină (ceară solidificată sau nesolidificată/gatsch sau ceară moale) chiar și colorate
ex 28.01	Iod brut și brom
28.02	Sulf sublimat sau precipitat; sulf coloidal
ex 28.11	Anhidridă arsenică
28.12	Acid boric și anhidridă borică
28.33	Bromuri și oxibromuri, bromați și perbromați; hipobromiți
ex 28.34	Ioduri și iodați
28.46	Borați și perborați
ex 29.04	Alcooluri butilice și izobutilice (altele decât alcoolul butilic terțiar)
ex 29.06	Fenol, cresoli și xilenoli
ex 32.01	Extrase de quebracho și de mimosă
40.02	Cauciuc sintetic, inclusiv latex sintetic, stabilizat sau nu; imitație pentru cauciucul derivat din uleiuri.
44.03	Lemn brut, chiar și decojit sau doar tăiat

44.04	Lemn tăiat în blocuri pătrate
44.05	Lemn tăiat longitudinal cu fierăstrăul, tranșat sau exfoliat, de o grosime de peste 5 mm
45.01	Plută naturală brută și deșeuri de plută; plută concasată, granulată sau pulverizată
45.02	Cuburi, plăci, folii și benzi de plută naturală, inclusiv cuburile sau pătratele pentru fabricarea dopurilor
47.01	Pastă de hârtie
50.02	Mătase brută (nemulată)
50.03	Deșeuri de mătase (inclusiv coconii de mătase care nu se pot goli și deșeuri de la destrămarea) și alte deșeuri de mătase
50.04	Fire de mătase, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul
50.05	Fire din deșeuri de mătase, neambalate pentru vânzarea cu amănuntul
ex 62.03	Saci și pungi de ambalaj din iută, uzate
ex 70.19	Perle de sticlă și imitații de perle fine; imitații de piatră gemă sau sintetică și alte produse de sticlă de acest tip
ex 73.02	Fero-aliaje (altele decât fero-manganatele cu conținut mare de carbon)
76.01	Aluminiu brut; deșeuri și resturi de aluminiu
77.01	Magneziu brut; deșeuri și resturi de aluminiu (inclusiv așchii necalibrate)
78.01	Plumb brut (chiar și cu conținut de argint); deșeuri și resturi de plumb.
79.01	Zinc brut, deșeuri și resturi de zinc
ex 81.01	Tungsten (wolfram) brut, pulbere
ex 81.02	Molibden brut
ex 81.03	Tantal brut
ex 81.04	Alte metale brute
ex 84.06	Motoare pentru autovehicule, avioane și vapoare, părți componente și piese detașabile

ex 84.08	Propulsoare cu reacție, piese detașate și accesorii
84.45	Mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor și a carburilor metalice, în afara celor de la numerele 84.49 și 84.50
84.48	Piese separate și accesorii recunoscute ca fiind exclusiv sau în principal destinate mașinilor-unelte de la numerele 84.45 până la 84.47 inclusiv, inclusiv suporturile pentru piese și unelte, filierele cu declanșare automată, dispozitivele de divizare și alte dispozitive speciale care se montează la mașinile-unelte; suporturile pentru unelte pentru utilajul de mână de la numerele 82.04, 84.49 și 85.05
ex 84.63	Organele de transmisie pentru motoarele automobilelor
87.06	Părți componente, piese detașate și accesorii ale automobilelor preluate de la numerele 78.01 până la 87.03 inclusiv Aparate de zbor (avioane, hidroavioane, deltaplane, planoare, autogir, elicoptere, ornitoptere etc.); aparate cu velatură rotativă pentru recuperarea instrumentelor meteorologice din atmosferă
ex 88.03	Părți componente și piese detașate ale aparatelor de zbor

Anexa II

Lista prevăzută la articolul 38 din tratat

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
Capitolul 1	Animale vii
Capitolul 2	Carne și organe comestibile
Capitolul 3	Pește, crustacee și moluște
Capitolul 4	Lapte și produse lactate, ouă de păsări; miere naturală

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
Capitolul 5	
05.04	Intestine, vezici și stomacuri de animale, întregi sau bucăți, altele decât cele de pește.
05.15	Produse de origine animală, nedenumite și necuprinse în altă parte, animale moarte din capitolele 1 sau 3, improprii pentru consumul uman
Capitolul 6	Plante vii și produse de floricultură
Capitolul 7	Legume, plante, rădăcini și tuberculi alimentari
Capitolul 8	Fructe comestibile; coji de citrice și de pepeni
Capitolul 9	Cafea, ceai și condimente, cu excepția mate-ului
Capitolul 10	Cereale
Capitolul 11	Produse ale industriei de panificație; malt; amidon și fecule; gluten; inulină
Capitolul 12	Semințe și fructe oleaginoase; semințe, grăunțe și fructe diverse; plante industriale și medicinale; păioase și furaje
Capitolul 13 ex. 13.03	Pectină
Capitolul 15 15.01	Untură și alte grăsimi de porc presate sau topite; grăsimi de pasăre presată sau topită
15.02	Seu (bovin, ovin și caprin) brut sau topit, inclusiv <i>premier jus</i>
15.03	Stearină de untură: oleostearină, ulei de untură și oleomargarină neemulsionată, fără amestecuri și neprelucrată
15.04	Grăsimi și uleiuri de pește și de mamifere marine chiar și rafinate
15.07	Uleiuri vegetale fixe, fluide sau solide, brute, epurate sau rafinate
15.12	Grăsimi sau uleiuri animale sau vegetale hidrogenate, chiar și rafinate, dar neprelucrate

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
15.13	Margarină, semiuntură și alte grăsimi animale prelucrate
15.17	Reziduuri provenind din prelucrarea corpiilor grași sau a cerii animale sau vegetale
Capitolul 16	Produse din carne, pește, crustacee și moluște
Capitolul 17 17.01	Zahăr din sfeclă de zahăr și de trestie, în stare solidă
17.02	Alte zaharuri; siropuri; înlocuitori de miere, chiar și amestecați cu miere naturală; zaharuri și melasă caramelizată
17.03	Melasă, chiar și decolorată
Capitolul 18 18.01	Boabe de cacao întregi sau sfărâmate, crude sau prăjite
18.02	Coji, pelicule și alte resturi de cacao
Capitolul 20	Legume, plante, fructe și alte părți din plante neprelucrate
Capitolul 22 22.04	Must de struguri parțial fermentat sau oprit din fiert, nealcoolizat
22.05	Vin din struguri proaspeți; must de struguri proaspeți alcoolizat
22.07	Alte băuturi de fermentație (cidru de mere, de pere, hidromel)
Capitolul 22	Reziduuri și deșeurile din industria alimentară; nutrețuri pentru animale
Capitolul 24 24.01	Tutun brut sau neprelucrat; deșeurile de tutun
Capitolul 45 54.01	Plută naturală brută și deșeurile de plută; plută concasată, granulată sau măcinată
Capitolul 54	În stare brută, topit, melițat, dărăcit, dar nefilat (inclusiv deșeurile de la

Nr. din Nomenclatura de la Bruxelles	Denumirea produselor
54.01	destrămare)
Capitolul 57 57.01	Cânepă (Cannabis sativa) brută sau topită, dărăcită sau prelucrată în alt mod, dar nefilată; câlți și deșeuri (inclusiv deșeurile de la destrămare)

Anexa III

Lista tranzacțiilor invizibile prevăzute la articolul 106 din tratat

- Navlu maritim, inclusiv navlul convenit prin contract de navlosire, taxe portuare, cheltuieli pentru pescadoare etc.
- Navlu fluvial, inclusiv navlul convenit prin contract de navlosire.
- Transport rutier: călători, taxe de transport și contracte de transport rutier.
- Transport aerian: pasageri, taxe de transport și contracte de transport aerian.

Plata de către pasageri a билетelor din traficul aerian internațional, a bagajului excedentar; plata navlului aerian internațional și a curselor charter.

Încasări din vânzarea билетelor din traficul aerian internațional, din bagajul excedentar, din cheltuieli de transport aerian internațional și curse charter.

- Pentru toate mijloacele de transport maritim: cheltuieli de escală (depozitare, combustibil, alimente, cheltuieli de întreținere, reparații, cheltuieli pentru echipaj etc.).

Pentru toate mijloacele de transport fluvial: cheltuieli de escală (depozitare, combustibil, alimente, cheltuieli de întreținere, reparații, cheltuieli pentru echipaj etc.).

Pentru toate mijloacele de transport comercial rutier: carburanți, ulei, reparații minore, gararea, cheltuieli pentru șoferi și personalul de bord etc.

Pentru toate mijloacele de transport aerian: cheltuieli de exploatare și cheltuieli comerciale, inclusiv reparațiile aeronavelor și ale materialului de zbor.

- Cheltuieli și taxe de antrepozitare, de înmagazinare, de vămuire.
- Drepturi vamale și taxe.
- Cheltuieli de tranzit.
- Cheltuieli de reparații și de montaj.

Cheltuieli de transformare, de prelucrare, de efectuare de lucrări în lohn și pentru alte servicii de același gen.

- Reparații de nave.

Reparații ale mijloacelor de transport, cu excepția navelor și a aeronavelor.

- Asistență tehnică (asistență pentru producția și de distribuția bunurilor și serviciilor în orice stadiu, acordată pe o perioadă stabilită în funcție de scopul specific al acestei asistențe și care cuprinde, de exemplu, consultări și deplasări ale experților, elaborarea de planuri și desene tehnice, controale de calitate, studii de piață, precum și formarea personalului).

- Comisioane și brokeraj.

Profituri din operațiuni de tranzit.

Comisioane și speze bancare.

Cheltuieli de reprezentare.

- Publicitate de orice tip.
- Călătorii de afaceri.
- Participarea filialelor, sucursalelor etc. la cheltuielile generale ale societății mamă în străinătate și viceversa.
- Contracte de antrepriză (lucrări de construcții și de întreținere a clădirilor, drumurilor, podurilor, porturilor etc. executate de către întreprinderi specializate, în general la prețurile forfetare stabilite în urma unei licitații publice).
- Diferențe, garanții și depozite privind operațiunile la termen referitoare la mărfuri, efectuate în conformitate cu practicile comerciale uzuale.
- Turism
- Călătorii și sejururi de studii cu caracter personal.
- Călătorii și sejururi cu caracter personal, necesare din motive de sănătate.
- Călătorii și sejururi cu caracter personal, necesare din motive familiale.
- Abonamente la ziare, periodice, cărți, publicații muzicale.
- Ziare, periodice, cărți, publicații muzicale și discuri.
- Pelicule înregistrate, cu caracter comercial, de informare, educativ etc. (chirie, drepturi cinematografice, subtitrare, cheltuieli de copiere și de sincronizare etc.)
- Cotizații.
- Întreținere și reparații curente ale proprietăților particulare din străinătate.
- Cheltuieli guvernamentale (reprezentanțe oficiale în străinătate, contribuții la organismele

internaționale).

- Impozite și taxe, cheltuieli de judecată, cheltuieli de înregistrare a brevetelor și a mărcilor de fabrică.

Daune-interese.

Restituiri în cazul anulării unor contracte sau rambursări de plăți nedatorate.

Amenzi.

- Efectuarea periodică a plăților către Administrația Poștelor, Telegrafului și Telefoanelor, precum și către întreprinderile de transport public.
- Autorizații de schimb acordate resortisanților sau rezidenților de naționalitate străină care emigrează în străinătate.
- Autorizații de schimb acordate resortisanților sau rezidenților de naționalitate străină la întoarcerea în patria de origine.
- Salarii (lucrători frontalieri sau sezonieri și alte prestații ale nerezidenților, fără să aducă atingere dreptului țărilor respective de a reglementa condițiile de angajare a mâinii de lucru străine).
- Transferuri de bani efectuate de emigranți (fără a aduce atingere dreptului țărilor de a reglementa imigrația).
- Onorarii și remunerații.
- Dividende și cote-părți din beneficiu.
- Dobânzi (titluri mobiliare, titluri ipotecare etc.).
- Chirii și arende etc.
- Amortizări contractuale ale împrumuturilor (cu excepția transferurilor reprezentând o amortizare ce are caracterul unei rambursări anticipate sau al plății arieratelor acumulate).
- Profituri rezultate din activitatea comercială.
- Drepturi de autor
Brevete, desene, mărci de fabrică și invenții (cesiuni și licențe de brevet, de desene, mărci de fabrică și invenții, protejate sau nu, și transferuri care decurg din astfel de cesiuni sau licențe).
- Încasări consulare.
- Pensii și alte venituri similare.

Pensii legale de întreținere și asistență financiară în caz de necesitate.

- Transferuri eşalonate ale averilor deținute într-un stat membru de către o persoană cu reședința în alt stat membru, dacă aceasta nu dispune de resurse suficiente pentru a se întreține în statul de reședință.
- Tranzacții și transferuri aferente asigurărilor directe.
- Tranzacții și transferuri aferente reasigurării și retrocesiunii.
- Deschiderea și rambursarea de credite cu caracter comercial sau industrial.
- Transferuri de sume mici în străinătate.
- Cheltuielile de documentare de orice natură angajate pe cont propriu de instituțiile de schimb autorizate.
- Prime sportive și câștiguri la curse.
- Succesiuni.
- Dote.

Anexa IV

Țări și teritorii de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din tratat

Africa Occidentală franceză cuprinzând: Senegal, Sudan, Guineea, Coasta de Fildeș, Dahomey, Mauritania, Nigeria și Volta Superioară;

Africa Ecuatorială franceză cuprinzând: Congo Mijlociu, Oubangui Chari, Ciad și Gabon;

Saint-Pierre et Miquelon, Arhipelagul Comore, Madagascarul și teritoriile anexe, Coasta franceză a Somaliei, Noua Caledonie și teritoriile anexe, coloniile franceze din Oceania, ținuturile australe și antarctice;

Republica autonomă Togo;

Teritoriul sub tutela Camerunului administrat de Franța;

Congo Belgian și Ruanda-Urundi;

Somalia sub tutela italiană;

Noua Guinee Olandeză.

Protocol privind
Statutul Băncii Europene de Investiții

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE -

DORIND să stabilească Statutul Băncii Europene de Investiții, prevăzut la articolul 129 din tratat

-

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate prezentului tratat:

Articolul 1

Banca Europeană de Investiții instituită prin articolul 129 din tratat, în continuare numită „Banca”, se constituie și își exercită funcțiile și activitatea în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat și ale prezentului statut.

Sediul Băncii este stabilit de comun acord de către guvernele statelor membre.

Articolul 2

Misiunea Băncii este definită la articolul 130 din tratat.

Articolul 3

În conformitate cu articolul 129 din tratat, sunt membrii ai Băncii:

- Regatul Belgiei
- Republica Federală Germania
- Republica Franceză
- Republica Italiană
- Marele Ducat al Luxemburgului
- Regatul Țărilor de Jos

Articolul 4

(1) Banca dispune de un capital de un miliard de unități de cont, subscris de statele membre până la concurența următoarelor valori:

Germania	300 milioane
Franța	300 milioane
Italia	240 milioane
Belgia	86,5 milioane
Țările de Jos	71,5 milioane
Luxemburg	2 milioane

Valoarea unității de cont este de 0,88867088 grame de aur fin.

Statele membre nu sunt răspunzătoare decât până la concurența cotei părți de capital subscris și nevărsat.

(2) Admiterea unui nou membru determină o majorare a capitalului subscris corespunzătoare aportului noului membru.

(3) Consiliul guvernatorilor, hotărând în unanimitate, poate decide o majorare a capitalului subscris.

(4) Cota parte de capital subscris nu poate fi nici cedată, nici gajată și nu poate fi sechestrată.

Articolul 5

(1) Statele membre varsă 25% din capitalul subscris în cinci rate egale, efectuate cel târziu în termen de două luni, nouă luni, șaisprezece luni, douăzeci și trei de luni și respectiv treizeci de luni de la intrarea în vigoare a tratatului.

Fiecare vărsământ este efectuat un sfert în aur sau în monedă convertibilă și trei sferturi în monedă națională.

(2) Consiliul de administrație poate solicita vărsarea restului de 75% din capitalul subscris, în cazul în care acest vărsământ este necesar pentru a face față obligațiilor Băncii față de creditorii săi.

Vărsământul este efectuat de fiecare stat membru proporțional cu cota sa parte de capital subscris, în monedele de care Banca are nevoie pentru a face față acestor obligații.

Articolul 6

- (1) La propunerea Consiliului de administrație, Consiliul guvernatorilor poate decide cu majoritate calificată ca statele membre să acorde Băncii împrumuturi speciale purtătoare de dobândă, în cazul și în măsura în care Banca va avea nevoie de asemenea împrumuturi pentru finanțarea de proiecte concrete și dacă Consiliul de administrație dovedește că Banca nu poate să-și procure în condiții convenabile resursele necesare de pe piețele de capital, ținând cont de natura și obiectul proiectelor care trebuie finanțate.
- (2) Împrumuturile speciale nu pot fi primite decât de la începerea celui de-al patrulea an după intrarea în vigoare a tratatului. Acestea nu pot să depășească în total 400 de milioane de unități de cont și nici 100 de milioane de unități de cont pe an.
- (3) Durata împrumuturilor speciale va fi stabilită în funcție de durata creditelor sau a garanțiilor pe care Banca își propune să le acorde prin intermediul acestor împrumuturi; această durată nu poate depăși 20 de ani. Consiliul guvernatorilor, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Consiliului de administrație, poate decide rambursarea anticipată a împrumuturilor speciale.
- (4) Împrumuturile speciale sunt purtătoare de dobândă la rata de 4% pe an, cu excepția cazului în care, Consiliul guvernatorilor, ținând cont de evoluția și de nivelul dobânzilor pe piețele de capital, decide să stabilească o altă rată a dobânzii.
- (5) Împrumuturile speciale trebuie acordate de statele membre proporțional cu aportul subscris la capital; aceste împrumuturi trebuie vărsate în monedă națională în termen de 6 luni de la solicitarea lor.
- (6) În cazul lichidării Băncii, împrumuturile speciale ale statelor membre nu se restituie decât după stingerea altor datorii ale Băncii.

Articolul 7

- (1) În cazul în care paritatea monedei unui stat membru în raport cu unitatea de cont definită în articolul 4 se reduce, valoarea cotei părți de capital vărsat de acel stat în moneda sa națională se ajustează proporțional cu modificarea intervenită în paritate, prin intermediul unui vărsământ complementar efectuat de acest stat în favoarea Băncii. Totodată, valoarea asupra căreia se efectuează ajustarea nu poate depăși valoarea totală a împrumuturilor acordate de Bancă în moneda în cauză și a activelor Băncii în acea monedă. Vărsământul trebuie efectuat în termen de două luni sau, în măsura în care corespunde unor împrumuturi, la scadențele acestor împrumuturi.
- (2) În cazul în care paritatea monedei unui stat membru crește în raport cu unitatea de cont definită în articolul 4, valoarea cotei părți de capital vărsat de acest stat în moneda sa națională se ajustează

proporțional cu modificarea intervenită în paritate, prin intermediul unei restituiri efectuate de Bancă în favoarea acestui stat. Totodată, valoarea asupra căreia se efectuează ajustarea nu poate depăși valoarea totală a împrumuturilor acordate de Bancă și emise în moneda în cauză și a activelor Băncii în acea monedă. Acest vărsământ trebuie efectuat în termen de două luni sau, în măsura în care corespunde unor împrumuturi, la scadențelor acestor împrumuturi.

(3) Paritatea monedei unui stat membru în raport cu unitatea de cont definită în articolul 4 reprezintă raportul între greutatea de aur fin conținută în acea unitate de cont și greutatea de aur fin corespunzătoare valorii nominale a monedei respective declarate la Fondul Monetar Internațional. În absența acesteia, paritatea va rezulta din rata de schimb, în raport cu o monedă determinată sau convertibilă în aur, aplicată de statul membru pentru plățile curente.

(4) Consiliul guvernatorilor poate decide să nu se aplice normele stabilite în alineatele (1) și (2), dacă se procedează la o modificare uniformă și proporțională a valorilor nominale ale tuturor monedelor țărilor membre ale Fondului Monetar Internațional sau membre ale Băncii.

Articolul 8

Banca este administrată și condusă de un Consiliu al guvernatorilor, un Consiliu de administrație și un Comitet de direcție.

Articolul 9

(1) Consiliul guvernatorilor este format din miniștrii desemnați de statele membre.

(2) Consiliul guvernatorilor stabilește directivele generale referitoare la politica de creditare a Băncii, mai ales în ceea ce privește obiectivele din care se va inspira pe măsură ce progresează realizarea pieței comune.

Consiliul guvernatorilor veghează la executarea acestor directive.

(3) În plus, Consiliul guvernatorilor:

(a) hotărăște majorarea capitalului subscris, conform articolului 4 alineatul (3);

(b) exercită puterile prevăzute în articolul 6, în materie de împrumuturi speciale;

(c) exercită puterile prevăzute în articolele 11 și 13, pentru numirea și demiterea din oficiu a membrilor Consiliului de administrație și ai Comitetului de direcție;

(d) acordă derogarea prevăzută în articolul 18 alineatul (1);

- (e) aprobă raportul anual întocmit de Consiliul de administrație;
 - (f) aprobă bilanțul anual, precum și contul de profit și pierderi;
 - (g) exercită puterile și atribuțiile prevăzute în articolele 7, 14, 17, 26 și 27;
 - (h) aprobă regulamentul intern al Băncii.
- (4) Consiliul guvernatorilor are competența de a adopta în unanimitate, în cadrul tratatului și al prezentului statut, orice decizii cu privire la suspendarea activității Băncii și la eventuala sa lichidare.

Articolul 10

Cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezentul statut, deciziile Consiliului guvernatorilor sunt adoptate de majoritatea membrilor care îl compun. Voturile Consiliului guvernatorilor sunt reglementate de dispozițiile articolului 148 din tratat.

Articolul 11

(1) Consiliul de Administrație are competența exclusivă de a decide acordarea de credite și garanții și încheierea contractelor de împrumuturi; stabilește ratele dobânzilor pentru împrumuturi, precum și comisioanele de garantare; controlează buna administrare a Băncii; asigură conformitatea gestiunii Băncii cu dispozițiile tratatului și ale statutului și cu directivele generale stabilite de Consiliul guvernatorilor.

La încheierea exercițiului, Consiliul de administrație trebuie să prezinte un raport Consiliului guvernatorilor și să-l publice după aprobare.

(2) Consiliul de administrație este format din 12 administratori și 12 (membri) supleanți.

Administratorii sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani de către Consiliul guvernatorilor și sunt desemnați de statele membre și de Comisie după cum urmează:

2 administratori desemnați de comun acord de țările Benelux;

3 administratori desemnați de Republica Federală Germania;

3 administratori desemnați de Republica Franceză;

3 administratori desemnați de Republica Italiană;

1 administrator desemnat de Comisie.

Mandatul acestora poate fi reînnoit.

Fiecare administrator este asistat de un supleant numit în aceleași condiții și în conformitate cu același proceduri ca și în cazul administratorilor.

Supleanții pot participa la ședințele Consiliului de administrație; aceștia nu au drept de vot, decât dacă înlocuiesc titularul în cazul în care acesta este împiedicat să participe.

Președintele, sau în lipsa acestuia unul din vicepreședinții Comitetului de direcție, conduce ședințele Consiliului de administrație fără să ia parte la vot.

Membrii Consiliului de administrație sunt selectați dintre personalitățile care prezintă toate garanțiile de independență și competență; ei nu sunt răspunzători decât față de Bancă.

(3) În cazul în care administratorul nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul guvernatorilor hotărând cu majoritate calificată poate pronunța demiterea sa din oficiu.

Neaprobarea raportului anual determină demisia Consiliului de administrație.

(4) Pentru locurile care rămân vacante, ca urmare a decesului sau demisiei voluntare, din oficiu sau colective, se procedează la înlocuire conform normelor stabilite în alineatul precedent. Cu excepția reînnoirii generale, membrii sunt înlocuiți pe durata rămasă până la încheierea mandatului.

Consiliul guvernatorilor stabilește retribuiția membrilor Consiliului de administrație. Acesta stabilește în unanimitate eventualele incompatibilități cu funcțiile de administrator și de supleant.

Articolul 12

(1) Fiecare administrator dispune de un vot în Consiliul de administrație.

(2) Cu excepția unor dispoziții contrare în prezentul statut, deciziile Consiliului de administrație se iau cu majoritatea simplă a membrilor având drept de vot deliberativ. Majoritatea calificată necesită însumarea a opt voturi. Regulamentul intern al Băncii stabilește cvorumul necesar pentru validitatea deliberărilor Consiliului de administrație.

Articolul 13

(1) Comitetul de direcție este format dintr-un președinte și doi vicepreședinți numiți pentru o perioadă de șase ani de către Consiliul guvernatorilor la propunerea Consiliului de administrație. Mandatul acestora poate fi reînnoit.

(2) La propunerea Consiliului de administrație, care a hotărât cu majoritate calificată, Consiliul

guvernatorilor, hotărând la rândul său cu majoritate calificată, poate pronunța demiterea din oficiu a membrilor Comitetului de direcție.

(3) Comitetul de direcție asigură gestionarea afacerilor curente ale Băncii, sub autoritatea președintelui și sub controlul Consiliului de administrație.

Comitetul de direcție pregătește deciziile Consiliului de administrație, mai ales în ceea ce privește încheierea de împrumuturi și acordarea de credite și garanții; asigură executarea acestor decizii.

(4) Comitetul de direcție își formulează, cu majoritate, avizele cu privire la proiectele de împrumuturi și de garantare și la propunerile de împrumuturi.

(5) Consiliul guvernatorilor stabilește retribuiția membrilor Comitetului de direcție și incompatibilitățile cu funcțiile acestora.

(6) Președintele sau, în cazul în care acesta este împiedicat să participe, unul dintre vicepreședinți, reprezintă Banca în materie judiciară sau extrajudiciară.

(7) Funcționarii și angajații Băncii se găsesc sub autoritatea președintelui. Aceștia sunt angajați și concediați de către președinte. În alegerea personalului, trebuie să se țină cont nu numai de aptitudinile personale și de calificările profesionale, ci și de participarea echitabilă a resortisanților statelor membre.

(8) Comitetul de direcție și personalul Băncii nu sunt răspunzători decât față de aceasta și își exercită funcțiile în deplină independență.

Articolul 14

(1) Un comitet compus din trei membri numiți de Consiliul guvernatorilor - în temeiul competenței lor - verifică anual legalitatea operațiunilor și a registrelor Băncii.

(2) Acest comitet confirmă că bilanțul și contul de profit și pierderi sunt conforme cu înregistrările contabile și că reflectă exact, atât ca activ cât și ca pasiv, situația Băncii.

Articolul 15

Comunicările Băncii cu fiecare stat membru se realizează prin intermediul autorității desemnate de acesta. Pentru executarea operațiunilor financiare Banca poate apela la banca de emisiune a statului membru în cauză sau la alte instituții financiare autorizate de acesta.

Articolul 16

- (1) Banca colaborează cu toate organizațiile internaționale care exercită activități în domenii de activitate similare.
- (2) Banca caută toate contactele necesare în vederea cooperării cu instituțiile bancare și financiare ale țărilor în care își desfășoară operațiunile.

Articolul 17

La solicitarea unui stat membru sau a Comisiei sau din oficiu, Consiliul guvernatorilor interpretează sau completează, în condițiile în care ele au fost adoptate, directivele stabilite de el conform articolului 9 din prezentul statut.

Articolul 18

(1) În cadrul mandatului definit în articolul 130 din tratat, Banca acordă credite membrilor săi sau întreprinderilor private sau publice pentru proiecte de investiții care se vor realiza pe teritoriile europene ale statelor membre, în cazul în care nu sunt disponibile, în condiții rezonabile, mijloace provenind din alte resurse.

Cu toate acestea, prin derogare acordată în unanimitate de Consiliul guvernatorilor, la propunerea Consiliului de administrație, Banca poate acorda credite pentru proiecte de investiții care se vor realiza în totalitate sau în parte în afara teritoriilor europene ale statelor membre.

(2) Pe cât este posibil, acordarea de credite este condiționată de utilizarea altor mijloace de finanțare.

(3) Dacă se acordă un împrumut unei întreprinderi sau unei colectivități, alta decât un stat membru, banca condiționează acordarea acestui împrumut fie de garanția statului membru pe teritoriul căruia va fi realizat proiectul, fie de alte garanții suficiente.

(4) Banca poate garanta împrumuturi contractate de întreprinderi publice sau private sau de către colectivități pentru realizarea operațiunilor prevăzute în articolul 130 din tratat.

(5) Volumul total al împrumuturilor și garanțiilor acordate de Bancă nu trebuie să depășească 250% din valoarea capitalului subscris.

(6) Banca se protejează împotriva riscului valutar inserând în contractele de împrumut și de garanție clauzele pe care le consideră adecvate.

Articolul 19

(1) Ratele dobânzilor pentru împrumuturile acordate de Bancă, precum și comisioanele de garanție, trebuie adaptate condițiilor predominante pe piața de capital și trebuie calculate astfel încât încasările care rezultă să-i permită Băncii să facă față obligațiilor sale, să-și acopere cheltuielile și să constituie un fond de rezervă conform articolului 24.

(2) Banca nu acordă reduceri la ratele dobânzilor. În cazul în care, ținând cont de caracterul specific al proiectului finanțat, pare indicată o reducere a ratei dobânzii, statul membru interesat sau o autoritate terță poate acorda bonificații la dobândă, în măsura în care acordarea lor este compatibilă cu normele stabilite în articolul 92 din tratat.

Articolul 20

În cadrul operațiunilor sale de împrumut și garantare, Banca trebuie să respecte următoarele principii:

(1) Banca veghează ca fondurile sale să fie utilizate cât mai rațional posibil în interesul Comunității.

Banca nu poate acorda împrumuturi sau garanții decât în următoarele condiții:

(a) dacă plata dobânzii și a amortizării este asigurată din beneficiile de exploatare, în cazul proiectelor realizate de întreprinderi din sectorul de producție, sau prin angajament asumat de statul în care se realizează proiectul sau în orice alt mod în cazul altor proiecte.

(b) dacă executarea unui proiect contribuie la creșterea productivității economice în general și dacă favorizează realizarea pieței comune.

(2) Banca nu trebuie să dobândească nici o participație la întreprinderi și nici să-și asume răspundere de gestiune decât dacă protecția drepturilor sale nu solicită acest lucru în vederea garantării recuperării creanței sale.

(3) Banca poate ceda creanțele sale pe piața de capital și poate, în acest scop, solicita de la debitorii săi emisiunea de obligațiuni sau alte titluri.

(4) Nici Banca, nici statele membre nu trebuie să impună condiții conform cărora sumele împrumutate trebuie cheltuite în cadrul unui anume stat membru.

(5) Banca poate condiționa acordarea de împrumuturi de organizarea de licitații internaționale.

(6) Banca nu finanțează, parțial sau în totalitate, nici un proiect la care se opune statul membru pe

teritoriul căruia acest proiect trebuie realizat.

Articolul 21

(1) Cererile de împrumut sau de garanție pot fi adresate Băncii fie prin intermediul Comisiei, fie prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia va fi realizat proiectul. Banca poate fi de asemenea sesizată direct printr-o cerere de împrumut sau de garanție de către o întreprindere.

(2) Dacă cererile sunt adresate prin intermediul Comisiei, ele vor fi supuse avizului statului membru pe teritoriul căruia va fi realizat proiectul. Dacă ele sunt adresate prin intermediul statului, sunt supuse avizului Comisiei. Dacă sunt emise direct de o întreprindere, sunt prezentate statului membru interesat și Comisiei.

Statele membre interesate și Comisia trebuie să-și dea avizul în termen de maximum 2 luni. În lipsa unui răspuns în acest termen, Banca poate considera că proiectul în cauză nu ridică obiecțiuni.

(3) Consiliul de administrație decide asupra cererilor de împrumut sau de garanție care îi sunt prezentate de Comitetul de direcție.

(4) Comitetul de direcție analizează dacă cererile de împrumut sau garanție care îi sunt prezentate sunt conforme cu dispozițiile prezentului statut, în special cu dispozițiile articolului 20. Dacă Comitetul de direcție se pronunță în favoarea acordării împrumutului sau garanției, trebuie să prezinte proiectul de contract Consiliului de administrație; Comitetul de direcție poate condiționa avizul său favorabil unor cerințe pe care le consideră esențiale. Dacă Comitetul de direcție se pronunță împotriva acordării împrumutului sau garanției, trebuie să prezinte Consiliului de administrație documentele necesare, însoțite de avizul său.

(5) În cazul avizului negativ al Comitetului de direcție, Consiliul de administrație nu poate acorda împrumutul sau garanția în cauză decât în unanimitate.

(6) În cazul avizului negativ al Comisiei, Consiliul de administrație nu poate acorda împrumutul sau garanția în cauză decât cu unanimitate, administratorul numit prin desemnarea Comisiei abținându-se de la vot.

(7) În cazul avizului negativ al Comitetului de direcție și al Comisiei, Consiliul de administrație nu poate acorda împrumutul sau garanția în cauză.

Articolul 22

(1) Banca împrumută de pe piețele internaționale de capital resursele necesare îndeplinirii

obiectivelor sale.

(2) Banca poate împrumuta de pe piețele de capital ale unui stat membru, în cadrul dispozițiilor legale care se aplică emisiunilor interne sau, în lipsa unor asemenea dispoziții într-un stat membru, când acest stat membru și Banca s-au consultat și s-au pus de acord asupra împrumutului preconizat de aceasta.

Acordul autorității competente ale statului membru nu poate fi refuzat decât dacă există riscul unor tulburări grave pe piața de capital a aceluși stat.

Articolul 23

(1) Banca poate utiliza disponibilitățile de care nu are imediată nevoie pentru a face față obligațiilor sale în următoarele condiții:

- (a) pentru efectuarea de plasamente pe piețele monetare;
- (b) pentru cumpărarea sau vânzarea de titluri emise fie de ea însăși, fie de debitorii săi, sub rezerva dispozițiilor articolului 20 alineatul (2);
- (c) pentru efectuarea oricărei alte operațiuni financiare în legătură cu obiectul său de activitate.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 25, Banca nu efectuează în gestionarea plasamentelor sale nici un arbitraj de devize care nu este neapărat necesar pentru realizarea împrumuturilor sale sau pentru îndeplinirea angajamentelor pe care le-a contractat ca urmare a împrumuturilor sau garanțiilor acordate de ea.

(3) În domeniile vizate de prezentul articol, Banca acționează de comun acord cu autoritățile competente ale statelor membre sau cu banca de emisiune a fiecăruia.

Articolul 24

(1) Se constituie treptat un fond de rezervă în limita a 10% din capitalul subscris. Dacă situația angajamentelor Băncii o justifică, Consiliul de administrație poate decide constituirea unor rezerve suplimentare. Cât timp acest fond de rezervă nu va fi fost în întregime constituit, trebuie alimentat prin:

- (a) încasări din dobânzi provenind din împrumuturile acordate de Bancă din sumele vărsate de statele membre în temeiul articolului 5;
- (b) încasări din dobânzi provenite din împrumuturile acordate de Bancă din sumele constituite din

rambursarea împrumuturilor arătate la litera (a).

dacă aceste încasări din dobânzi nu sunt necesare pentru executarea obligațiilor și pentru acoperirea cheltuielilor Băncii.

(2) Resursele fondului de rezervă trebuie plasate astfel încât să fie în orice moment în stare să răspundă obiectului acestui fond.

Articolul 25

(1) Banca este întotdeauna autorizată să transfere într-una din monedele statelor membre activele pe care le deține în moneda altui stat membru pentru a realiza operațiuni financiare în conformitate cu obiectul său de activitate, așa cum este definit în articolul 130 din tratat și luând în considerare dispozițiile articolului 23 din prezentul statut. Banca evită să procedeze pe cât posibil la astfel de transferuri dacă deține active disponibile sau care pot fi mobilizate în moneda de care are nevoie.

(2) Banca nu poate converti în devize ale țărilor terțe activele pe care le deține în moneda unuia dintre statele membre, fără acordul acestui stat.

(3) Banca poate dispune liber de fracțiunea din capitalul vărsat în aur sau în devize convertibile, precum și de devizele împrumutate pe terțe piețe.

(4) Statele membre se angajează să pună la dispoziția debitorilor Băncii devizele necesare rambursării împrumuturilor acordate și dobânzilor la împrumuturile acordate sau garantate de Bancă pentru proiecte ce se realizează pe teritoriul lor.

Articolul 26

În cazul în care un stat membru nu-și îndeplinește obligațiile de membru decurgând din prezentul statut, în special obligația de a vărsa cota parte sau împrumuturile speciale sau de a asigura rambursarea împrumuturilor sale, acordarea de împrumuturi sau garanții acestui stat membru sau resortisanților acestuia poate fi suspendată prin decizia Consiliului guvernatorilor adoptată cu majoritate calificată.

Această decizie nu exonerează statul și nici pe resortisanții săi de obligațiile lor față de Bancă.

Articolul 27

(1) În cazul în care Consiliul guvernatorilor decide suspendarea activității Băncii, toate activitățile

trebuie întrerupte imediat, cu excepția operațiunilor necesare pentru a asigura utilizarea, protecția și conservarea bunurilor, precum și lichidarea angajamentelor.

(2) În cazul lichidării, Consiliul guvernatorilor numește lichidatorii și le dă instrucțiuni pentru a efectua lichidarea.

Articolul 28

(1) Banca se bucură în fiecare din statele membre de capacitatea juridică cea mai largă recunoscută persoanelor juridice prin legislațiile naționale; în special poate să dobândească și să înstrăineze bunuri imobile și mobile și poate sta în justiție.

Privilegiile și imunitățile acordate Băncii sunt stabilite prin Protocolul prevăzut în articolul 218 din tratat.

(2) Bunurile Băncii sunt exceptate de la confiscare sau expropriere sub orice formă.

Articolul 29

Litigiile dintre Bancă pe de o parte, și creditorii, debitorii săi sau terți, pe de altă parte, sunt soluționate de instanțele naționale competente, sub rezerva competențelor atribuite Curții de Justiție.

Banca trebuie să aleagă un sediu în fiecare dintre statele membre. Cu toate acestea, în orice contract, Banca poate să aleagă un sediu special sau poate să prevadă o procedură de arbitraj.

Bunurile și activele Băncii nu pot fi sechestrate sau supuse executării silite decât prin hotărâre judecătorească.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie, una mie nouă sute cinci zeci și șapte

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

Protocol privind comerțul interior german și problemele conexe

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

LUÎND în considerare condițiile existente în prezent determinate de diviziunea Germaniei -

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate tratatului:

(1) întrucât schimburile comerciale între teritoriile germane guvernate de Legea fundamentală a Republicii Federale Germania și teritoriile germane în care Legea fundamentală nu se aplică fac parte din comerțul interior german, aplicarea tratatului nu necesită nici o modificare regimului actual al acestui comerț în Germania.

(2) fiecare stat membru informează celelalte state membre și Comisia cu privire la acordurile privind schimburile comerciale cu teritoriile germane în care Legea fundamentală a Republicii Federale Germania nu se aplică, precum și cu privire la dispozițiile lor de executare. Statul membru veghează ca această executare să nu contravină principiilor pieței comune și ia îndeosebi măsurile adecvate pentru a preîntâmpina prejudiciile care s-ar putea produce în economiile celorlalte state membre.

(3) fiecare stat membru poate lua măsurile adecvate pentru preîntâmpinarea dificultăților ce pot rezulta din comerțul între un stat membru și teritoriile germane unde Legea fundamentală a Republicii Federale Germania nu se aplică.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie, una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

Protocol privind anumite dispoziții referitoare la Franța

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

DORIND să reglementeze, în conformitate cu obiectivele generale ale tratatului, anumite probleme specifice existente în prezent -

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate prezentului Tratat:

I. Taxe și ajutoare

(1) Comisia și Consiliul examinează anual regimul ajutorului la export și al taxelor speciale de import practicat în zona francului francez.

Cu ocazia acestei examinări, guvernul francez face cunoscute măsurile pe care își propune să le ia în vederea reducerii și raționalizării nivelurilor ajutoarelor și taxelor.

De asemenea, guvernul francez comunică Consiliului și Comisiei noile taxe pe care le preconizează ca urmare a unor noi liberalizări și ajutoarelor și taxelor pe care intenționează să le aplice în limita nivelului maxim al ajutoarelor în vigoare la 1 ianuarie 1957. Aceste măsuri diverse pot face obiectul unei discuții în cadrul acestor instituții.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, poate solicita guvernului francez, dacă consideră că absența uniformității poate prejudicia anumite sectoare industriale din celelalte state membre, luarea unor măsuri de uniformizare a taxelor și ajutoarelor, în cazul fiecăreia dintre cele trei categorii de materii prime, de semifabricate și de produse finite. În cazul în care guvernul francez nu ia aceste măsuri, Consiliul, hotărând de asemenea cu majoritate calificată, autorizează celelalte state membre să adopte măsurile de salvagardare ale căror condiții și modalități le definește.

(3) În cazul în care balanța plăților curente din zona francului francez a fost echilibrată pentru mai mult de un an și dacă rezervele sale monetare au atins un nivel satisfăcător, în special în ceea ce privește volumul comerțului său exterior, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, poate decide suspendarea de către guvernul francez a sistemului de taxe și ajutoare.

În cazul în care Comisia și guvernul francez nu sunt de acord asupra faptului dacă nivelul rezervelor monetare în zona francului francez poate fi considerat satisfăcător, aceștia se vor conforma avizului

unei personalități sau unui organism ales de comun acord ca arbitru. În caz de dezacord, acest arbitru este desemnat de președintele Curții de Justiție.

Suspendarea astfel decisă trebuie aplicată în condiții care să nu prejudicieze echilibrul balanței de plăți și, în special, să poată fi efectuată treptat. Ca urmare a aplicării suspendării, dispozițiile Tratatului se aplică integral.

Expresia de „balanță de plăți curente” trebuie înțeleasă în sensul adoptat de organismele internaționale și de Fondul Monetar Internațional, adică balanța comercială și tranzacțiile invizibile care au caracter de venituri sau de prestări de servicii.

II. Remunerarea orelor suplimentare

(1) Statele membre estimează că instituirea pieței comune va duce, la sfârșitul primei etape, la o situație în care baza în funcție de care sunt remunerate orele suplimentare și nivelul mediu de majorare a acestor ore în industria corespunzătoare acestora existentă în Franța, după media anului 1956.

(2) În cazul în care nu se ajunge la această situație la sfârșitul primei etape, Comisia trebuie să autorizeze Franța să ia, cu privire la sectoarele industriale afectate de inegalitate în modul de remunerare a orelor suplimentare, măsuri de salvagardare ale căror condiții și norme le definește, cu excepția cazului în care, pe durata acestei etape creșterea medie a nivelului salariilor în aceleași sectoare a altor state membre depășește, în raport cu media anului 1956, cea intervenită în Franța cu un procent stabilit de Comisie, cu aprobarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

Protocol privind Italia

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

DORIND să reglementeze anumite probleme specifice referitoare la Italia -

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate tratatului:

STATELE MEMBRE ALE COMUNITĂȚII

IAU ACT de faptul că guvernul italian este angajat în punerea în practică a unui program de zece ani de expansiune economică, care are drept scop redresarea dezechilibrelor structurii economiei italiene, în special prin asigurarea unei infrastructuri în zonele mai puțin dezvoltate din sud și din insule și prin crearea de noi locuri de muncă în scopul eliminării șomajului.

AMINTESC că acest program al guvernului italian a fost luat în considerare și aprobat, ca obiective și principii, de către organizațiile de cooperare internațională în care sunt membri;

RECUNOSC că este în interesul lor comun ca obiectivele programului italian să fie atinse;

CONVIN, pentru a facilita guvernului italian îndeplinirea acestor sarcini, să recomande instituțiilor Comunității folosirea tuturor mijloacelor și procedeele prevăzute de tratat privind îndeosebi utilizarea adecvată a resurselor Băncii Europene de Investiții și ale Fondului Social European.

SUNT DE PĂRERE că trebuie ținut seama de către instituțiile Comunității, în aplicarea Tratatului, de efortul pe care economia italiană va trebui să-l suporte în următorii ani și de oportunitatea evitării producerii unor tensiuni periculoase, mai ales în balanța de plăți sau în gradul de ocupare a forței de muncă care ar putea compromite aplicarea prezentului tratat în Italia;

RECUNOSC în special că, în cazul aplicării articolelor 108 și 109, va trebui vegheat ca măsurile cerute guvernului italian să nu prejudicieze programul său de expansiune economică și de ridicare a nivelului de trai al populației.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

J. Luns

Lambert Schaus

J. Linthorst Homan

Protocol privind Marele Ducat al Luxemburgului

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

DORIND să reglementeze anumite probleme specifice referitoare la Marele Ducat al Luxemburgului-

AU CONVENIT următoarele dispoziții anexate tratatului:

Articolul 1

(1) Datorită situației speciale a agriculturii sale, Marele Ducat al Luxemburgului este autorizat să mențină restricțiile cantitative la importul produselor care figurează pe lista anexată la decizia Părților Contractante ale Acordului General pentru Tarife și Comerț din data de 3 decembrie 1955 privind agricultura luxemburgheză.

Belgia, Luxemburg și Țările de Jos aplică regimul prevăzut în articolul 6 paragraful al treilea din Convenția Uniunii economice belgiano-luxemburgheze din 25 iulie 1921.

(2) Marele Ducat al Luxemburgului ia orice măsuri de ordin structural, tehnic și economic, care fac posibilă integrarea treptată a agriculturii luxemburgheze în piața comună. Comisia îi poate adresa recomandări cu privire la măsurile care trebuie adoptate.

La încheierea perioadei de tranziție, Consiliul decide cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, în ce măsură derogările acordate Marelui Ducat al Luxemburgului trebuie menținute, modificate sau eliminate.

Oricărui stat membru interesat i se recunoaște dreptul de a ataca această decizie în fața unei instanțe de arbitraj desemnată conform dispozițiilor articolului 8 alineatul (4) din tratat.

Articolul 2

În cursul stabilirii reglementărilor prevăzute de articolul 48 alineatul (3) din tratat cu privire la libera circulație a lucrătorilor, Comisia ține seama, în ceea ce privește Marele Ducat al Luxemburgului, de situația demografică specială a acestei țări.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

Protocol privind mărfurile originare și care provin din anumite țări
și care beneficiază de un regim special la importul într-unul dintre statele membre

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

DORIND să aducă precizări privind aplicarea tratatului anumitor mărfuri originare și care provin din anumite țări și care beneficiază de un regim special la importul într-unul din statele membre-

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate prezentului tratat:

(1) Aplicarea Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene nu implică nici o modificare a regimului vamal care se aplică, la intrarea în vigoare a tratatului, importurilor;

(a) în țările Benelux, a mărfurilor originare și care provin din Surinam și Antilele Olandeze,

(b) în Franța, a mărfurilor originare și care provin din Maroc, Tunisia, Republica Vietnam, Cambodgia și Laos. Dispozițiile de mai sus se aplică în egală măsură coloniilor franceze din condominiumul Noilor Hebride,

(c) în Italia, a mărfurilor originare și care provin din Libia și din Somalia, în prezent sub tutelă italiană.

(2) Mărfurile importate într-un stat membru beneficiind de regimul mai sus-menționat nu pot fi considerate ca fiind în liberă circulație în acest stat în sensul articolului 10 din tratat, dacă sunt reexportate într-un alt stat membru.

(3) Înainte de sfârșitul primului an de la intrarea în vigoare a tratatului, statele membre comunică Comisiei și altor state membre dispozițiile privind regimurile speciale prevăzute de prezentul protocol, precum și lista produselor care beneficiază de acest regim.

De asemenea, statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la modificarea ulterioară a acestor liste sau a acestui regim.

(4) Comisia veghează ca aplicarea dispozițiilor de mai sus să nu prejudicieze alte state membre; în acest sens, în relațiile dintre statele membre, Comisia poate adopta dispozițiile corespunzătoare.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie, una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Pineau

Antonio Segni

Bech

J. Luns

Hallstein

M. Faure

Gaetano Martino

Lambert Schaus

J. Linthorst Homan

Protocol privind regimul care se aplică produselor de competența
Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului
cu privire la Algeria și departamentele de peste mări ale Republicii Franceze

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

CONȘTIENȚE de faptul că dispozițiile tratatului privind Algeria și departamentele de peste mări ale Republicii Franceze ridică problema regimului care se aplică în raporturile cu Algeria și aceste departamente produselor care fac obiectul tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului-

DORIND să găsească o soluție potrivită în conformitate cu principiile celor două tratate -

VOR SOLUȚIONA această problemă într-un spirit de cooperare reciprocă, în cel mai scurt timp posibil, cel mai târziu cu ocazia primei revizuirii a tratatului de instituire a Comunității a Cărbunelui și Oțelului.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie, una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

Protocol privind uleiurile minerale și anumite derivate ale acestora

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate tratatului:

(1) Fiecare stat membru poate menține, în relațiile cu celelalte state membre și cu state terțe, pentru o perioadă de șase ani de la intrarea în vigoare a tratatului, taxele vamale și taxele cu efect echivalent aplicate produselor indicate la pozițiile 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 și 27.13 (parafină, ceară de petrol microcristalină sau din praf de cărbune și reziduuri parafinoase) ale Nomenclaturii de la Bruxelles, la data de 1 ianuarie 1957 sau la data intrării în vigoare a tratatului, dacă ele sunt inferioare. Totodată, taxa menținută asupra uleiurilor brute nu va putea avea ca efect creșterea cu mai mult de 5% a decalajului existent la 1 ianuarie 1957 între taxele aplicabile uleiurilor brute, pe de o parte, și derivatelor menționate anterior, pe de altă parte. În cazul în care nu există un astfel de decalaj, cel care va putea fi creat nu va putea depăși 5% din taxa aplicată la 1 ianuarie 1957 produselor indicate la poziția 27.09. Dacă, înaintea expirării perioadei de șase ani, va fi operată o reducere a taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent la produsele indicate la poziția 27.09, taxele vamale și taxele cu efect echivalent aplicate celorlalte produse menționate mai sus trebuie să facă obiectul unei reduceri corespunzătoare.

La expirarea acestei perioade, taxele menținute în condițiile prevăzute la alineatul precedent sunt în întregime eliminate în relațiile cu celelalte state membre. La aceeași dată, Tariful Vamal Comun se aplică în raporturile cu statele terțe.

(2) Ajutoarele pentru producția de uleiuri minerale menționate la poziția 27.09 din Nomenclatura de la Bruxelles, în măsura în care se dovedesc a fi necesare în vederea corelării prețului uleiurilor brute cu prețul practicat pe piața mondială, CIF în portul european al unui stat membru, care rezultă din aplicarea articolului 92 alineatul (3) litera (c) din tratat. În cursul primelor două etape, Comisia nu uzează de puterile prevăzute în articolul 93 decât în măsura în care este necesar pentru a împiedica aplicarea abuzivă a ajutoarelor menționate.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie, una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Bech

J. Luns

Gaetano Martino

Lambert Schaus

J. Linthorst Homan

Protocol privind aplicarea Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene
părților neeuropene ale Regatului Țărilor de Jos

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

PREOCUPATE, la data semnării tratatului de instituire a unei Comunități Economice Europene între ele, să precizeze sfera de aplicare a dispozițiilor articolului 227 din acest tratat cu privire la Regatul Țărilor de Jos -

AU CONVENIT următoarele dispoziții anexate prezentului tratat:

Guvernul Regatului Țărilor de Jos, în temeiul structurii constituționale a Regatului, așa cum rezultă din Statutul din 29 decembrie 1954, are posibilitatea, prin derogare de la articolul 227, de a nu ratifica tratatul decât pentru partea europeană a Regatului și Noua Guinee Olandeză.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie una mie nouă sute cincizeci și șapte.

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

J. Luns

J. Linthorst Homan

I.11.

Convenția de aplicare referitoare la Asocieria țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitate

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE-

DORIND să adopte Convenția de aplicare prevăzută în articolul 136 din tratat-

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate prezentului tratat:

Articolul 1

Statele membre participă, în condițiile stabilite mai jos, la luarea de măsuri destinate să promoveze dezvoltarea socială și economică a țărilor și teritoriilor enumerate în anexa IV la Tratat, printr-un efort suplimentar celui depus de autoritățile răspunzătoare din aceste țări și teritorii.

În acest scop, se constituie un Fond de dezvoltare pentru țările și teritoriile de peste mări, în care statele membre vor vărsa timp de 5 ani contribuțiile anuale prevăzute în anexa A la prezenta convenție.

Fondul este gestionat de Comisie.

Articolul 2

Autoritățile răspunzătoare ale țărilor și teritoriilor prezintă Comisiei, în acord cu autoritățile locale sau cu reprezentanții populației țărilor și teritoriilor interesate, proiectele sociale și economice pentru care solicită finanțare din partea Comunității.

Articolul 3

Comisia stabilește anual programele generale de repartizare a fondurilor disponibile pentru diferitele categorii de proiecte, în baza anexei B la prezenta convenție.

Programele generale includ proiecte pentru finanțarea

(a) anumitor instituții sociale, în special a spitalelor, instituțiilor de învățământ sau de cercetare tehnică, institutelor de orientare și promovare a activității profesionale a populației,

(b) investițiilor economice de interes general legate direct de realizarea unui program incluzând proiecte de dezvoltare productive și concrete.

Articolul 4

La începutul fiecărui exercițiu, Consiliul stabilește cu majoritate calificată, după consultarea Comisiei, sumele ce vor fi destinate finanțării:

(a) instituțiilor sociale menționate în articolul 3 litera (a),

(b) investițiilor economice de interes general prevăzute în articolul 3 litera (b).

Decizia Consiliului trebuie să aibă în vedere repartitia geografică rațională a sumelor disponibile.

Articolul 5

(1) Comisia stabilește repartitia între diferitele cereri de finanțare a instituțiilor sociale a sumelor disponibile în baza articolului 4 litera (a).

(2) Comisia elaborează propunerile de finanțare de proiecte de investiții economice pe care le reține în baza articolului 4 litera (b).

Comisia comunică Consiliului aceste propuneri.

Dacă, în termen de o lună, nici un stat membru nu sesizează Consiliul cu privire la acestea, propunerile sunt considerate aprobate.

Dacă Consiliul este sesizat, acesta hotărăște cu majoritate calificată în termen de două luni.

(3) Sumele nerepartizate în cursul unui an sunt reportate pe următorii ani.

(4) Sumele atribuite sunt puse la dispoziția autorităților răspunzătoare de executarea lucrărilor. Comisia veghează ca utilizarea lor să fie conformă repartizării hotărâte și ca aceasta să se realizeze în cele mai bune condiții economice.

Articolul 6

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, stabilește, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a tratatului, normele referitoare la solicitarea și la transferul contribuțiilor financiare la regimul bugetar și la administrarea resurselor Fondului de dezvoltare.

Articolul 7

Majoritatea calificată prevăzută în articolele 4, 5 și 6 este de 67 de voturi. Statele membre dispun fiecare de:

Belgia	11 voturi
Germania	33 voturi
Franța	33 voturi
Italia	11 voturi
Luxemburg	1 vot
Țările de Jos	11 voturi.

Articolul 8

În fiecare țară sau teritoriu, dreptul de stabilire este extins treptat la resortisanții și societățile statelor membre, în afara celor care au relații speciale cu această țară sau teritoriu. Modalitățile sunt stabilite, în cursul primului an de aplicare a prezentei convenții, de către Consiliu hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, astfel încât orice discriminare să dispară treptat în cursul perioadei de tranziție.

Articolul 9

În cadrul schimburilor comerciale între statele membre și aceste țări și teritorii, regimul vamal aplicabil este cel prevăzut de articolele 133 și 134 din tratat.

Articolul 10

Statele membre aplică schimburilor lor comerciale cu aceste țări și teritorii, pe durata prezentei convenții, dispozițiile capitolului din tratat privind eliminarea restricțiilor cantitative între statele membre, pe care le aplică în aceeași perioadă în relațiile lor reciproce.

Articolul 11

(1) În fiecare țară sau teritoriu în care există contingente la import și după un an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, contingentele deschise altor state decât cel cu care această țară sau

teritoriu are relații speciale sunt transformate în contingente globale accesibile, fără discriminare, și celorlalte state membre. Cu începere de la aceeași dată, aceste contingente sunt majorate anual prin aplicarea dispozițiilor articolului 32 și ale articolului 33 alineatele (1), (2), (4), (5), (6) și (7) din tratat.

(2) În cazul în care, pentru un produs neliberalizat, contingentul global nu atinge 7% din importurile totale într-o țară sau teritoriu, se stabilește un contingent de 7% din acest import, cel mai târziu la un an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, și se majorează anual în conformitate cu dispozițiile prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care, pentru anumite produse, nu este deschis nici un contingent la importul într-o țară sau teritoriu, Comisia stabilește prin decizie modalitățile de deschidere și de extindere a contingentelor oferite celorlalte state membre.

Articolul 12

În măsura în care contingentele de import ale statelor membre se aplică unor importuri care provin atât dintr-un stat având relații speciale cu o țară sau un teritoriu, cât și din această țară sau teritoriu, partea din import care provine din aceste țări și teritorii face obiectul unui contingent global stabilit pornind de la statisticile importurilor. Acest contingent se stabilește în cursul primului an de aplicare a prezentei convenții și se majorează în conformitate cu regulile prevăzute în articolul 10.

Articolul 13

Dispozițiile articolului 10 nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor de import, export sau tranzit, motivate de rațiuni de moralitate publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecția sănătății și vieții persoanelor și animalelor sau de conservarea plantelor, de protecția bogățiilor naționale cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, aceste interdicții sau restricții nu trebuie să constituie nici un mijloc de discriminare arbitrară, nici o reducere disimulată a comerțului.

Articolul 14

După data expirării prezentei convenții și până la stabilirea dispozițiilor de asociere care trebuie prevăzute pentru o nouă perioadă, contingentele de import în aceste țări și teritorii, pe de o parte, și în statele membre, pe de altă parte, în ceea ce privește produsele originare din aceste țări și teritorii

rămân la nivelul stabilit pentru al cincilea an. Regimul dreptului de stabilire existent la sfârșitul celui de-al cincilea an este, de asemenea, menținut.

Articolul 15

(1) Importurile de cafea verde în Italia și în țările Benelux, pe de o parte, și de banane în Republica Federală Germania, pe de altă parte, care provin din țări terțe, beneficiază de contingente tarifare în condițiile stabilite în protocoalele anexate la prezenta convenție.

(2) În cazul în care convenția expiră înainte de încheierea unui nou acord, statele membre beneficiază, în așteptarea acestui nou acord, în ceea ce privește bananele, cacao boabe și cafeaua verde, de contingente tarifare corespunzătoare taxelor care se aplică la începutul celei de-a doua etape și egale cu volumul importurilor provenite din țări terțe în cursul celui mai recent an pentru care există statistici.

Aceste contingente sunt majorate, dacă este cazul, proporțional cu creșterea consumului în țările importatoare.

(3) Statele membre care beneficiază de contingente tarifare corespunzătoare taxelor care se aplică de la intrarea în vigoare a tratatului, în temeiul protocoalelor referitoare la importurile de cafea verde și de banane care provin din țări terțe, au dreptul de a obține pentru aceste produse în locul regimului prevăzut în alineatul precedent, menținerea acestor contingente tarifare la nivelul la care au ajuns la data expirării convenției.

Aceste contingente sunt majorate, dacă este cazul, în condițiile prevăzute în alineatul (2).

(4) Comisia stabilește, la cererea statelor interesate, volumul contingentelor tarifare prevăzute în alineatele de mai sus.

Articolul 16

Dispozițiile prevăzute în articolele 1-8 din prezenta convenție se aplică Algeriei și departamentelor franceze de peste mări.

Articolul 17

Fără să aducă atingere aplicării dispozițiilor articolelor 14 și 15, prezenta convenție se încheie pentru o durată de cinci ani.

ADOPTAT la Roma, douăzeci și cinci martie, una mie nouă sute cincizeci și șapte

P. H. Spaak

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer

Hallstein

Pineau

M. Faure

Antonio Segni

Gaetano Martino

Bech

Lambert Schaus

(1) J. Luns

J. Linthorst Homan

Anexa A prevăzută în articolul 1 din convenție

	primul an	al 2-lea an	al 3-lea an	al 4-lea an	al 5-lea an	Total
procentaj	10%	12,5%	16,5%	22,5%	38,5%	100%

Țări

în milioane unități de cont U.E.P.

Belgia	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Germania	20	25	33	45	77	200
Franța	20	25	33	45	77	200
Italia	4	5	6,60	9	15,40	40
Luxemburg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Țările de Jos	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70

Anexa B prevăzută în articolul 3 din convenție

	primul an	al 2-lea an	al 3-lea an	al 4-lea an	al 5-lea an	Total
procentaj	10%	12,5%	16,5%	22,5%	38,5%	100%

Țări și teritorii de peste mări în milioane unități de cont U.E.P.

Belgia	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Franța	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Italia	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Țările de Jos	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

Protocol
privind contingentul tarifar pentru importurile de banane
(ex 08.01 din Nomenclatura de la Bruxelles)

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE –

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate convenției:

(1) Din momentul primei apropieri a tarifelor externe prevăzute în articolul 23 alineatul (1) litera (b) din tratat și până la sfârșitul celei de-a doua etape, Republica Federală Germania beneficiază de un contingent anual de import scutit de taxe și egal cu 90% din cantitățile care provin din țările și teritoriile menționate în articolul 131 din tratat.

(2) De la sfârșitul celei de-a doua etape și până la expirarea celei de-a treia etape, acest contingent este de 80% din cantitatea definită mai sus.

(3) Contingentele anuale stabilite în alineatele de mai sus se majorează cu 50% din diferența, pe de o parte, dintre cantitățile totale importate în cursul anului precedent și, pe de altă parte, cantitățile importate în 1956.

În cazul în care importurile totale scad în raport cu 1956, contingentele anuale prevăzute mai sus nu pot depăși 90% din importurile anului precedent în perioada menționată în primul alineat și 80% din importurile anului precedent în perioada menționată la alineatul (2).

(4) După aplicarea integrală a Tarifului Vamal Comun, contingentul este de 75% din importurile anului 1956. Acest contingent se majorează în condițiile prevăzute în alineatul (3) primul paragraf.

În cazul în care importurile scad în raport cu anul 1956, contingentul anual prevăzut mai sus nu poate depăși 75% din importurile anului precedent.

La propunerea Comisiei, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, decide eliminarea sau modificarea acestui contingent.

(5) Totalul importurilor în anul 1956, după deducerea importurilor care provin din țările și teritoriile menționate în articolul 131 din tratat care, în temeiul dispozițiilor de mai sus, trebuie să servească

ca bază de calcul a contingentelor, este de 290.000 de tone.

(6) În cazul în care țările și teritoriile nu pot furniza integral cantitățile solicitate de Republica Federală Germania, statele membre interesate se declară dispuse să-și dea acordul cu privire la o majorare corespunzătoare a contingentului tarifar german.

ADOPTAT la Roma, în data de douăzeci și cinci martie, o mie nouă sute cincizeci și șapte.

P.H. Spaak J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Adenauer Hallstein

Pineau M. Faure

Antonio Segni Gaetano Martino

Bech Lambert Schaus

J. Luns J. Linthorst Homan

În momentul semnării prezentului protocol, plenipotențiarul Republicii Federale Germania a făcut, în numele guvernului său, următoarea declarație, de care ceilalți plenipotențiarți au luat act:

Republica Federală Germania se declară pregătită să încurajeze măsurile care ar putea fi luate de sectorul privat german în vederea favorizării vânzării bananelor care provin din țările și teritoriile asociate de peste mări în Republica Federală Germania.

În acest scop, vor trebui să înceapă, cât mai curând posibil, discuții între reprezentanții mediilor economice ale diferitelor țări interesate de livrarea și comercializarea bananelor.

I.13

Protocol privind contingentul tarifar pentru importurile de cafea verde

(ex 09.01 din Nomenclatura de la Bruxelles)

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRANCTANTE –

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate convenției:

A. În ceea ce privește Italia

În prima perioadă de asociere a țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitate și după prima modificare a taxelor vamale efectuată în conformitate cu articolul 23 din tratat, importurile de cafea verde provenind din țări terțe, pe teritoriul Italiei, sunt supuse taxelor vamale care se aplică la intrarea în vigoare a tratatului în limita contingentului anual egal cu importurile totale de cafea verde efectuate în Italia și provenind din țări terțe, în cursul anului 1956.

Începând cu al șaselea an de la intrarea în vigoare a tratatului și până la expirarea celei de-a doua etape, contingentul inițial prevăzut în paragraful precedent este redus cu 20%.

De la începutul celei de-a treia etape și pe durata acesteia, contingentul este stabilit la 50% din contingentul inițial.

La sfârșitul perioadei de tranziție și timp de patru ani, importurile de cafea verde în Italia pot beneficia în continuare de taxe vamale care se aplică în această țară de la intrarea în vigoare a tratatului până la 20% din contingentul inițial.

Comisia examinează dacă procentul și termenul prevăzute la alineatul precedent sunt justificate.

Dispozițiile tratatului se aplică cantităților importate, în afara contingentelor prevăzute mai sus.

B. În ceea ce privește țările Benelux –

De la începutul celei de-a doua etape și pe durata acesteia, importurile de cafea verde provenind din țări terțe pe teritoriile țărilor Benelux pot fi efectuate în continuare cu scutire de taxe vamale până la un tonaj egal cu 85% din cantitatea totală de cafea verde importată în cursul ultimului an pentru care există statistici.

De la începutul celei de-a treia etape și pe durata acesteia, importurile scutite de taxe vamale prevăzute la alineatul precedent sunt reduse la 50% din tonajul total al importurilor de cafea verde efectuate în ultimul an pentru care există statistici.

Dispozițiile tratatului se aplică cantităților importate în afara contingentelor prevăzute mai sus.

ADOPTAT la Roma, pe data de douăzeci și cinci martie, o mie nouă sute cincizeci și șapte.

Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

Protocol
privind
Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE ALE TRATATULUI DE INSTITUIRE A
COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE

DORIND să stabilească Statutul Curții de Justiție prevăzut la articolul 188 din acest tratat,

AU DESEMNET, în acest scop, în calitate de plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR, pe

Baronul J. Ch. SNOY et d' OPPUERS, secretar general la Ministerul afacerilor economice,
președintele delegației belgiene la Conferința interguvernamentală;

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, pe

dl prof. dr. Carl Friedrich OPHÜLS, ambasador al Republicii Federale Germania, președintele
delegației germane la Conferința interguvernamentală;

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE, pe

dl Robert MARJOLIN, profesor titular al facultăților de drept, vicepreședintele delegației franceze
la Conferința interguvernamentală;

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE, pe

dl V. BADINI CONFALONIERI, subsecretar de stat pentru afaceri externe, președintele delegației
italiene la Conferința interguvernamentală;

ALTEȚA SA REGALĂ MAREA DUCESĂ DE LUXEMBURG, pe

dl Lambert SCHAUS, ambasador al Marelui Ducat al Luxemburgului, președintele delegației luxemburgheze la Conferința interguvernamentală;

MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS, pe

dl J. LINTHORST HOMAN, președintele delegației olandeze la Conferința interguvernamentală,

CARE, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în buna și convenită formă,

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

Articolul 1

Curtea de Justiție, instituită prin articolul 4 din tratat, se constituie și își exercită funcțiile în conformitate cu dispozițiile tratatului și ale prezentului statut.

TITLUL I

Statutul judecătorilor și al avocaților generali

Articolul 2

Înainte de intrarea în funcție, fiecare judecător depune, în ședință publică, jurământul de exercitare a funcțiilor sale cu deplină imparțialitate și cu conștiinciozitate și de păstrare a secretului deliberărilor.

Articolul 3

Judecătorii beneficiază de imunitate de jurisdicție. Pentru acțiunile întreprinse de aceștia în calitate oficială, inclusiv pentru afirmațiile lor oficiale, orale sau în scris, judecătorii continuă să beneficieze de imunitate și după încetarea funcțiilor lor.

Curtea poate ridica imunitatea în ședință plenară.

În cazul în care, imunitatea fiind ridicată, se declanșează acțiunea penală împotriva unui judecător, acesta nu va putea fi judecat, în nici unul dintre statele membre, decât de instanța competentă să judece magistrații care aparțin celei mai înalte instanțe naționale.

Articolul 4

Judecătorii nu au dreptul să exercite nici o funcție politică sau administrativă.

Cu excepția unei derogări acordate cu titlu excepțional de către Consiliu, judecătorii nu au dreptul de a desfășura nici o activitate profesională, remunerată sau neremunerată.

În momentul instalării în funcție, judecătorii își iau angajamentul solemn ca, pe durata exercitării funcției și după încetarea acesteia, să îndeplinească obligațiile care decurg din funcție, îndeosebi obligația de a manifesta onestitate și reținere în acceptarea anumitor funcții sau avantaje după încetarea funcției lor.

În caz de îndoială, Curtea hotărăște.

Articolul 5

Cu excepția numirilor de noi membri, care au loc periodic, precum și a cazurilor de deces, funcția unui judecător încetează prin demisie.

În cazul demisiei unui judecător, scrisoarea de demisie se adresează președintelui Curții, pentru a fi transmisă președintelui Consiliului. Prin această ultimă notificare, postul devine vacant.

Cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 6, fiecare judecător rămâne titularul postului respectiv până când succesorul său îi preia funcțiile.

Articolul 6

Judecătorii nu pot fi înlăturați din funcție și nu pot fi declarați decăzuți din dreptul lor la pensie sau la alte avantaje echivalente decât în cazul în care, potrivit aprecierii unanime a judecătorilor și

avocaților generali ai Curții, nu mai îndeplinesc condițiile necesare sau obligațiile care le incumbă. Judecătorul în cauză nu participă la aceste deliberări.

Grefierul aduce la cunoștința președinților Adunării și Comisiei hotărârea Curții și o notifică președintelui Consiliului.

În cazul unei hotărâri de înlăturare din funcție a unui judecător, prin această ultimă notificare postul devine vacant.

Articolul 7

Judecătorii ale căror funcții încetează înainte de expirarea mandatului lor sunt înlocuiți pentru perioada rămasă din mandatul respectiv.

Articolul 8

Dispozițiile articolelor 2 - 7 se aplică avocaților generali.

Titlul II

Organizarea

Articolul 9

Grefierul depune, în fața Curții de Justiție, jurământul de exercitare a funcțiilor sale cu deplină imparțialitate și conștiinciozitate și de păstrare a secretului deliberărilor.

Articolul 10

Curtea asigură înlocuirea grefierului în cazul în care acesta este în imposibilitatea de a-și exercita funcțiile.

Articolul 11

Curții i se repartizează funcționari și alți agenți, pentru a asigura funcționarea acesteia. Aceștia sunt subordonați grefierului și se află sub autoritatea președintelui.

Articolul 12

La propunerea Curții, Consiliul, hotărând în unanimitate, poate să prevadă numirea de raportori adjuncți și să stabilească statutul acestora. Raportorii adjuncți pot, în condițiile care vor fi stabilite de regulamentul de procedură, să participe la instrumentarea cauzelor cu care Curtea a fost sesizată și să colaboreze cu judecătorul raportor.

Raportorii adjuncți, aleși dintre persoanele care prezintă toate garanțiile de independență și care fac dovada calificărilor juridice necesare, sunt numiți de Consiliu. Aceștia depun jurământ în fața Curții că își vor exercita funcțiile cu deplină imparțialitate și conștiinciozitate și că nu vor divulga nimic din secretul deliberărilor.

Articolul 13

Judecătorii, avocații generali și grefierul au obligația de a-și stabili reședința la sediul Curții.

Articolul 14

Curtea funcționează permanent. Durata vacanțelor judecătorești este stabilită de Curte, în funcție de necesitățile de serviciu.

Articolul 15

Curtea poate pronunța hotărâți valabile numai cu un număr impar de judecători. Hotărârile Curții în ședință plenară sunt valabile dacă sunt prezenți cinci judecători. Hotărârile camerelor sunt valabile numai dacă sunt prezenți trei judecători; în cazul în care unul dintre judecătorii din compunerea unei camere este în imposibilitatea de a-și exercita funcțiile, se poate apela la un judecător care face parte dintr-o altă cameră, în condițiile care vor fi stabilite de regulamentul de procedură.

Articolul 16

Judecătorii și avocații generali nu pot participa la soluționarea nici unei cauze în care au intervenit anterior, în calitate de agent, consilier sau avocat al uneia dintre părți sau asupra căreia s-au pronunțat ca membri ai unei instanțe, ai unei comisii de cercetare sau în altă calitate.

În cazul în care, dintr-un motiv special, un judecător sau un avocat general consideră că nu poate participa la judecarea sau cercetarea unei anumite cauze, trebuie să îl informeze pe președinte. În cazul în care, dintr-un motiv întemeiat, președintele consideră că un judecător sau un avocat general nu trebuie să participe la deliberarea sau la pronunțarea într-o anumită cauză, îl informează pe cel în cauză.

Curtea decide în cazul în care apare vreo dificultate cu privire la aplicarea prezentului articol.

Nici o parte nu își poate întemeia solicitarea de modificare a compunerii Curții sau a uneia din camerele acesteia invocând fie cetățenia unui judecător, fie absența, din compunerea Curții sau a uneia dintre camerele acesteia, a unui judecător având aceeași cetățenie ca și partea în cauză.

TITLUL III

Procedură

Articolul 17

Statele, precum și instituțiile Comunității sunt reprezentate în fața Curții de Justiție de către un agent numit pentru fiecare cauză; agentul poate fi asistat de un consilier sau de un avocat înscris în barou într-unul dintre statele membre.

Celelalte părți trebuie să fie reprezentate de un avocat înscris într-un barou într-unul din statele membre.

Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Curții beneficiază de drepturile și garanțiile necesare exercitării independente a funcțiilor lor, în condițiile care vor fi stabilite de regulamentul de procedură.

Față de consilierii și avocații care compar în fața Curții, aceasta se bucură de competențele obișnuite în materie, conferite instanțelor judecătorești, potrivit aceluiași regulament de procedură.

Profesorii, care sunt resortisanți ai statelor membre a căror legislație le recunoaște dreptul de a pleda, beneficiază în fața Curții de drepturile recunoscute avocaților prin prezentul articol.

Articolul 18

Procedura înaintea Curții comportă două faze: una scrisă și una orală.

Procedura scrisă cuprinde comunicarea adresată părților, precum și acelor instituții ale Comunității ale căror decizii fac obiectul procedurii, a plângerilor, memoriilor, apărărilor și observațiilor și, după caz, a replicilor, precum și a tuturor actelor justificative și a documentelor relevante sau a copiilor acestora, certificate pentru conformitate.

Comunicările sunt efectuate de către greșier, în ordinea și în termenele stabilite prin regulamentul de procedură.

Procedura orală cuprinde lectura raportului prezentat de un judecător raportor, audierea de către Curte a agenților, consilierilor și avocaților și a concluziilor avocatului general, la care se adaugă, după caz, audierea martorilor și experților.

Articolul 19

Curtea este sesizată printr-o cerere adresată greșierului. Cererea trebuie să cuprindă numele și reședința reclamantului, calitatea semnatarului, indicarea părții împotriva căreia este îndreptată cererea, obiectul litigiului, concluziile și o scurtă expunere a motivelor invocate.

Dacă este cazul, aceasta trebuie însoțită de actul a cărui anulare se solicită sau, în ipoteza menționată la articolul 175 din prezentul tratat, de un înscris care să justifice data solicitării de acțiune prevăzută în articolul respectiv. În cazul în care aceste înscrisuri nu au fost anexate cererii, greșierul îi solicită reclamantului să le prezinte într-un termen rezonabil, fără ca decăderea din drepturi să poată fi invocată în cazul în care regularizarea intervine după expirarea termenului de introducere a acțiunii.

Articolul 20

În cazurile menționate la articolul 177 din tratat, hotărârea instanței naționale prin care se suspendă procedura și este sesizată Curtea este notificată acesteia din urmă prin grija instanței naționale. Hotărârea este notificată apoi de către grefierul Curții părților în cauză, statelor membre și Comisiei, precum și Consiliului în cazul în care actul a cărui validitate sau interpretare se contestă emană de la acesta.

În termen de două luni de la data acestei ultime notificări, părțile, statele membre, Comisia și, atunci când este cazul, Consiliul, au dreptul să depună în fața Curții memorii sau observații scrise.

Articolul 21

Curtea poate solicita părților să depună toate documentele și să furnizeze toate informațiile pe care le consideră necesare. În caz de refuz, Curtea ia notă de acesta.

De asemenea, Curtea le poate solicita statelor membre și instituțiilor care nu sunt părți în proces toate informațiile pe care le consideră necesare în vederea soluționării cauzei.

Articolul 22

Curtea poate încredința, oricând și la libera sa alegere, efectuarea unei expertize oricărei persoane, organism, birou, comisii sau organ.

Articolul 23

Pot fi audiați martori, în condițiile care vor fi stabilite prin regulamentul de procedură.

Articolul 24

În privința martorilor care refuză să se prezinte, Curtea se bucură de competențele general recunoscute în materie instanțelor și poate dispune aplicarea de sancțiuni pecuniare, în condițiile care vor fi stabilite prin regulamentul de procedură.

Articolul 25

Martorii și experții pot fi audiați sub prestare de jurământ rostit în formula stabilită prin regulamentul de procedură sau conform modalităților prevăzute de legislația națională în ceea ce privește martorii sau experții.

Articolul 26

Curtea poate dispune ca un martor sau un expert să fie audiat de autoritatea judiciară de la reședința său.

Această ordonanță se adresează spre executare autorității judiciare competente, în condițiile stabilite prin regulamentul de procedură. Documentele care rezultă din executarea ordonanței de către comisia rogatorie sunt trimise Curții în aceleași condiții.

Curtea suportă cheltuielile, sub rezerva de a le pune, atunci când este cazul, în sarcina părților.

Articolul 27

Fiecare stat membru tratează orice încălcare a jurământului de către martori și experți ca pe o încălcare a legii comisă în fața unei instanțe naționale de drept civil. La sesizarea Curții, statul îi urmărește pe autorii acestei încălcări în fața instanței naționale competente.

Articolul 28

Audierea este publică în afară de cazul în care, pentru motive grave, Curtea hotărăște altfel, din oficiu sau la cererea părților.

Articolul 29

În cursul dezbaterilor, Curtea poate audia atât experții și martorii, cât și părțile. Totuși, acestea din urmă nu pot pleda însă decât prin reprezentanții lor.

Articolul 30

Pentru fiecare audiere se întocmește un proces-verbal semnat de președinte și de grefier.

Articolul 31

Lista audierilor se stabilește de către președinte.

Articolul 32

Deliberările Curții sunt și rămân secrete.

Articolul 33

Hotărârile sunt motivate. Acestea menționează numele judecătorilor care au deliberat.

Articolul 34

Hotărârile sunt semnate de președinte și de grefier. Ele sunt citite în ședință publică.

Articolul 35

Curtea se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată.

Articolul 36

Președintele Curții poate hotărî, după o procedură sumară, derogând dacă este cazul și potrivit regulamentului de procedură, de la anumite norme prevăzute de prezentul statut, fie asupra cererilor de suspendare prevăzute de articolul 185 din prezentul tratat, fie cu privire la aplicarea de măsuri provizorii în temeiul articolului 186, fie suspendarea executării silite în conformitate cu articolul 192 ultimul paragraf.

În cazul în care președintele nu își poate exercita funcțiile, acesta este înlocuit de un alt judecător în condițiile stabilite prin regulamentul de procedură.

Ordonanța pronunțată de președinte sau de înlocuitorul acestuia are numai un caracter provizoriu și nu anticipează hotărârea Curții asupra fondului cauzei .

Articolul 37

Statele membre și instituțiile Comunității pot interveni în cauzele înaintate Curții spre soluționare.

De acest drept beneficiază toate celelalte persoane care justifică un interes în soluționarea unei cauze înaintate Curții, exceptate fiind cauzele dintre statele membre, dintre instituțiile Comunității sau dintre statele membre, pe de o parte și instituțiile Comunității, pe de altă parte.

Concluziile cererii de intervenție nu pot avea alt obiect decât susținerea concluziilor uneia dintre părți.

Articolul 38

În cazul în care partea pârâtă, care a fost introdusă în mod legal în cauză, nu își depune concluziile scrise, hotărârea se pronunță în lipsă. Împotriva acestei hotărâri se poate formula opoziție în termen de o lună de la notificarea ei. În absența unei hotărâri contrare a Curții, opoziția nu suspendă executarea hotărârii pronunțate în lipsă.

Articolul 39

În cazurile și în condițiile stabilite de regulamentul de procedură, statele membre, instituțiile Comunității și orice alte persoane fizice sau juridice pot intenta o acțiune, în calitate de părți terțe, împotriva hotărârilor pronunțate fără introducerea lor în cauză, dacă aceste hotărâri aduc atingere drepturilor lor.

Articolul 40

În cazul în care înțelesul sau sfera de aplicare a unei hotărâri ridică dificultăți, Curtea are obligația de a o interpreta, la cererea unei părți sau a unei instituții a Comunității care justifică un interes față de hotărârea respectivă.

Articolul 41

Revizuirea unei hotărâri nu poate fi solicitată Curții decât în cazul descoperirii unui fapt de o importanță decisivă și, care, înainte de pronunțare, nu era cunoscut nici de Curtea de Justiție și nici de partea care solicită revizuirea.

Procedura de revizuire se deschide printr-o hotărâre a Curții de Justiție care constată în mod expres existența unui fapt nou, îi recunoaște acestuia caracteristicile necesare deschiderii procedurii de revizuire și, în consecință, declară cererea de revizuire ca fiind admisibilă.

Nici o cerere de revizuire nu mai poate fi înaintată după expirarea unui termen de zece ani de la pronunțarea hotărârii.

Articolul 42

Prin regulamentul de procedură se stabilesc termene specială care iau în considerare distanța.

Expirarea termenelor nu atrage decăderea din drepturi în cazul în care persoana interesată face dovada existenței unui caz fortuit sau de forță majoră.

Articolul 43

Acțiunile în materie de răspundere extracontractuală împotriva Comunității se prescriu în termen cinci ani de la data producerii faptului care le-a declanșat. Termenul de prescripție se întrerupe fie prin cererea înaintată Curții, fie prin cerere prealabilă adresată de persoana vătămată instituției competente a Comunității. În acest ultim caz, cererea trebuie să fie formulată în termenul de două luni prevăzut de articolul 173; după caz, se aplică dispozițiile articolului 175 paragraful al doilea.

Articolul 44

Regulamentul de procedură al Curții de Justiție prevăzut la articolul 188 din prezentul tratat conține, în afara dispozițiilor prevăzute de prezentul statut, orice alte dispoziții necesare pentru aplicarea și, dacă este cazul, pentru completarea acestuia.

Articolul 45

Consiliul, hotărând în unanimitate, poate aduce modificări suplimentare prezentului statut, în vederea adaptării lui la necesitățile care rezultă din aplicarea măsurilor conform articolului 165 ultimul paragraf din prezentul tratat.

Articolul 46

Imediat după prestarea jurământului, președintele Consiliului procedează la desemnarea prin tragere la sorți a judecătorilor și a avocaților generali ale căror posturi urmează a fi reînnoite, la încheierea primilor trei ani, conform articolului 167 paragraful al doilea și paragraful al treilea din prezentul tratat.

Protocol
privind
privilegiile și imunitățile Comunității Economice Europene

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE ALE TRATATULUI DE INSTITUIRE A
COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE

CONSIDERÂND că, în temeiul articolului 218 din prezentul tratat, Comunitatea beneficiază pe teritoriile statelor membre de imunitățile și privilegiile necesare pentru îndeplinirea misiunii sale, în condițiile stabilite printr-un Protocol separat,

CONSIDERÂND că, în temeiul articolului 28 din Protocolul privind Statutul Băncii Europene de Investiții, pe de altă parte, aceasta beneficiază de privilegiile și imunitățile stabilite prin Protocolul prevăzut în paragraful anterior,

AU DESEMENAT, în vederea încheierii acestui protocol, în calitate de plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR, pe

Baronul J. Ch. SNOY et d' OPPUERS, secretar general al Ministerului afacerilor economice, președinte al delegației belgiene la Conferința Interguvernamentală;

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, pe

dl Prof. Dr. Carl Friedrich OPHÜLS, ambasador al Republicii Federale Germania, președinte al delegației germane la Conferința Interguvernamentală;

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE, pe

dl Robert MARJOLIN, profesor titular al facultăților de drept, vicepreședinte al delegației franceze la Conferința Interguvernamentală;

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE, pe

dl V. BADINI CONFALONIERI, subsecretar de stat pentru afaceri externe, președinte al delegației italiene la Conferința Interguvernamentală;

ALTEȚA SA REGALĂ MAREA DUCESĂ DE LUXEMBURG, pe

dl Lambert SCHAUS, ambasador al Marelui Ducat al Luxemburgului, președinte al delegației luxemburgheze la Conferința Interguvernamentală;

MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS, pe

dl J. LINTHORST HOMAN, președinte al delegației olandeze la Conferința Interguvernamentală;

CARE, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în buna și cuvenita formă,

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții anexate tratatului de instituire a Comunității Economice Europene.

CAPITOLUL 1

BUNURILE, FONDURILE, ACTIVELE ȘI OPERAȚIUNILE COMUNITĂȚII

Articolul 1

Spațiile și clădirile Comunității sunt inviolabile. Acestea sunt exceptate de la percheziție, rechiziție, confiscare sau expropriere. Bunurile și activele Comunității nu pot face obiectul nici unei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție.

Articolul 2

Arhivele Comunității sunt inviolabile.

Articolul 3

Comunitatea, activele sale, veniturile și alte bunuri sunt scutite de orice impozit direct.

Guvernele statelor membre adoptă, ori de câte ori este posibil, dispozițiile adecvate în vederea remiterii sau rambursării sumei reprezentând impozitele indirecte și taxele pe vânzări care intră în prețul bunurilor imobile sau mobile în cazul în care Comunitatea, pentru uzul său oficial, face achiziții importante al căror preț include drepturi și taxe de această natură. Totuși, aplicarea acestor dispoziții nu trebuie să aibă drept efect denaturarea concurenței în cadrul Comunității.

Nu se acordă nici o scutire cu privire la impozitele, taxele și drepturile care nu constituie decât simpla remunerare a serviciilor de utilitate generală.

Articolul 4

Comunitatea este scutită de orice taxe vamale, interdicții și restricții la importul și exportul articolelor destinate uzului său oficial; articolele astfel importate nu vor fi cedate cu titlu oneros sau gratuit pe teritoriul statului în care sunt introduse chiar dacă condițiile sunt acceptate de guvernul aceluși stat.

Comunitatea este în egală măsură scutită de orice taxe vamale, interdicții și restricții la importul și exportul publicațiilor sale.

CAPITOLUL 2

COMUNICĂRILE ȘI PERMISELE DE LIBERĂ TRECERE

Articolul 5

Pentru comunicările oficiale și transmiterea tuturor documentelor aferente, instituțiile Comunității

beneficiază, pe teritoriul fiecărui stat membru, de regimul acordat de către statul respectiv misiunilor diplomatice.

Correspondența, precum și celelalte comunicări oficiale ale instituțiilor Comunității nu pot fi cenzurate.

Articolul 6

Permisele de liberă trecere, a căror formă este stabilită de Consiliu și care sunt recunoscute de către autoritățile statelor membre ca documente valabile de călătorie, sunt eliberate pentru membrii și agenții instituțiilor Comunității de către președinții acestora. Aceste permise sunt eliberate funcționarilor și agenților în condițiile stabilite prin statutul prevăzut de articolul 212 din tratat.

Comisia poate încheia acorduri în vederea recunoașterii acestor permise de liberă trecere ca documente valabile de călătorie pe teritoriile unor state terțe.

CAPITOLUL 3

MEMBRII ADUNĂRII

Articolul 7

Nu se impun nici un fel de restricții administrative sau de altă natură în privința liberei circulații a membrilor Adunării spre locul de desfășurare a reuniunii Adunării sau la întoarcere.

Membrii Adunării beneficiază în privința formalităților vamale și a controlului valutar:

a) din partea propriului guvern, de aceleași facilități precum cele recunoscute înalților funcționari aflați în străinătate în misiune oficială temporară;

b) din partea guvernelor celorlalte state membre, de aceleași facilități precum cele recunoscute reprezentanților guvernelor străine în misiune oficială temporară.

Articolul 8

Membrii Adunării nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți în justiție datorită opiniilor sau voturilor exprimate în contextul exercitării funcțiilor lor.

Articolul 9

Pe durata sesiunilor Adunării, membrii acesteia beneficiază:

a) pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor parlamentului propriei țări;

b) pe teritoriul oricărui alt stat membru, de exceptare de la orice măsură de reținere sau de urmărire penală.

Imunitatea este valabilă inclusiv pe perioada deplasării spre locul de desfășurare a reuniunii Adunării, cât și la întoarcere.

Imunitatea nu poate fi invocată în caz de flagrant delict și nici nu poate constitui o piedică în calea dreptului Adunării de a ridica imunitatea unuia dintre membri.

CAPITOLUL 4

REPREZENTANȚII STATELOR MEMBRE CARE PARTICIPĂ LA LUCRĂRILE INSTITUȚIILOR COMUNITĂȚII

Articolul 10

Reprezentanții statelor membre care participă la lucrările instituțiilor Comunității, consilierii acestora și experții tehnici se bucură, pe perioada exercitării funcțiilor lor, a călătoriei spre locul de desfășurare a reuniunii și la întoarcere, de privilegiile, imunitățile sau facilitățile obișnuite.

Prezentul articol se aplică în egală măsură membrilor organelor consultative ale Comunității.

CAPITOLUL 5

FUNȚIONARII ȘI AGENȚII COMUNITĂȚII

Articolul 11

Pe teritoriul oricăruia din statele membre și indiferent de cetățenia acestora, funcționarii și agenții Comunității prevăzuți de articolul 212 din tratat:

- a) beneficiază, sub rezerva dispozițiilor articolelor 179 și 215 din tratat, de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de aceștia în calitatea oficială, inclusiv pentru afirmațiile scrise sau verbale; aceștia continuă să beneficieze de imunitate și după încetarea funcțiilor lor;
- b) nu sunt supuși, nici ei și nici soții sau membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor privind limitarea imigrației și formalităților de înregistrare a străinilor;

c) beneficiază, în ceea ce privește reglementările monetare sau de schimb, de facilitățile recunoscute în mod obișnuit funcționarilor organizațiilor internaționale;

d) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, din țara în care au avut ultima reședință sau din țara ai cărei resortisanți sunt, mobilierul și bunurile personale cu ocazia numirii în funcție în țara respectivă și de dreptul de a-și reexporta, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale la încheierea funcției în țara respectivă, sub rezerva ca guvernul țării în care dreptul este exercitat să considere aceste condiții, fie într-un caz, fie în celălalt, ca fiind necesare;

e) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, automobilele personale, achiziționate fie din țara în care au avut ultima reședință, fie din țara ai cărei resortisanți sunt în condițiile pieței interne din țara de destinație și de a le reexporta, fără taxe vamale sub rezerva ca guvernul țării de destinație să considere aceste condiții, fie într-un caz, fie în celălalt, ca fiind necesare.

Articolul 12

În condițiile și respectând procedura stabilite de către Consiliu cu privire la propunerile formulate de Comisie în termen de un an de la intrarea în vigoare a tratatului, funcționarii și agenții Comunității sunt supuși, în beneficiul acesteia, unui impozit asupra indemnizațiilor, salariilor și retribuițiilor plătite de Comunitate.

Indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de Comunitate sunt scutite de impozitarea națională.

Articolul 13

Pentru aplicarea impozitului pe venit și pe avere, drepturilor de succesiune, precum și a convențiilor de evitare a dublei impuneri încheiate între statele membre ale Comunității, funcționarii și agenții Comunității care, din rațiuni legate exclusiv de exercitarea funcțiilor în serviciul Comunității, își stabilesc reședința pe teritoriul unei țări membre, alta decât țara de domiciliu fiscal, la data intrării în serviciul Comunității, sunt considerați atât în țara de reședință, cât și în cea de domiciliu fiscal ca și cum și-ar fi păstrat reședința în această din urmă țară, dacă aceasta este membră a Comunității.

Această dispoziție se aplică în egală măsură soțului, în cazul în care acesta nu desfășoară o activitate profesională proprie, precum și copiilor în grija și întreținerea persoanelor prevăzute în prezentul articol.

Bunurile mobile aparținând persoanelor prevăzute în paragraful precedent și care se află pe teritoriul statului de ședere sunt scutite de impozit pe succesiune în acest stat; pentru stabilirea impozitului, acestea se consideră ca aflându-se în statul de domiciliu fiscal, sub rezerva drepturilor statelor terțe și a aplicării eventuale a dispozițiilor convențiilor internaționale privind dubla impunere.

Domiciliile stabilite exclusiv ca urmare a exercitării funcțiilor în serviciul altor organizații internaționale nu sunt luate în considerare în aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 14

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea pe care Comisia o formulează în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului tratat, stabilește regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și agenților Comunității.

Articolul 15

Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei și în urma consultării celorlalte instituții interesate, stabilește categoriile de funcționari și agenți ai Comunității cărora li se aplică, total sau în parte, dispozițiile articolelor 11, 12 alineatul (2) și articolului 13.

Numele, calitatea și adresele funcționarilor și agenților cuprinși în aceste categorii sunt comunicate periodic guvernelor statelor membre.

CAPITOLUL 6

PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE MISIUNILOR DE PE LÂNGĂ COMUNITATE

Articolul 16

Statul membru pe teritoriul căruia se află sediul Comunității acordă misiunilor statelor terțe acreditate pe lângă Comunitate imunitățile diplomatice obișnuite.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 17

Privilegiile, imunitățile și facilitățile sunt acordate funcționarilor și agenților Comunității exclusiv în interesul acesteia din urmă.

Fiecare instituție a Comunității este obligată să ridice imunitatea acordată unui funcționar sau agent în toate cazurile în care apreciază că ridicarea acestei imunități nu este contrară intereselor Comunității.

Articolul 18

Instituțiile Comunității și autoritățile responsabile ale statelor membre implicate acționează de comun acord pentru aplicarea prezentului Protocol.

Articolul 19

Articolele 11-14 și articolul 17 se aplică membrilor Comisiei.

Articolul 20

Articolele 11-14 și 17 se aplică judecătorilor, avocaților generali, grefierului și raportorilor adjuncți ai Curții de Justiție; fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție cu privire la imunitatea de jurisdicție a judecătorilor și avocaților generali.

Articolul 21

Prezentul Protocol se aplică în egală măsură Băncii Europene de Investiții, membrilor organelor sale, personalului și reprezentanților statelor membre care participă la lucrările acesteia, fără a aduce atingere dispozițiilor Protocolului privind statutul acesteia.

Banca Europeană de Investiții este scutită de orice impozit fiscal sau parafiscal în momentul constituirii sale și cu ocazia majorărilor de capital, precum și în momentul diferitelor formalități implicate de aceste operațiuni în statul în care se află sediul. De asemenea, dizolvarea sau lichidarea acesteia nu dau naștere nici unei impuneri. În concluzie, activitatea Băncii Europene de Investiții și a organelor acesteia, exercitată în condițiile statutare, nu face obiectul impozitului pe cifra de afaceri.

